

ΜΕΛΕΤΗ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΝ ΛΥΔΙΑ

1885

ΤΟ

ΥΡΚΑΝΙΟΝ ΠΕΔΙΟΝ

ΚΑΙ ΑΙ ΕΝ ΑΥΤΩ

ΑΝΑΚΑΛΥΦΘΕΙΣΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

ΥΡΚΑΝΙΔΟΣ ΑΤΤΑΛΕΙΑΣ

ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΣ

ΜΕΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

ΥΠΟ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Μ. ΦΟΝΤΡΙΕΡ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ο "ΤΥΠΟΣ",

1886.

Σχολ. Σαγγα
Σμύρνη

Τῇ Βιβλιοθήκῃ

τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων.

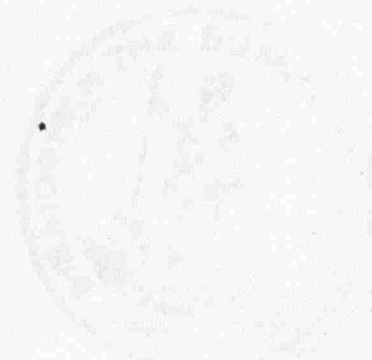
Ἐν Σμύρνῃ, τῇ 14 Μαΐου 18...

ΕΡΧΑΝΙΟΝ ΠΕΔΙΟΝ

ΜΕΛΕΤΗ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΣΕΩΝ

ΕΝ ΛΥΔΙΑΙ

MEGARO SIGMA

ΜΕΛΕΤΗ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΝ ΛΥΔΙΑ

ΤΟ

ΥΡΚΑΝΙΟΝ ΠΕΔΙΟΝ

ΚΑΙ ΑΙ ΕΝ ΑΥΤΩ

ΑΝΑΚΑΛΥΦΘΕΙΣΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

ΥΡΚΑΝΙΔΟΣ ΑΤΤΑΛΕΙΑΣ

ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΣ

ΜΕΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

ΥΠΟ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Μ. ΦΟΝΤΡΙΕΡ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ο "ΤΥΠΟΣ,"

1886.

ΤΟΙΣ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΟΙΣ ΓΟΝΕΥΣΙΝ

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΗ!

ΣΟΙ, Μήτηρ πολυφίλητε, ἥτις μᾶς ἐθήλασας τὸ γάλα τοῦ Ἑλληνικοῦ Χριστιανισμοῦ, ἥτις κατέστησας τὸν οἶκόν μας βασίλειον ἀγάπης καὶ ἀρμονίας·

ΣΟΙ, Πάτερ φιλόστοργε, ὅστις διηύθυνας σκοπίμως καὶ ἐκαλλιέργησας μετὰ σπουδῆς τὰς ψυχικὰς μας τάσεις, ὅστις ἐξήγειρας ἐν ἐμοὶ τὸν περὶ τὸ ἀρχαιολογεῖν πόθον κατὰ τὰς θηρευτικὰς ἐκδρομάς, ὅποτε συνεπεσκεπτόμεθα τὸ Κάστρο, ταῖς Καμάραις, τὸ Καμμένο Τζαμί ἢ παλῆὰ Σμύρνη, τὰ Λίτζα τοῦ Εὐκαστροῦ, τὸ Χαλκαμπουνάρι, τοῦ Χατζῆ-Μούτσου, τὸ Βαριακλή, τὴν Σ(ι)πυλιά, τὸ Καστρί·

ΥΜΙΝ παμφίλτατοι Γονεῖς, ΥΜΙΝ τὸ ἐν ᾧρα σχολῆς καὶ ρεμβασμοῦ τῶν παιδικῶν χρόνων ἐπεξεργασθὲν πονημάτιον τοῦτο ΙΕΡΟΝ

ὁ υἱὸς σας

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

^δ **Ε**ν τῶν σπουδαιῶν μελημάτων τῆς φιλοτίμου νεότητος δεόν τὰ ἦναι καὶ ἡ ἐξακριβωσις τοῦ τόπου καὶ τῆς χώρας, ἐν ἣ ἐγενήθημεν καὶ θιοῦμεν, καὶ ἡ τὴν ἱστορίαν καὶ ἀρχαίαν γεωγραφίαν ἐδιδάχθημεν κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἐν τοῖς σχολείοις.

Μὴ τις δὲ ὑπολάβοι ὅτι τὰ πάντα ἦναι ἐξηκριβωμένα, ἢ ὅτι ἡ ὑμετέρα ἐνέργεια οὐδεμίαν θέλει ἔχει ἀξίαν παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις, καθότι ἡ μὲν χώρα μας τὸ πλεῖστον μένει ἀνεξερεύνητος εἰσέτι, τὰς δὲ μικρὰς ἐξακριβώσεις μας μετ' ἐνδιαφέροντος μεγάλου καὶ πολλῶν ἐπαίνων ἀναφέρουσι ἐκάστοτε οἱ τῆς ἐσπερίας σοφοί· πρὸς δὲ τοιαύτην σκόπιμον ἐργασίαν ἀπαιτεῖται πρῶτον μὲν καλὴ θέλησις, εἶτα δὲ ἐπασχόλησις τῶν ἡμερῶν τῆς ἀργίας, (ὡς κατατρίβομεν συνήθως ἐν θλαβεραῖς διασκεδάσειν) ἐν ἐκδρομαῖς χάριν καταμετρήσεως τοῦ ὕψους τῶν κορυφῶν τῶν περὶ ὄρεων, ἐξακριβώσεως τοῦ ροῦ τῶν ποταμῶν, ἐπισκοπῆς τῶν μαρῶν ὅπου ὑπάρχουσι ἀρχαῖα εἰρηπία καὶ μάλιστα ἐπιγραφαί, κτλ. κτλ. ἐν ἐνὶ λόγῳ περιῶντες τὴν χώραν τὰ ἡμεῖς ἐνήμεροι ὡς περὶ τῶν ἐν τοῖς ἡμετέροις οἴκοις.

Ὁ πόθος, ὁ ἐνθουσιασμός ὁ ἅγιος τὰ πάντα ὑπερνικᾷ ὡς σχηματισθῆ δι' ἐράνου ἐν ἐκάστῳ κέντρῳ τοῦ ἐσωτερικοῦ μικρὰ κινήτῃ βιβλιοθήκῃ, ἢ ὅπερ εὐχερέστερον, ὡς προμηθευθῆ ἕκαστος τῶν δυναμένων ἀτὰ ἐν σύγγραμμα ἱστορικὸν ἢ γεωγραφικόν, ὅπερ ν' ἀνταλλάσσωσι ἐκ περιτροπῆς, ὡς προμηθευθῶσι ὀλίγον χάρτην κατάλληλον πρὸς ἐκτύπωσιν ἐπιγραφῶν, ὡς ἐργασθῶσι μετὰ ζήλου χάριν τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀθώας ἀκόμη διασκεδάσεως καὶ θέλουσι πεισθῆ ὅτι καὶ σπουδαίας ἀνακαλύψεις θὰ κάμωσι, καὶ εἰς τὰ τῆς ἐπιγραφικῆς θὰ γυμνασθῶσι, καὶ μονογραφίας θὰ συντάξωσι, αἵτινες δημοσιευόμεναι καταλλήλως θέλουσι χρησιμεύσει ἐν τῷ μέλλοντι ὡς τὰ ἀρμοδιώτερα στοιχεῖα πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ ὅλου ἔργου, εἰς ὃ ἀποβλέπουσι οἱ εἰδικῶς περὶ τὰ τοιαῦτα καταγινόμενοι Εὐρωπαῖοι.

Ἐν ὥρᾳ σχολῆς καὶ ἡμεῖς, μετὰ λίαν ἐπίπονον ἐργασίαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφείῳ, ἀπεκδυόμενοι εἰς τοιοῦτον εἶδος διασκέδασι, ἐφιλοπονήσαμεν ἐπὶ τῷ προμηθεύοντι σκοπῷ τὴν ἐπομένην μελέτην, περὶ ἧς ἀναμένομεν θαυράλειως, ἂν οὐχὶ ἄλλο τι, τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἡμετέρας προθέσεως.

ΜΕΛΕΤΗ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΘΕΣΕΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΠΟΛΕΩΝ
ΕΝ ΛΥΔΙΑ.

ΤΟ ΥΡΚΑΝΙΟΝ ΠΙΕΔΙΟΝ.

Ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Μαγνησίας τῆς ὑπὸ Σιπύλῳ ἀνεῦρον κατὰ τὸ 1885 ἐπιγραφάς τινας, ἃς ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ Bulletin de Correspondance Hellénique τοῦ αὐτοῦ ἔτους (βλ. σελ. 395) καὶ ἐν Μουσείῳ-Σμύρνης ὑπὸ στοιχ. υπγ'-υπζ', δι' ὧν ἐγίνοντο γνωσταὶ Κατοικίαι (vicus) Ὀρμοιτηῶν, Τυανωλλειτῶν καὶ Δαρειοκωμητῶν, ἤτοι κῶμαι, ὡς ἐκαλοῦντο συνήθως αὗται ἐν Λυδίᾳ.

Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῶν ἐπὶ τόπου ληφθεισῶν πληροφοριῶν τῶν περὶ μερῶν καὶ ἐκ τῆς ἐνθέρμου δεξιώσεως καὶ φιλοξενίας σεβαστῆς οἰκογενείας τῶν Παναγῆ καὶ Ἡλίας Χατζόγλου, διαμενούσης ἐν Μουτεβελί, ἀγροκηπίῳ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Π. Ὀμήρου, διέτρεξα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ διευθύνσεις τὸ μέρος τοῦτο τῆς πεδιάδος τῆς Μαγνησίας, κυρίως δὲ ἀπὸ τῆς συμβολῆς τοῦ Ὑλλου εἰς τὸν Ἑρμον μέχρι Σάρδεων, καὶ αὐτὶς μέχρι Μαρμάρων πρὸς ἀνατολάς, ἐπὶ Θυάτειρα δὲ καὶ Ἀπολλωνίδα βορείως. Τὸ πεδῖον τοῦτο, τὸ παρὰ τὸν Ἑρμον, ὑποκείμενον ταῖς Σάρδεσιν, ἐκαλεῖτο κατὰ Στράβωνα Ἑρμου πεδῖον,* ὃν δὲ συνεχὲς πρὸς βορρᾶν ἀπετέλει μέρος τοῦ Ὑρκανίου πεδίου,** οὔτινος ἐδέσποζεν ἡ φε-

* Στρ. ΙΓ'. 625—626.

** Tite-Live, Hist. Rom. livr. XXXVII § XXXVII.

ρώνυμος αὐτῷ ἀρχαία πόλις Ὑρκανίς. Πράγματι δὲ ἡ αὐτόθι παρ' ἡμῶν εὐρεθεῖσα τοποθεσία τῆς Ὑρκανίδος ἢ Ὑρκανῶν Μακεδόνων πόλεως ἐπιμαρτυρεῖ τὴν τοῦ Ὑρκανίου πεδίου θέσιν, ὡς καὶ ἡ τῆς Ἀρτέμιδος περσικῆ προσηνυμία Ἀνάειτις, ὁ ἐν Ἱεροκαιοσαρεία ἀρχαῖος ναὸς τῆς Περσικῆς Ἀρτέμιδος, ἢ τῆς αὐτῆς θεᾶς λατρεία ἐν Ἀτταλείᾳ (τανῦν Μάρμαρα), καὶ τὸ τῆς Κατοικίας περισωθὲν ὄνομα Δαρείου Κώμη προσεπιμαρτυροῦσι τὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀναφερόμενον ὅτι τὸ Ὑρκάνιον πεδῖον Πέρσαι ἐπωνόμασαν, ἐποίκους ἀγαγόντες ἐκεῖθεν. Μετὰ τὴν κατάλυσιν πάλιν τοῦ Περσικοῦ βασιλείου ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐγκατεστάθησαν ἐν Λυδία πολλοὶ ἐποίκοι Μακεδόνες, ὡς ἐν Ὑρκανίδι, Μοστηνοῖς, Θυατείροις καὶ ἀλλαχοῦ. Καὶ ἐν Ἀπολλωνίδι δὲ, ἧς τὰ τεῖχη παρὰ τὸ Παλαμούτ, εὔρον ἐπιγραφὴν ἀναφέρουσαν Μακεδόνας ἐκ Δοιδύης. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἀργότερον ἴσως, ἐπανέκαμψαν καὶ τινες ἐξ Ἰνδιῶν, οὓς ἐκάλουν διὰ τοῦ διακριτικοῦ ὀνόματος Ἰνδοί, ὡς ἐν ἐπιγραφῇ τῆς Ἀτταλικῆς ἐποχῆς, ἣν εὔρομεν ἐν Ἀπολλωνίδι, συγκαταλέγεται ἐν ἐφηβικῷ καταλόγῳ καὶ τις Πρωτόμαχος Φιλοξένου Ἰνδός, ἐν ἑτέρᾳ δὲ πάλιν ἀναθηματικῇ, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, τοῦ αὐτοῦ μέρους, εὔρηται «Τατία Ἰνδὴ», κτλ., ὡς θέλομεν ἰδῆ ἐν τῷ οἰκείῳ τῶν ἐπιγραφῶν μέρει.

Κατὰ τὰς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐρεύνας μου πρὸς ἀντιγραφὴν ἰδίως ἐπιγραφῶν, ὁδηγὸν εἶχον καὶ σύμβουλον τὸν χάρτην τοῦ κλεινοῦ γεωγράφου Kiepert, ἐφ' οὗ ὄφειλον νὰ ἐπενέγκω τροποποιήσεις τινὰς καὶ συμπληρώσεις, ἃς εἶχον τὴν τιμὴν νὰ τῷ ἀναγγεῖλω κατὰ τὴν ἐνταῦθα ὀλιγοήμερον διαμονὴν του, λαθὼν τὸ εὐτύχημα νὰ τύχω τῆς γνωριμίας αὐτοῦ καὶ τῆς μετ' αὐτοῦ συνδιαλέξεως ἐν τῷ Μουσεῖῳ. Τὰς ἐρεύνας μου ταύτας περιώρισα σχεδὸν ἐντὸς τοῦ τριγώνου, ὃπερ σχηματίζουσιν ἐπὶ τοῦ χάρτου αἱ τοποθεσίαι τριῶν ἀρχαίων πόλεων, τῆς Μαγνησίας δηλονότι, τῶν Σάρδεων καὶ τῶν Θυατείρων καὶ οὔτινος τριγώνου τὴν μὲν βάσιν ἀποτελεῖ ἡ ἀπὸ Μαγνησίας εἰς Σάρδεις σιδηροδρομικὴ γραμμὴ, τὰς δὲ δύο πλευρὰς αὐτοῦ, ἔνθεν μὲν ἡ ἀμαξιτὸς ἀπὸ Μαγνησίας, ἔνθεν δὲ ἡ ἀπὸ Σάρδεων ὁδὸς εἰς Θυάτειρα, τὴν κορυφὴν τοῦ τριγώνου.

Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Ὑρκανίου πεδίου διαδρέχει πρὸς νότον μὲν

ὁ Ἑρμος, εἰς ὃν ἐμβάλλει ὁ Ὑλλος ἢ Φρύγιος, εἰς ὃν πάλιν ἐμβάλλουσιν τὸ Γκινοκτσέ-Σού ἢ Ἀρύκι, τοῦτέστι ρυάκιον, τὸ Ὑλιτζάκ-Σού, οὐ αἱ πηγαὶ θερμαί, τὸ Γκινορδούκ-Τσαῖ, (ὁ ἀρχαῖος Λύκος, οὐ τὸ ὄνομα διαπιστοῖ ἐπιγραφῇ εὐρεθεῖσα ἐν Μεντέρι,) καὶ ὁ παρὰ τὰ τεῖχη τῆς Ἀπολλωνίδος πηγάζων ποταμὸς, τανῦν Παλαμούτ-Τσαῖ.

Ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τοῦ οὕτως περιγραφομένου μέρους ὑφούνται δύο ὁρέων σειραί, ὧν ἡ μὲν πρὸς δυσμὰς καλεῖται Τσάλ-δάγ, ἡ δὲ πρὸς ἑὼ Γκίρ-δάγ. Τὰ ὄρη ταῦτα, ὧν τὴν περιφέρειαν δύναται τις νὰ περιέλθῃ ἐπὶ 15 ὥρας, προσλαμβάνουσι ἐστ' ὅτε καὶ ὀνομασίας ἄλλας, ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῶν εὑρισκομένων χωρίων, ὡς Βελέν-δάγ, Μέρμερε-δάγ, χωρίζονται δὲ διὰ κοιλάδος, βατῆς ἀμάξης, ἀγούσης ΝΑ πρὸς ΒΔ, ἧς τὸ μὲν μῆκος περὶ τὰς τέσσαρας ὥρας, τὸ δὲ πλάτος ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν, στενούμενον περὶ τὸ μῖσον τῆς ὁδοῦ, ὅπου τὸ χωρίον Βελέν.

Ἐπὶ τῶν προπόδων τῶν ὁρέων τούτων ὑπάρχουσι πολλὰ χωρία καὶ κωμοπόλεις, ὧν τὰ σπουδαιότερα εἶναι τὸ Παπασλί, κείμενον πρὸς βορρᾶν ἐπὶ τοῦ Τσάλ-δάγ, μὲ 180 οἰκογενείας Χριστιανικᾶς, καὶ ἡ μεγάλη κωμόπολις Μάρμαρα (τουρκιστὶ Μέρμερε) ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς κλιτύος τοῦ Γκίρ-δάγ, μὲ πληθυσμὸν μικτὸν ὡς ἐγγιστα 400 οἰκογενειῶν.

ΤΟΠΙΟΘΕΣΙΑ ὙΡΚΑΝΙΔΟΣ.

Τὸ Παπασλί, ἡ γενέτειρα τοῦ ἀτυχοῦς γραμματοδιδασκάλου Παπασλιώτου, κείμενον ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ ὄρους, δεσπόζει εὐρείας πεδιάδος, ἣτις ἐκτείνεται ὑπ' αὐτό, ἔχει τοποθεσίαν ἐξαιρετικὴν, κλίμα ὑγιεινόν, καὶ πηγὰς ὡραίων ὑδάτων. Αὐτόθι ἄνευ οὐδεμιᾶς συστατικῆς ἐπιστολῆς προσεφέρθη ἡμῖν αὐθορμήτως ἡ φιλοξενία τοῦ εὐγενοῦς Κεφαλῆνος κ. Σπυρίδωνος Τυπάλδου, δραστηρίου ἀντιπροσώπου τοῦ μονοπωλείου τῶν καπνῶν. Ἀνατολικῶς τοῦ Παπασλιοῦ ἐπὶ τῆς ὑπερκειμένης κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐπὶ ὠριαίαν ἀπόστασιν καὶ πλέον, ὑπάρχει μικρὸν φρούριον κατεσκευασμένον, οὔτινος οἱ κατειργασμένοι ὀγκόλιθοι εὑρίσκονται ἐσπαρμένοι

ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς κλιτύος τοῦ ὄρους, ὀλίγιστοι δὲ εὕρηνται ἐν τῇ θέσει των. Τὸ φρούριον ἔχει σχῆμα στρογγύλον, τείχη πλατύτατα, ἐκτὸς τῶν πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος, ὅπερ εἶναι ἀπόκρημνον, περιφέρειαν δ' ἐσωτερικὴν ὡσεὶ 350 βημάτων.

Πρὸς τὸ δεξιὸν τοῦ χωρίου μέρος ἦτοι πρὸς ἀνατολὰς ἐκσκάπτονται μάρμαρα ἀρχαίων οἰκοδομῶν, ἀριστερόθεν δὲ ἐπιτύμβια ἀνάγλυφα, χαμηλότερα δὲ ἐπὶ τῶν προπόδων ὑπάρχουσι τουρκικὰ νεκροταφεῖα μὲ πληθὺν ἀρχιτεκτονικῶν λειψάνων. Ἐν τῷ ἱερῷ τῆς αὐτόθι ἐκκλησίας, τιμωμένης τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, χρησιμεύει ὡς στήριγμα τῆς Ἀγ. Τραπεζῆς, βάσις ἀνδριάντος, μάρμαρον ὕφους ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους ἐνὸς μέτρου, πλάτους 70, πάχους δὲ 60 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ἡ βάση αὕτη ἀνεσκάφη ἐντὸς τοῦ ἀνατολικοῦ κέρατος τοῦ χωρίου.

Ἐπὶ τοῦ μαρμαροῦ τούτου κεχάραται ἐπιγραφὴ ἀναθηματικὴ, μνημονεύουσα καθιέρωσιν τῆς Μακεδόνων Ὑρκανῶν πόλεως πρὸς τὸν Καίσαρα Ἀντωνεῖνον. Τὸ ἄνω μέρος τῆς ἐπιγραφῆς καὶ μάλιστα τὸ πρὸς τ' ἀριστερὰ εἶναι ἐλλιπές, διότι τὸ μάρμαρον ἐδλάθη κατὰ τὴν παροῦσαν αὐτοῦ τοποθέτησιν καὶ χρῆσιν καὶ ὁ στενὸς δὲ χῶρος καὶ τὸ ἱερὸν τῆς θέσεως, ἐν ἣ ἤδη εὐρίσκεται, δὲν ἐπέτρεπον τὴν λήψιν καλοῦ ἐκτυπώματος, ἰδίᾳ δὲ ἀντιγράφου. Ἐν τούτοις τὸ περισσῶζόμενον τῆς ἐπιγραφῆς μέρος ἀναγινώσκεται εὐκρινῶς. Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἀνευρέθησαν καὶ νομίσματα ἀρχαῖα τῆς πόλεως Ὑρκανίδος, ἐν δὲ τούτων χαλκοῦν, διαμέτρου 11, δωρηθὲν τῷ Μουσεῖῳ Σμύρνης ὑπὸ τοῦ φιλοξενήσαντος ἡμᾶς φιλαρχαίου κ. Τυπάλδου, φέρει ἐνθεν μὲν κεφαλὴν δαφνοστεφῆ τοῦ Κομμόδου, ἀφ' ἑτέρου δὲ κύκλωθεν

«Στρχ. Α. Οὔετ. Ἀντωνεῖνου Μακεδ. Ὑρκανῶν,»

ἐν δὲ τῷ μέσῳ τὸν Πλούτωνα ἐπὶ τεθρίππῳ, ἀρπάζοντα τὴν Περσεφόνην· ὀπισθεν τὴν Παλλάδα κρατοῦσαν ἀκόντιον ἐν τῇ δεξιᾷ· ὑπὸ τοὺς ἵππους ὄφιν καὶ ἀνεστραμμένον ἀγγεῖον· ἄνωθεν μικρὸν ἔρωτα φέροντα δᾶδα ἐφ' ἐκάστης χειρὸς.

Ἡ πόλις αὕτη φαίνεται ὅτι ὑφίστατο καὶ ἐπὶ Βυζαντινῶν, καθότι αἱ Notitiae Episcopatum μνημονεύουσιν ἔδραν Ἐπισκόπου «Ὁρκανίδος», ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λυδίας.

Ἐκ Μαγνησίας μεταβαίνει τις ἔφιππος ἢ ἐφ' ἀμάξης ἐντὸς 3 ὥρῶν εἰς Παπασλί, εἴτε διὰ τοῦ Καρα-τσιφλῆ καὶ Μουτεβελιοῦ, ὁπόθεν ὁ Ὑλλος εἶναι διαβατὸς κατὰ τὸ θέρος, εἴτε διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Ὑλλου ξυλίνης γεφύρας, «Ταχτά-Κιοπρού», παρ' ἣ σῶζονται ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ ποταμοῦ ὄγκοι βάσεων ἀρχαίας γεφύρας, βυζαντινῆς ἐποχῆς ἴσως, καθότι ἐν τοῖς ὄγκοις φαίνονται μικροὶ κίονες ἐντετειχισμένοι. Τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν διατρέχει τις ἀπὸ Τσομπανησιᾶς ἔφιππος ἢ ἐφ' ἀμάξης διὰ τοῦ Χατζιλέρι*, Δερέκιοι**, Κολδερὲ καὶ Μουτεβελιοῦ εἰς Παπασλί. Ἐντεῦθεν εἰς Ἱεροκαιοσάρειαν 2 ¹⁾, ὥραι, τὴν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ὑλλου καὶ ἀντικρὺ τοῦ χωρίου Σάσσοβα κειμένην. Μικρὸν πρὸς νότον τῆς Ἱεροκαιοσαρείας βαίνει ἡ ὁδὸς ἢ ἄγουσα, διὰ Κουγιουτζὰκ καὶ Τεχενλῆ, εἰς Μάρμαρα, κωμόπολιν ἀπέχουσαν τοῦ Παπασλιοῦ 4 ¹⁾, ὥρας.

Ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Μαγνησίας συνέβη ἡ μεταξὺ Ρωμαίων καὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου μάχη, καθ' ἣν κατετροπώθη ἡ τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας δύναμις. Τὰ τῆς μάχης ἐξιστορεῖ λεπτομερῶς Τίτος ὁ Λίβιος, περιγράφων τὰς κινήσεις ἀμφοτέρων, ἐνθεν μὲν τὴν ἐκ Θυατείρων ἀναχώρησιν τοῦ βασιλέως Ἀντιόχου, ἐπὶ αὐτοῦ διάθασιν τοῦ Φρυγίου καὶ στρατοπέδουσιν παρὰ τὴν Μαγνησίαν κλ. κλ. ἐνθεν δὲ τὴν εἰσέλασιν τῶν Ρωμαίων ἐν τῷ Ὑρκανίῳ πεδίῳ, τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπάτου παρακολούθησιν τῶν ἰχνῶν τοῦ Ἀντιόχου, οὕτινος ἔμαθε ἐκεῖθι τὴν ἐκ Θυατείρων ἀναχώρησιν, τὴν ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ Φρυγίου κατάλυσιν αὐτοῦ κατὰ πρῶτον, τὴν κατόπιν διάθασιν αὐτοῦ, καὶ συγκρότησιν ἐπὶ τέλος τῆς ἀποφασιστικῆς μάχης. Καὶ ὁ Ἀππιανὸς ἐξιστορεῖ ταῦτα κατὰ πλάτος, ἀναφέρων τὴν στρατοπέδουσιν τοῦ Ἀντιόχου ἀμφὶ τὸ ὄρος τὸ Σίπυλον ἐν κεχαρα-

* Κατὰ τὴν διάθασιν τοῦ Νύφ-τσαί εἶδομεν κατηρειπωμένην ἐκ πολλῶν τόξων γέφυραν.

** Τὸ Δερέκιοι μᾶς διεβεβαίωσεν ὁ φιλόμουσος καὶ μέγας τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς Μαγνησίας εὐεργέτης κ. Παρασκευᾶς Ἀσκητῆς ὅτι ἐκαλεῖτο, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἄλλου Δερέκιοι, τοῦ παρὰ τὸ Παλαμουτ, Δαρίν-κιοι. Τὴν ὀνομασίαν ταύτην εἶχε μάθει παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν νῦν Χατζόγλου, κεχαγιᾶ τοῦ σατράπου Καραοσμάνογλου.

κωμένῳ στρατοπέδῳ, θέσαντος ἐν προβολῇ τοῦ ἐχθροῦ τὸν ποταμὸν Φρύγιον.

Ποῖος ὁ Φρύγιος οὗτος ποταμός, ὃν ἀναφέρουσιν ἀμφότεροι οἱ προμνησθέντες ἱστορικοί; Ἴδου τὸ σκοτεινὸν σήμερον τῆς περιγραφῆς μέρος. Εἶναι οὗτος ὁ Ὑλλος, ὁ ἐπὶ Στράβωνος καὶ Πτολεμαίου καλούμενος καὶ Φρύγιος, ἢ Φρύγιον ἀποκαλοῦσιν οὗτοι τὸν Ἑρμον; Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔθιξεν ὁ λοχαγὸς Leake ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ «Journal of a Tour in Asia Minor,» παραδεχόμενος ὅτι τὸ ὄνομα Φρύγιος ἐδόθη τῷ ποταμῷ Ἑρμῷ.

Ἐν τούτοις πρὸς ὅσον οἶόν τε καλλιτέραν ἀντίληψιν τοῦ πράγματος παραθέτομεν ὧδε, χάριν ἰδίως τῶν ἡμετέρων, πλήρη τὴν ἐξιστόρησιν τῆς μάχης ταύτης, ὡς ποιεῖται περὶ αὐτῆς λόγον ὁ Ἀππιανὸς ἐν τῇ Συριακῇ βίβλῳ του.

Ἐχει δὲ τὸ μέρος τοῦτο τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

Ὁ μὲν δὴ Πούπλιος ταῦτα εἰπὼν ἐς Ἐλαίαν νοσηλευόμενος ὑπεχώρει, σύμβουλον τῷ ἀδελφῷ Γναῖον Δομίτιον καταλιπὼν· ὁ δ' Ἀντίοχος, οἶόν τι καὶ Φίλιππος ὁ Μακεδών, οἰηθεὶς τῶνδε τῶν ἐπιταγμάτων πλέον οὐδὲν αὐτοῦ τὸν πόλεμον ἀφαιρήσεσθαι, συνέτασσε τὴν στρατιὰν περὶ τὸ πεδῖον τὸ Θυατείρων, οὐ μακρὰν ἀπὸ τῶν πολεμίων, καὶ Σικιπίωνι τὸν υἱὸν ἀπέπεμπεν ἐς Ἐλαίαν· ὁ δὲ τοῖς ἄγουσι συνεβούλευε μὴ μάχεσθαι τὸν Ἀντίοχον ἕως αὐτὸς ἐπανεέλθοι· καὶ τῷδε πεισθεὶς ὁ Ἀντίοχος μετεστρατοπέδευσεν ἀμφὶ τὸ ὄρος τὸ Σίπυλον, τεῖχός τε καρτερόν τῷ στρατοπέδῳ περιετείχιζε, καὶ τὸν Φρύγιον ποταμὸν ἐν προβολῇ τοῖς πολεμίοις ἐτίθειτο, ἵνα μὴδ' ἄκων ἀναγκάζοιτο πολεμεῖν. Δομίτιος δὲ φιλοτιμούμενος τὸν πόλεμον ἐφ' ἑαυτοῦ κριθῆναι, τὸν ποταμὸν ἐπέρα μάλα θρασέως, καὶ σταδίους εἴκοσιν ἀπ' Ἀντιόχου διασχὼν ἐστρατοπέδευσεν τέσσαρσί τε ἡμέραις ἐφεξῆς ἐξέτασσον ἑκάτεροι παρὰ τὸν χάρακα τὸν ἑαυτῶν, καὶ μάχης οὐ κατήρχον· τῇ πέμπτῃ δὲ ὁ Δομίτιος ἐξέτασεν αὐθις καὶ ἐπέβαινε σοβαρῶς· οὐκ ἀντεπιόντος δὲ τοῦ Ἀντιόχου, τότε μὲν ἐγγυτέρῳ μετεστρατοπέδευε, μίαν δὲ ἄλλην διαλιπὼν ἐκήρυσσεν ἐς ἐπήκοον τῶν πολεμίων ἐς αὔριον Ἀντιόχῳ καὶ ἄκοντι πολεμήσειν· ὁ δὲ συνταραχθεὶς αὐθις μεθίει τὰ δόξαντα, καὶ δυνηθεὶς ἂν ἐστάναι μόνον ὑπὸ τὸ τεῖχος ἢ καλῶς αὐτὸν

ἀπὸ τοῦ τεύχους ἀπομάχεσθαι μέχρι ραῖσειεν ὁ Πούπλιος, αἰσχρὸν ἠγεῖτο μετὰ πλειόνων φυγομαχεῖν· ὅθεν εἰς μάχην παρέτασεν.

Καὶ ἐξῆγον ἔτι νυκτὸς ἄμφω περὶ ἐσχάτην φυλακὴν, διεκόσμει δ' αὐτῶν ἑκάτερος ὧδε· τὸ μὲν λαιὸν εἶχον ὀπλίται Ῥωμαίων μύριοι, παρὰ τὸν ποταμὸν αὐτὸν καὶ μετ' ἐκείνους ἦσαν Ἰταλῶν ἕτεροι μύριοι, τρεῖς ἑκατέρων τάξεις ἐπὶ βάθος· ἐπὶ δὲ τοῖς Ἰταλοῖς ὁ Εὐμένους στρατὸς ἐτάσσετο, καὶ Ἀχαιῶν πελτασταὶ περὶ τρισχιλίου· ὧδε μὲν εἶχε τὸ λαιόν, τὸ δεξιὸν δ' ἦν ἰππεῖς, οἷτε Ῥωμαίων καὶ Ἰταλῶν καὶ Εὐμένους, οὐ πλείους οὐδ' οὗτοι τρισχιλίων· ἀναμεμίχαστο δ' ἅπασι φιλοὶ τε καὶ τοξόται πολλοί, καὶ ἀμφὶ τὸν Δομίτιον αὐτὸν ἦσαν ἰπέων ἵλαι τέσσαρες· οὕτω μὲν ἐγίγνοντο πάντες ἐς τρισμυρίους, ἐπεστάται δὲ τοῦ μὲν δεξιοῦ Δομίτιος αὐτός, καὶ ἐς τὸ μέσον αὐτῶν ἴστη τὸν ὕπατον, τὸ δὲ λαιὸν ἔδωκεν Εὐμένει· τῶν δ' ἐλεφάντων, οὓς εἶχεν ἐκ Λιβύης, οὐδένα νομίζων ἔσεσθαι χρήσιμον, ὀλιγωτέρων τε ὄντων καὶ βραχυτέρων εἰς Λιβύων (δεδίασι δ' οἱ σμικρότεροι τοὺς μείζονας), ἔστησεν ὀπίσω πάντας.

Ὡδε μὲν δὴ διατετάχαστο Ῥωμαῖοι, Ἀντιόχῳ δ' ἦν μὲν ὁ στρατὸς ἅπας ἑπτακισμύριοι, καὶ τούτων τὸ κράτιστον ἦν ἡ φάλαγγς ἢ Μακεδόνων, ἄνδρες ἑξακισχίλιοι καὶ μύριοι, ἐς τὸν Ἀλεξάνδρου καὶ Φιλίππου τρόπον ἔτι κοσμούμενοι· ἴστη δ' αὐτοὺς ἐν μέσῳ, διελὼν ἀνὰ χιλίους καὶ ἑξακοσίους εἰς δέκα μέρη, καὶ τούτων ἐκάστου μέρους ἦσαν ἐπὶ μὲν τοῦ μετώπου πεντήκοντα ἄνδρες, ἐς δὲ τὸ βάθος δύο καὶ τριάκοντα, ἐς δὲ τὰ πλευρὰ ἐκάστου μέρους ἐλέφαντες δύο καὶ εἴκοσιν ἢ δ' ὄψις ἦν τῆς μὲν φάλαγγος οἷα τεύχους, τῶν δ' ἐλεφάντων οἷον πύργων· τοιοῦτον μὲν ἦν τὸ πεζὸν Ἀντιόχῳ, ἰππεῖς δ' ἑκατέρωθεν αὐτοῦ παρατετάχαστο Γαλάται τε κατάφρακτοι καὶ τὸ λεγόμενον ἄγγμα τῶν Μακεδόνων· εἰσὶ δὲ καὶ οἶδε ἰππεῖς ἐπίλεκτοι, καὶ παρ' αὐτὸ ἄγγμα λέγεται· τάδε μὲν ἐξ ἴσου τῆς φάλαγγος ἦν ἑκατέρωθεν· ἐπὶ δ' αὐτοῖς τὰ κέρατα κατείχον ἐν μὲν δεξιᾷ φιλοὶ τέ τινες καὶ ἕτεροι ἰππεῖς ἀργυράσπιδες καὶ ἵπποτοξόται διακόσιοι, τὸ δὲ λαιὸν Γαλατῶν τ' ἔθνη, Τεκτοσάγαι τε καὶ Τρόκμοι καὶ Τολιστόβοιοι, καὶ Καππαδόκαι τινὲς οὓς ἔπεμψεν Ἀριαράθης, καὶ μιγάδες ἄλλοι ξένοι, κα-

τάφρακτός τε ἵππος ἐπὶ τοῖσδε ἑτέρα, καὶ ἦν ἐκάλουν ἵππον ἑταιρικὴν, ὠπλισμένη κούφως· ὧδε μὲν καὶ ὁ Ἀντίοχος ἐξέτασεν καὶ δοκεῖ τὴν ἐλπίδα λαβεῖν ἐν τοῖς ἵππευσιν, οὓς πολλοὺς ἔστησεν ἐπὶ τοῦ μετώπου, τὴν δὲ φάλαγγα πυκνὴν ἐς ὀλίγον συναγαγεῖν ἀπειροπολέμωσ, ἣ δὴ καὶ μάλιστα ἔδει θαρρεῖν πάνυ ἡσκημένη· πολὺ δὲ καὶ ἄλλο πλῆθος ἦν λιθοβόλων τε καὶ τοξοτῶν καὶ ἀκοντιστῶν καὶ πελταστῶν, Φρυγῶν τε καὶ Λυκίων καὶ Παμφύλων καὶ Πισιδῶν Κρητῶν τε καὶ Τραλλιανῶν καὶ Κιλικίων ἐς τὸν Κρητῶν τρόπον ἐσκευασμένων· ἵπποτοξόται τε ἐπὶ τούτοις ἕτεροι, Δάαι καὶ Μυσοὶ καὶ Ἑλυμαῖοι καὶ Ἀραβες, οἱ καμήλους ὄξυτάτας ἐπικαθήμενοι τοξεύουσι τε εὐμαρῶσ ἀφ' ὑψηλοῦ, καὶ μαχαίραισ, ὅτε πλησιάζοιεν, ἐπιμήκεσι καὶ στενα ἠχρῶνται· ὄρεπανηφόρα τε ἄρματα ἐν τῷ μεταίχμιῳ, προπολεμεῖν τοῦ μετώπου, τετάχατο· καὶ εἶρητο αὐτοῖς μετὰ τὴν πρώτην πείραν ὑποχωρεῖν ὄφισ τε ἦν ὡσπερ δύο στρατῶν, τοῦ μὲν ἀρχομένου πολεμεῖν, τοῦ δ' ἐφεδρεύοντος· ἐκάτερος δ' αὐτῶν ἐς κατάπληξιν ἐσκεύαστο δεινῶσ πληθεῖ τε καὶ κόσμῳ· ἐφειστήκει δὲ τοῖς μὲν δεξιῶσι ἵππευσιν Ἀντίοχος αὐτός, τοῖς δ' ἐπὶ θάτερα Σέλευκος ὁ υἱὸς Ἀντιόχου, τῇ δὲ φάλαγγι Φίλιππος ὁ ἐλεφαντάρχης καὶ τοῖς προμάχοις Μένδις τε καὶ Ζεῦξις.

Ἀχλυώδους δὲ καὶ ζοφερᾶσ τῆσ ἡμέρας γενομένησ, ἦτε ὄφισ ἔσθεστο τῆσ ἐπιδείξεωσ, καὶ τὰ τοξεύματα πάντα ἀμβλύτερα ἦν ὡσ ἐν ἀέρι ὑγρῷ καὶ σκοτεινῷ· ὄπερ ἐπεὶ κατεῖδεν Εὐμένης, τῶν μὲν ἄλλων κατεφρόνησε, τὴν δὲ ρύμην τῶν ἀρμάτων τεταμένην ἐφ' ἑαυτὸν μάλιστα δείσασ, ὅσοι ἦσαν αὐτῷ σφενδονῆται καὶ ἀκοντισται καὶ ἕτεροι κούφοι, συναγαγῶν προσέταξε, τὰ ἄρματα περιθέοντασ, ἐς τοὺς ἵππους ἀκοντίζειν ἀντὶ τῶν ἐπιβατῶν· ἵππου γὰρ ἐν ἄρματι ζυγομαχοῦντος ἀχρεῖον τὸ λοιπὸν ἄρμα γίγνεται, καὶ πολλὰ καὶ τῆσ ἄλλησ εὐταξίασ παραλύεται, τὰ δρέπανα τῶν φιλιῶν δεδιότων· ὃ καὶ τότε συνηνέχθη γενέσθαι· πληγέντων γὰρ τῶν ἵππων ἀθρόωσ, καὶ τὰ ἄρματα ἐς τοὺς φίλους περιφερόντων, αἱ τε κάμηλοι πρῶται τῆσ ἀταξίασ ἠσθάνοντο, πλησίον τοῖς ἄρμασι παρατεταγμένοι, καὶ μετ' αὐτάσ ἢ κατάφρακτοσ ἵπποσ, οὐ ραδίωσ ὑπὸ τοῦ βάρουσ τὰ δρέπανα ἐκφεύγειν δυναμένη· θόρυβός

τε ἦν ἤδη πολὺσ καὶ τάραχοσ ποικίλοσ, ἀρξάμενοσ μὲν ἀπὸ τῶνδε μάλιστα, χρωρῶν δὲ ἐπὶ ὄλον τὸ μεταίχμιον, καὶ μείζων ὑπόνοια τοῦ ἀκριβοῦσ· ὡσ γὰρ ἐν διαστήματι μακρῷ καὶ πλήθει πυκνῷ καὶ βοῇ ποικίλῃ καὶ φόβῳ πολλῷ, τὸ μὲν ἀκριβὲσ οὐδὲ τοῖς ἀγγού τῶν πασχόντων καταληπτὸν ἦν, τὴν δὲ ὑπόνοιαν μειζόνωσ ἐς τοὺς ἐξῆσ ἕκαστοι μετέφερον.

Ὁ δ' Εὐμένης, ἐπεὶ τὰ πρῶτα καλῶσ ἐπέπρακτο αὐτῷ, καὶ τὸ μεταίχμιον, ὅσον αἱ τε κάμηλοι καὶ τὰ ἄρματα ἐπέιχεν, ἐγεγύμνωτο, τοὺσ ἰδίουσ ἵππέασ, καὶ ὅσοι Ῥωμαίων αὐτῷ καὶ Ἰταλῶν παρατετάχατο, ἐπήγεν ἐπὶ τοὺσ ἀντικρῷ Γαλάτασ τε καὶ Καππαδόκασ καὶ τὴν ἄλλην σύνοδον τῶν ξένων, μέγα κεκραγῶσ καὶ παρακαλῶν ἐπὶ ἀνδρασ ἀπίρουσ τε μάχησ καὶ γεγυμνωμένουσ τῶν προπολεμούντων· οἱ δ' ἐπέιθοντο, καὶ βαρείασ σφῶν τῆσ ἐμβολῆσ γενομένησ τρέπονται τούτουσ τε καὶ τοὺσ παρεζευγμένουσ αὐτοῖσ ἵππέασ τε καὶ καταφράκτουσ, ἐκ πολλοῦ ταρασσομένουσ διὰ τὰ ἄρματα· οὓσ δὴ καὶ μάλιστα, διὰ τὸ βάρωσ ὑποφεύγειν ἢ ἀναστρέφειν εὐμαρῶσ οὐ δυναμένουσ, κατελάμβανόν τε καὶ συνέκοπτον.

Καὶ τάδε μὲν ἦν περὶ τὸ λαιὸν τῆσ φάλαγγωσ τῶν Μακεδόνων· ἐν δεξιᾷ δὲ, ἦπερ αὐτόσ ὁ Ἀντίοχοσ ἐτέτακτο, διακόφασ τὸ σύνταγμα τῆσ Ῥωμαίων φάλαγγωσ ἀπέσπασεν ἐπὶ πολὺ διώκων· καὶ ἢ φάλαγγ ἢ τῶν Μακεδόνων, τεταγμένη μὲν, ὡσ μετ' ἵππέων, ἐπὶ στενοῦ τε καὶ τετραγώνου, γεγυμνωμένη δὲ τῶν ἵππέων ἐκατέρωθεν, τοὺσ μὲν φίλουσ τοὺσ ἐπὶ τοῦ μετώπου σφῶν ἔτι προπολεμούντασ διαστᾶσα ἐς αὐτὴν ἐσεδέξατο καὶ πάλιν συνῆει, Δομιτίου δ' αὐτὴν ἵππευσι πολλοῖσ καὶ φιλοῖσ εὐμαρῶσ, οἷα πλινθίον πυκνόν, κυκλώσαντοσ, οὐτ' ἐκδραμεῖν ἔτι ἔχουσα οὐτ' ἐξελιξαι βάθοσ οὕτω πολὺ, μάλα καρτερῶσ ἐκακοπάθει· καὶ ἠγανάκτουν αὐτοὶ μὲν ταῖσ ἐμπειρίαισ οὐδὲν ἔχοντεσ ἔτι χρῆσθαι, τοῖσ δὲ πολεμίοισ εὐβλητοὶ καὶ ἐπιτυχεῖσ πανταχόθεν ὄντεσ· ὁμοωσ δὲ τὰσ σαρίσασ ἐκ τετραγώνου προβαλλόμενοι πυκνάσ προῦκαλοῦντο Ῥωμαίουσ ἐσ χεῖρασ ἐλθεῖν, καὶ δόξαν ἐπιβαίνόντων αἰεὶ παρεῖχον· οὐ μὴν τι προεπήδων, πέζοὶ τε καὶ βαρεῖσ ὄντεσ ὑπὸ τῶν ὄπλων, καὶ τοὺσ πολεμίοουσ ἐπὶ ἵππων ὀρῶντεσ, μάλιστα δὲ ἵνα μὴ τὸ τῆσ τάξεωσ πυ-

κνὸν ἐκλύσειαν· μετατάξασθαι γὰρ ἐτέρως οὐκ ἔφθانون. Ῥωμαῖοι δ' αὐτοῖς οὐ προσεπέλαζον μὲν, οὐδ' ἐς χεῖρας ἤεσαν, δεδιότες ἀνδρῶν ἡσκημένων ἐμπειρίαν τε καὶ πυκνότητα καὶ ἀπόγνωσιν, περιθέοντες δὲ ἐσηκόντιζόν τε καὶ ἐσετόξευον· καὶ οὐδὲν ἦν ἀχρεῖον ὡς ἐν ὀλίγῳ πολλῶν συνεστῶτων· οὐ γὰρ εἶχον οὔτε ἐκκλίνειν τὰ βαλλόμενα οὔτε φερομένοις διαστῆναι· ὅθεν ἤδη πολλὰ κάμνοντες ἐνεδίδοσαν ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ θάδην ὑπεχώρουν σὺν ἀπειλῇ, πάνυ εὐσταθῶς καὶ Ῥωμαίους ἐπιφόβως· οὐδὲ γὰρ τότε προσπελάζειν αὐτοῖς ἐτόλμων, ἀλλὰ περιθέοντες ἔδλαπτον, μέχρι, τῶν ἐλεφάντων ἐν τῇ Μακεδόνων φάλαγγι συνταραχθέντων τε καὶ οὐχ ὑπακουόντων ἔτι τοῖς ἐπιβάταις, ὁ κόσμος ὁ τῆς φυγῆς συνεχεῖτο.

Καὶ ταύτη μὲν ὁ Δομίτιος ἐκράτει, καὶ ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἀντίοχου φθάσας ἐδιόχετο τοὺς ἐν αὐτῷ φυλάσσοντας· ὁ δὲ Ἀντίοχος ἐς πολὺ διώκων παρ' οὓς ἐκ τῆς Ῥωμαϊκῆς φάλαγγος ἐτέτακτο, οὐδενὸς οὐδ' ἐκείνοις ἰπέων ἢ φιλοῦ παρόντος ἐς ἐπικουρίαν (οὐ γὰρ παρετετάχει Δομίτιος, ἡγούμενος οὐ δεήσεσθαι διὰ τὸν ποταμόν,) μέχρι τοῦ Ῥωμαίων χάρακος ἦλθεν· ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ὅτε χιλίαρχος ὁ τοῦ χάρακος φύλαξ, ἀκμήσει τοῖς φύλαξιν ὑπαντιάσας, ἐπέσχε τῆς ὀρμῆς, καὶ οἱ φεύγοντες τοῖς ἀναμιχθεῖσι θαρροῦντες ἐπεστρέφοντο, ἐπανήει σοβαρὸς ὁ Ἀντίοχος ὡς ἐπὶ νίκη, οὐδενὸς τῶν ἐπὶ θάτερα πεπυσμένος. Ἄτταλος δ' αὐτόν, ὁ Εὐμένους ἀδελφός, ἰπεῦσι πολλοῖς ὑπαντιάζει· καὶ τοὺςδε μὲν εὐμαρῶς ὁ Ἀντίοχος διακόφας διέδραμε, καὶ παρατρεχόντων ἔτι καὶ μικρὰ λυπούντων οὐκ ἐφρόντιζεν· ὡς δὲ κατεῖδε τὴν ἦτταν καὶ τὸ πεδῖον ἅπαν νεκρῶν ἰδίων πλήρες, ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων καὶ ἐλεφάντων, τότε τὸ στρατόπεδον εἰλημμένον ἤδη κατὰ κράτος, τότε δὴ καὶ ὁ Ἀντίοχος ἔφευγεν ἀμεταστρεπτί, καὶ μέχρι μέσων νυκτῶν ἐς Σάρδεις παρῆλθεν· παρῆλθε δὲ καὶ ἀπὸ Σάρδεων ἐς Κελαινάς, ἣν Ἀπάμειαν καλοῦσιν· οἱ τὸν υἱὸν ἐπυρθάνετο συμφεύγειν· τῆς δ' ἐπιούσης ἐς Συρίαν ἐκ Κελαινῶν ἀνεξεύγνυ, τοὺς στρατηγούς ἐν Κελαιναῖς καταλιπὼν ὑποδέχεσθαι τε καὶ ἀθροίζειν τοὺς διαφυγόντας· περὶ τε καταλύσεως τοῦ πολέμου πρέσβεις ἔπεμπε πρὸς τὸν ὕπατον· ὁ δὲ τὰ οἰκεία ἔθαπτε, καὶ ἐσκύλευε τοὺς πολεμίους, καὶ τὰ αἰχμάλωτα συνῆγεν· ἐφάνησαν δὲ νεκροὶ Ῥωμαίων μὲν τῶν

ἐξ ἄστεος ἰππεῖς εἴκοσι καὶ τέσσαρες καὶ πεζοὶ τριακόσιοι μάλιστα, οὓς ὁ Ἀντίοχος ἔκτεινεν, Εὐμένους δὲ ἰππεῖς πεντεκαίδεκα μόνοι· Ἀντίοχου δέ, σὺν τοῖς αἰχμαλώτοις, εἰκάζοντο ἀπολέσθαι περὶ πεντακισμυρίους· οὐ γὰρ εὐμαρὲς ἦν ἀριθμῆσαι διὰ τὸ πλῆθος· καὶ τῶν ἐλεφάντων οἱ μὲν ἀνήρηντο, πεντεκαίδεκα δ' αἰχμάλωτοι γεγέννητο.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΥΡΚΑΝΙΔΟΣ

Γ.ΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣ

ΝΟΤΙΩΣ ΔΕ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΥΠΩΡΕΙΩΝ ΤΟΥ ΣΙΠΥΛΟΥ.*

υἱ᾽.

Ἐν Παπασλί.

Ἐπὶ κεχωσμένου μαρμάρου, ὕψ. 1, 06 ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους, πλ. 0, 70, πάχ. 0, 58, στηρίζοντος τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ χωρίου Ἀγίαν Τράπεζαν.

- 1 [Αὐτοκράτορα Καίσαρα]
 . . . Ἀντω]νεῖνον, εὐσεβῆ,
 σεβαστόν, τῆς οἰκ]ουμένης
 κύριον καὶ]κτίστην καὶ σ[ω-
 5 τῆρα καθιέρωσε]ν ἢ Μακεδό-
 νων Ἰ[ρκ]ανῶν πόλι[ς].

Τῆς τοῦ κυρίου Καίσαρος Ἀντω-
 νεῖνου καθιερώσεως

προνοησαμένων Δ- Βεττίου

- 10 Φαυστεῖνου καὶ Κ- Βεττίου
 Κρισπεῖνου καὶ Μενεκράτου(ς)
 τοῦ Μηνοφίλου στρατηγοῦν-
 τος τὸ β', καὶ ἐπιμεληθέντος

- 14 τῆς ἀναστάσεως τοῦ κολοσσοῦ.

* Μετ' ἐκτυπωμάτων.

Ἐν στίχ. 9φ ἀντὶ Δ. Βεττίου ἀναγνωστέον ἴσως Λ. Βεττίου, καθότι ἡ κεραία τοῦ Δ δὲν συνεφάπτεται ἐξ ὀλοκλήρου τοῖς δυοὶ σκέλεσιν αὐτοῦ. Ἐν στίχ. 13 φρονῶ ὅτι παρελείφθη τὸ «τοῦ», ἦτοι τοῦ καὶ ἐπιμεληθέντος κτλ.

Ἄγνοῶ εἰς τίνα τῶν Ἀντωνείνων ὄρον ν' ἀποδοθῆ ἢ ἀνωτέρω ἐπιγραφῇ.

υ'γ'.

Ἐν Ἀλῆ-Βεηλί, χωρίῳ ἀπέχοντι ἀνατολικῶς τοῦ Παπασλιού ἐπὶ μίαν ὥραν.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 57, πλ. 0, 26, ἐκτισμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ ἐκεῖ ὀθωμανικοῦ εὐκτηρίου οἴκου.

.....
..... καὶ Εἰουλιὰς κατεσ-
..... μνημεῖον ἑαυτῇ
..... ν θρέμασιν καὶ AN
..... ω καὶ τοῖς ἰδίοις
..... τις ἐξωτικὸν νε-
.....

υ'δ'.

Ἐν Ἀλῆ-Βεηλί.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 1, 10, πλ. 0, 46, πάχ. 0, 68, κειμένου ἐν τῷ τοῦ Ὁμέρ Ἀγᾶ ἀγρῷ, τῷ παρὰ τὴν θέσιν Τεπέ τοῦ Ἐριέν-Δερέ, μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ Ἀλῆ-Βεηλί καὶ 1 3)4 τοῦ Παπασλί.

.. ΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝ	4 Ὁ δ]ῆμος ἐτείμησεν
ΥΚΙΟΝΟΥΕΤΕΙΟΝΛΕΥΚΙ	Λε]ύκιον Ουέτερον Λευκί-
ΥΙΟΝΡΩΜΙΛΙΑΟΥΑ Ο	ου]ιδὸν Ρωμιλία ου α[ν]ον ?
ΛΦΙΑΝΟΝΤΟΝΕΥΕΡ Ε	Δε]λφιανὸν τὸν εὐερ[γ]έ-
...ΚΑΠΙΑΤΡΩΝΑΔΙΑΤΕ.ΗΝ	5 τὴν] καὶ πάτρωνα διά τε τὴν
ΣΤΕΤΟΥΣΕΚΤΟΥΟ	
.... ΝΤΟΥΣΤΕΦΑΝΗΦΟ	
ΔΙΑΤΟΣΕΜΝΟΝΚΑ	
ΗΤΟΝΤΗΣΓΕΙ	
ΥΤΟΥΚΟΙΝΗΚΑΙΚΑΘ	10
Δ ΣΑΝΤΛΟΝΕΝΤΩ	
ΣΙΤΟΔΗΑΣΚΡΙΟΩΝ	
	ΟΛΗ
	N
ΣΙΠΟΣΜΖ	15
ΚΑΙΜΗΟΥΑ	17

Τὸ μάρμαρον εἶναι λίαν ἐφθαρμένον, ὥστε μόλις διακρίνονται τινες τῶν λόγων, δι' οὓς ἐφηφίσθησαν αἱ τιμαὶ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου τιμώμενον. Μεταξὺ ἄλλων φαίνεται ὅτι ἐχρημάτισε καὶ στεφανηφόρος καὶ ἐν καιρῷ σιτοδείας κριθῶν εὐηργέτησε τὴν πατρίδα.

υ'ε'.

Ἐν Κόλ-δερέ, χωρίῳ πρὸς δυσμὰς τοῦ Παπασλιού ἐπὶ 1 1)2 ὥραν.

Ἐπὶ πλακός, ὕψ. 0, 78, πλ. 0, 32, πάχ. 0, 07, εὑρισκομένης ἐν τῷ καφενείῳ τοῦ Ἀντωνίου Συνδριοτοπούλου.

4	Σοὶ	7	που οἱ προσ-
	Ἴσμηνία		ήκοντες
	στήλλην		μητρόθεν
	τήν δ' ἐθή-		γένους σου,
	καμεν παῖ-		μνήμης αἰ-
6	δες Χρυσίπ-	12	ωνίου χάριν.

Στήλλην με δύο λ, καθὼς καὶ διπλασιασμὸν τοῦ σ εἰς πολλὰς λέξεις ἀπαντᾷ τῆς Λυδίας.

υζζ'.

Ἐν Δερέκιοι ἢ Δαρίνκιοι (Δαρείου Κώμη) χωρία πρὸς νότον τοῦ Κόλ-δερέ ἐπὶ 1 ὥραν.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0, 38, πλ. 0, 28, ἐκτισμένου ἐν τῷ ἀχυρῶνι τῆς οἰκίας τοῦ Τσακύρογλου Χασάν Μαχμούτ.

		[ὁ δεῖνα τοῦ]
ΕΝΟΥ	4	. . . . . ἐνου
ΦΥΣΕΙΔΕΜΑΤΡΕΟΥ		φύσει δὲ Ματρέου
ΩΝΗΤΗΣ		ώνητῆς
ΠΡΩΤΩΝΠΡΟΣΟΔΩ		πρώτων προσόδω[ν
ΤΗΣΘΕΑΣΤΟΝΘΥΡ	5	τῆς Θεᾶς τὸν
ΝΑΒΩΜΟΝΚΑΙΤΟ		βωμὸν καὶ τὸ[ν
ΕΝΔΕΞΙΟΙΣΤΟΥΝΑΟ		ἐν δεξιῶς τοῦ ναοῦ
ΛΟΥΤΗΡΑΚΑΙΤ.ΣΘΕΑΣ		λουτῆρα
ΑΜ ΙΩΝΝΑΠΟΡ		
NAM ΤΩΝΙΔΙ		ἐκ] τῶν ιδι-
ΩΝΕΠΟΙΗΣΕΝ.	11	ων ἐποίησεν.

Ἐκ τῆς ὑπὸ στοιχείον υπζ' (βλ. Μουσεῖον) ἐπιγραφῆς γινώσκομεν ὅτι ἐν τῇ Δαρειοκωμητῶν Κατοικίᾳ ὑπῆρχε ναὸς Δήμητρος Καρποφόρου. Ὁ τῆς θεᾶς ταύτης φαίνεται τὰς πρώτας προσόδους ἐκμισθώσας ἀνήγειρεν ἐξ ἰδίων τὸν θυρῶνα . . . βωμὸν καὶ τὸν ἐν δεξιῶς τοῦ ναοῦ λουτήρα καὶ ἄλλα τινα, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τῆς κακῆς τοῦ λίθου καταστάσεως δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐξακριβώσω. Γράμματα πολλαχοῦ συνδεδεμένα.

υζζ'.

Ἐν Δερέκιοι.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0, 38, πλ. 0, 48, πάχ. 0, 16, κειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀλῆ Καβάση.

4	. . . α . . . . .
	θυγάτηρ
	ἐ[τ]ῶν ιγ', μ(ηῶν).
	χαῖρε τέκ[νον
5	χρηστ[όν].

υζη'.

Ἐν Χατζιλέρι, χωρίω πρὸς νότον τοῦ Δερέκιοι ἐπὶ 1)2 ὥραν.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0, 62, πλ. 0, 48, πάχ. 0, 33, κειμένου ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ κονακίου κ. Κωστῆ Καπετανάκη.

ΘΕ	4	
ΤΟ		
ΙΟΥΑΙ		
ΣΕΒ		
Ε	5	[δημαρχι-
ΚΗ		κῆ[ς ἐξουσίας
ΔΣΑΥΤΟ . . . ΤΩΡ		αὐτο[κρά]τωρ
Η ΥΠΑΤΟΣ		ὑπατος
ΚΤΙΣΤΗΣΕΝΙΚΑΙ		κτίστης ἐνὶ και-
ΡΩΔΩΔΕΚΑΠΟ	10	ρῶ δώδεκα πό-
ΛΕΩΝΤΗΝΠΟΛΙΝ		λεων, τὴν πόλιν
ΕΚΤΙΣΕΝ	12	ἔκτισεν.

Τὸ Ο τῆς δευτέρας γραμμῆς ἀσφαλές. Τὰ τῶν δύο πρώτων σειρῶν γράμματα εἶναι μεγαλύτερα τῶν λοιπῶν. Ἐν στίχ. 5φ μετὰ τὸ Ε ἡμισυ Μ.

Πρόκειται περὶ τοῦ Τιβερίου τοῦ ἀνακαινίσαντος τὰς κατὰ τὸ 17 Μ. Χ. ἔτος καταστραφείσας ὑπὸ σεισμοῦ δώδεκα πόλεις τῆς Λυδίας καὶ Αἰολίδος;

υἰθ'.

Ἐν Τσομπανησιᾷ, χωρίῳ πρὸς νότον τοῦ Χατζιλέρι ἐπὶ 1)2 ὥραν.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0, 62, πλ. 0, 48, πάχ. 0, 33, χρησιμεύοντος ὡς στυλοβάτου τοῦ ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας (κονάκ) τοῦ Καραοσμάνογλου παραπήγματος.

4 Ἐπίχαρις κατ[εσκεύασεν τὸ
μνημεῖον Α . . . . . [τῷ ἀνδρὶ
καὶ ἑαυτῇ κα[ι . . . . .
καὶ ἐκγόνοις [μηδενὸς ἔχοντος

5 ἐξουσίαν εἰσ[ενεγκεῖν ἄλλ'
ον νεκρὸν ἢ ε . . . . .
το ὅς δ' ἂν τολ[μήσῃ τι, δώσει
εἰς τὸν φίσκ[ον δηνάρια χί-
λια. Τούτου ἀ[ντίγραφον κεῖ-

10 ται] εἰς τὸ ἐν Μ[οστήνοισ
[ἀρχεῖον].

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὸ Μ στίχ. 10φ διακρίνεται μέρος κύκλου, ἦτοι τοῦ γράμματος Ο, ἐξ οὗ εικάζω ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀνάγεται εἰς τὴν αὐτοῦ που κειμένην πόλιν Μοστηνῶν. Ἐν Χατζιλέρι μοὶ ἔδειξαν νομίσματα Μοστηνῶν Μακεδόνων, τὰ ὅποια δὲν κατώρθωσα νὰ πείσω τοὺς κατόχους νὰ μοὶ τὰ πωλήσωσιν.

φ'.

Ἐν Τσομπανησιᾷ.

Ἐπὶ φαιοῦ μαρμάρου, ὑψ. 1, 10, πλ. 0, 70, πάχ. 0, 58, κειμένου ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς Ἐκκλησίας, μετενεχθέντος ἐκ Δερέκιοῦ.

4 Τατιάς Δημητρίου
Πλατύποδος κατεσκ-
εύασεν τὸ μνημεῖον ἑα-
υτῇ καὶ τοῖς τέκνοις καὶ

5 τοῖς ἰδίοις πᾶσιν.

φα'.

Ἐν Κιοσελέριδες.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου λευκοῦ μαρμάρου, ἐκτισμένου ἐπὶ τῆς κρήνης τοῦ χωρίου τούτου, ἀπέχοντος τοῦ πρὸς νότον «Οὐζοῦν Τσινάρ», καὶ τῆς πρὸς βορρᾶν Καραογλανιάς ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Ἄριστόβουλον Πυθοκλήους, Ἄρτεμοῦν Πυθοκλῆν Ἄριστο-
Σωσιγένου, βούλου.

Πρὸς τὰ κάτω τρεῖς στέφανοι, ἐξ ὧν ὁ εἷς, ὁ πρὸς τ' ἀριστερὰ σῶος ὢν, φέρει ἐν τῷ μέσῳ:

ὁ δῆ-
μος.

φβ'.

Εἰς θέσιν Οὐζοῦν-Τσινάρ, ἐπὶ ὠριαίαν ἀπόστασιν βορείως τῆς Καραογλανιάς.

Κατὰ τὸ σημειωματᾶριον τοῦ ἐν Καραογλανιά ἀρχαιοφίλου κ. Νικολάου Γεωργιάδου ἐπὶ λίθου εὔρηται:

Σημεῖα
ὁδοῦ.

φγ'.

Εἰς θέσιν Κεραμιδαρίο, ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου ἐπὶ κρήνης, 3)4
τῆς ὥρας πρὸς νότον τῆς Τσομπανησιᾶς. Ἄνευ ἐκτυπώματος.

4	ΕΝ
	ΑΥΔΙΟΝΣΠΒΑΣ
	ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΝ
	ΑΜΕΟΥΣΤΟΝ
5	ΚΑΝΜΑΣΕΛ.ΝΕΤ.Σ
	ΝΕΚΕΝΚ.Τ.Σ . .
	ΤΙΝΠΑΝΤΗ
8	Γ Σ Σ

φδ'.

Ἐν Μαγνησίᾳ.

Ἐπὶ μαρμάρου μήκ. 0, 57, πλ. 0, 17, εὕρισκομένου ἐν τῇ αὐλῇ
τοῦ Χατζῆ Δαδάρογλου, εἰς συνοικίαν Σουλτάν μααλεσί.

4 . . . . . ς Μητροδώρου τοῦ Μητροδώρου ζῶν
κατεσκεύασα ἑαυτῶ τὸ μνημεῖον καὶ γονεῦσι καὶ
ἐκγόνοις . . . . . καὶ θρέμ . . . . . καὶ ἀπε-
λευθέρους· ἐὰν δέ τις μὴ προσήκοντα τινα θή-
ντολῆς ἢ πωλῆσαι αὐτὸ τεῖσει εἰς τὸν φίσκον δη[να-
6 ρίου . . , εἰς δὲ τὴν γερουσίαν τὴν Μαγνήτων . . .

Ἐν στίχῳ τρίτῳ, ἐν ᾧ μέρει αἱ στιγμαί, διακρίνονται ἴχνη
ἐσφυροκοπημένων γραμμάτων. Φαίνεται ὅτι ὁ χαράξας τὴν ἐπιγρα-
φὴν παρέλειψε τὴν μετὰ τὸν τέταρτον στίχον συνέχειαν, καὶ ἤρ-
ξατο τοῦ πέμπτου στίχου μὲ τὸ (ἐ)ντολῆς, παραλείψας καὶ τὸ
“ἴ,” ὅπερ ἔθεσεν ἐν μικροτέρῳ σχήματι ἄνωθεν τοῦ ΔΗ τῆς λέξε-
ως “ἐντολῆς,” καὶ ἐπέθηκεν αὐθις μετὰ τοῦ ς, τῆς ἐντολῆς,
καὶ τοῦ π, τοῦ πωλῆσαι.

φε'.

Ἐν Μαγνησίᾳ.

Ἐπὶ μαρμάρου, μήκ. 0, 56, ὑφ. 0, 74, πάχ. 0, 52, εὕρισκομένου
ἐν τῷ κήπῳ Μημήκου τοῦ Χωματᾶ, ἐν συνοικίᾳ Μάλτα.

4	ὄραν ἔγγονον στεφανηφόρων, τὸν κ]αὶ Ἄθηναῖον καὶ Σμυρναῖον καὶ Ταρ α, νικήσαντα Ὀλύμπια τὰ μεγάλα· ΦΑΔΕΠΤΙΣΓΙ ἀνδρῶν πάλην πρωτο. ΚΑΙΠΟ . . . . . Μαγνήτων
6	T . . . . ΟΟΛ . . . .

Τὸ μάρμαρον εἶναι πάντοθεν ἀποκεκρουσμένον, ἐκτὸς τοῦ πρὸς
τὰ δεξιὰ μέρους, ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς
ταύτης πλευρᾶς τοῦ μαρμάρου κεχάρακται ἡ ἐξῆς κεκολωθωμένη
πάντοθεν ἐπιγραφή.

4	θεξῆς . . . . . θήναια καὶ Τα . . . . τα παιδῶν πάλην . . καὶ τὰ ἐξῆς ἀγενεῖω[ν πάλην καὶ Περγαμο. Ἐφεσον, οἶνον ασ . .
7	. . . . . δειαν κα.

Μαγνησίας τῆς ὑπὸ Σιπύλῳ ὀλίγιστα ἐγνώσθησαν ἄχρι τοῦδε
ἐπιγραφαί. Αἱ ἄνωθι ἐγένοντο πρὸς τιμὴν νικητῶν ἀγώνων καὶ
μάλιστα Ὀλυμπιονίκου τινὸς ἀγῶρου.

SISMANOGLIO
MEGARO

φς'.

Ἐν Μαγνησίᾳ.

Ἐπὶ μαρμάρου, μήκ. 0, 75, πλ. 0, 69, πάχ. 0, 12, μετενεχθέντος ἐκ τοῦ χωρίου Σαρί-Τσάμι, εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ λιθοξόου Στυλιανοῦ Βλαχοπούλου. Γράμματα παχέα, ὕψ. 0, 04.

- .....
- 4 ἀσυλίαν τῆς παρ' ὑμῖν Περσικ . . . .
 ἐπὶ τούτῳ βεβαιῶ ὑμῖν ἐφ' ὧ μ . . . .
 ἐν τῇ δωρεᾷ ταύτῃ ἀλλαγὴν α . . . .
 συνήθειαν, ἣν ἔχετε, εἴπερ ἀληθ . . . .
- 5 γραφέντα λαβόντες παρά τε Τ . . . .
 καὶ τῶν ἐμῶν προγόνων ταύτη . . . .
 δύο δεόντων ψηφισμάτων α μ . . . .
 οἱ ὑμέτεροι πρέσβεις καὶ σχεδὸν . . . .
 μίαν πρὸς αὐτὰ ὑπηγόρευσα ἐπιτ . . . .
- 10 γραφεῖσαν τύπῳ τοῖς δυσὶν ὑμῶν . . . .
 ἐκέλευσα δοθῆναι καὶ τὰ ὀνόματ . . . .
- 12 συμπρεσβευσάντων αὐτοῖς.

Τὸ χωρίον Σαρί-Τσάμ, ἐπὶ πεντάωρον ἀπέχον τῆς Μαγνησίας βορείως, φαίνεται ὅτι κατέχει θέσιν ἀρχαίας τινος πόλεως. Ἡ πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ μέρους τούτου ἀπάντησις ἀναφέρει περὶ τῆς ὑπαγορευθείσης ἐπιταγῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, ἣν διεβίβασαν οὗτοι διὰ πρεσβείας, καὶ δι' ἧς ἐζήτησαν ἀσυλίαν τῆς παρ' αὐτοῖς Περσικῆς. . .

ΤΟΠΙΟΘΕΣΙΑ ἹΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ.

Ἐπὶ 2 1)2 ὥρας πρὸς βορρᾶν τοῦ Παπασλίου καὶ ἐπ' ἴσην ἀπόστασιν Ν. Δ. τοῦ Ἀξαρίου, παρὰ τὴν ἀριστερὰν δὲ ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Κούμ-Τσαῖ ("Υλλου ἢ καὶ Φρυγίου") ὑφύεται μικρὸς λόφος κεκαλυμμένος ἐφ' ἰκανὸν ὕψος ἐξ ἄμμου, ἣτις, ἐκτεινομένη ἐν εἴδει λοφίσκων πρὸς ἀνατολὰς, κατέχει ἀρκετὴν ἔκτασιν παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ ἀντικρυ τοῦ τουρκ. χωρίου Σάσοβα, ἀπέχοντος τῶν λοφίσκων οὐχὶ πλέον τῶν δέκα λεπτῶν τῆς ὥρας. Πού καὶ πού ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ἄμμου φαίνονται κίονες καὶ ἄλλο ἀρχαῖον ὑλικόν, ὅπερ ἀναζητοῦντες οἱ ἐν τῇ προμνησθέντι χωρίῳ κάτοικοι ἐκθάπτουσι πρὸς πώλησιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν καταλλήλων πρὸς κατασκευὴν σημάτων τουρκικῶν τάφων. Ὑπεράνω δὲ χαμηλοῦ τινος ἐξ ἄμμου ὑψώματος ἐξέχει ἀρχαία οἰκοδομή, ἡμικεχωσμένη ὑπὸ τῆς ἄμμου, ἧς οἱ θόλοι φαίνονται κατερριμμένοι.

Ἐκ τοῦ μέρους τούτου ἀναμφιβόλως προσεπορίσθησαν τὸ ἀναγκαιούν αὐτοῖς ὑλικόν οἱ ἀπέναντι τῶν ἐρειπίων τούτων κάτοικοι τῶν ἐν πεδιάδι κειμένων τουρκ. χωρίων Σάσοβα* καὶ Βεῖοβὰ* κατὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν εὐκτηρίων αὐτῶν οἴκων, φρεάτων καὶ λοιπῶν, ὡς καὶ πράγματι μαρτυροῦσι τοῦτο αἱ ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις εὑρεθεῖσαι ἐπιγραφαί. Μία τούτων ἐπὶ σαρκοφάγου, χρησιμεύοντος ἤδη ὡς δεξαμενῆ τοῦ ἐν μέσῳ τῷ χωρίῳ Σάσοβα φρέατος, μνημονεῦει τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Ἱεροκαιοσαρείας, ἄλλη δέ τις ἐν Βεῖοβὰ τὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ λατρευομένην Περσικὴν Ἀρτέμιδα, ἧς μεγαλοπρεπῆς καὶ ἀρχαῖος ναὸς ὑπῆρχεν ἐν Ἱεροκαιοσαρείᾳ κατὰ τὸν Τάκιτον. Οὗτος ἐν τοῖς χρονικοῖς αὐτοῦ ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸν ἐπισυμβάντα τὸ 17 Μ. Χ. καταστρεπτικὸν σεισμὸν οἱ τῆς Ἱεροκαιοσαρείας κάτοικοι ἐπεμψαν ἀντιπροσώπους αὐτῶν ἐν Ρώμῃ, ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι συγκαταστραφεῖσαι ἑνδεκα πόλεις, ὅπως ἐξαιτήσωνται ἀτελείας παρὰ Τιβερίου τοῦ Αὐτοκρά-

* Στρ. ΙΓ. 626.

** Τὸ βα προφέρεται ὡς τὸ Γαλλικὸν βα.

SISMANOGLIO MEGARO

τορος, οὔτοι δὲ προέβαλλον λόγους ἀρχαιότητος, ὡς ἔχοντες ναὸν τῆς Περσικῆς Ἀρτέμιδος, ἰδρυθέντα παρὰ Κύρου τοῦ βασιλέως· ὑπενθύμιζον δὲ τοῖς συγκλητικοῖς ὅτι ὁ Περπένας, ὁ Ἰσαυρικὸς καὶ πολλοὶ ἄλλοι στρατηγοὶ ἀνεγνώρισαν τὴν ἀγιότητα τοῦ ἀσύλου, οὐχὶ μόνον ἐν τῷ ναῷ αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ περὶ αὐτὸν μέρη ἐπὶ ἐκτάσεως δύο χιλιάδων βημάτων*.

Εὐνόητον ὄθεν τυγχάνει ὅτι ἡ πόλις αὕτη ὑπῆρχε περὶ τὰ τέλη τοῦ δευτέρου Π. Χ. αἰῶνος, ὁπότε ὁ ὑπάτος Περπένας ἐζώγησε τὸν ἀπαιτητὴν τοῦ θρόνου τῆς Περγᾶμου Ἀριστόνικον, ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῆς Μιθριδατείου ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐχρημάτισεν ἀνθύπατος Ἀσίας ὁ ὑπὸ τοῦ Τακίτου ἀναφερόμενος Πόπλιος Σερουίλιος ὁ ἐπικληθεὶς Ἰσαυρικὸς, ὡς κατακτήσας τὴν Ἰσαυρίαν. Βεβαίως ἡ πόλις θὰ ἐκαλεῖτο τότε ἄλλως πως, ἴσως Ἰερά, κατόπιν δὲ ἐπὶ Καισάρων μετωνομάσθη Ἰεροκαιοσάρεια, ἀλλὰ περὶ τῆς πόλεως ταύτης οὐδεμία σῴζεται ἄλλη μαρτυρία ἐκτὸς τῆς ὑπὸ Τακίτου μνημονευομένης, καὶ τῆς τοῦ Πausανίου ἀναφέροντος οὕτως ἐν τῇ Ἡλιακῶν πρώτῃ: «Καὶ ἄλλο ἐν Λυδία θεασάμενος οἶδα διάφορον μὲν θαῦμα ἢ κατὰ τὸν ἵππον τὸν Φόρμιδος, μάγων μέντοι σοφίας οὐδὲ αὐτὸ ἀπηλλαγμένον· ἔστι γὰρ Λυδοῖς ἐπικλησιν Περσικοῖς ἱερά ἐν τε Ἰεροκαιοσάρεια καλουμένη πόλει καὶ ἐν Ὑπαίποις, ἐν ἑκατέρῳ δὲ τῶν ἱερῶν οἴκημά τε καὶ ἐν τῷ οἰκήματι ἔστιν ἐπὶ βωμοῦ τέφρα· χροὰ δὲ οὐ κατὰ τέφραν ἔστιν αὐτῇ τὴν ἄλλην· ἐσελθὼν δὲ ἐς τὸ οἶκημα ἀνὴρ μάγος καὶ ζύλα ἐπιφορήσας αὐὰ ἐπὶ τὸν βωμὸν πρῶτα μὲν τιάραν ἐπέθετο ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, δεύτερα δὲ ἐπικλησιν ὄτου δὴ θεῶν ἐπάδει βάρβαρα καὶ οὐδαμῶς συνετὰ Ἑλλησιν· ἐπάδει δὲ ἐπιλεγόμενος ἐκ βιβλίου· ἀνευ τε δὴ πυρὸς ἀνάγκη πᾶσα ἀφθῆναι τὰ ζύλα καὶ περιφανῆ φλόγα ἐξ αὐτῶν ἐκλάμψαι· τάδε μὲν ἐς τοσοῦτο ἡμῶν δεδηλώσθω».

Ἐν Ἰεροκαιοσάρεια, ὅπου, ὡς εἶπομεν, ὑπῆρχεν ὁ ναὸς τῆς Περσικῆς Ἀρτέμιδος, φαίνεται ὅτι ἐτελοῦντο ἀγῶνες καλούμενοι «Μεγάλα σεβαστὰ Ἀρτεμείσια», ὡς ἐξ ἐπιγραφῆς εὐρεθείσης ἐν Βεϊοβὰ δηλοῦται νικητῆς ἐν ἀγῶνι πυγμῆς Μ. Αὐρ. Μηνογένους

τοῦ Μηνογένους τοῦ Λεωνίδου Ἰεροκαιοσάρεως, οὔτινος τὸν ἀνδριάντα ἀνέστησεν Αὐρ. Διοφάνους.

Καὶ ἀνωκοδομήθη μὲν μετὰ τὸν ἐπισυμβάντα σεισμὸν ἡ πόλις αὕτη τῇ ἐλευθεριότητι τοῦ Τιβερίου, ἐπέζησε δὲ καὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν Βυζαντινῶν, διότι ἐν τῷ Συνεκδήμῳ Ἰεροκλεῶς ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λυδίας πόλις Ἰεροκαιοσάρεια, καὶ ἐν τοῖς Ἐπισκοπικοῖς Καταλόγοις Ἰεροκαιοσάρεια μὲ ἐπισκοπικὸν θρόνον «ὁ Ἰεροκαιοσάρειας», ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Σάρδεων.

Τίς οἶδεν ὅμως κατὰ ποίαν ἐποχὴν κατόπιν, τί παθοῦσα ἡ πόλις αὕτη ἐγκατελείφθη ἐπὶ τέλους ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ ἤρξατο τὸ τῆς ἐπιχώσεως ὑπὸ τῆς ἄμμου ἔργον. Ἄλλως τε ἡ τοῦ φαινομένου τούτου ἐξήγησις δὲν εἶναι δύσκολος. Ἡ πόλις φαίνεται ὅτι ἐξετείνετο ἐπὶ τῶν προπόδων τοῦ μικροῦ λόφου, ὅστις καὶ σήμερον δὲν εἶναι ἐξ ὀλοκλήρου κεκαλυμμένος ὑπὸ τῆς ἄμμου, παρετείνετο δὲ καθ' ὃν τρόπον ἤδη φαίνονται ἐσχηματισμένοι οἱ ἐξ ἄμμου λοφίσκοι. Τὸ ὄνομα τοῦ ποταμοῦ τό τε ἀρχαῖον καὶ τὸ σημερινὸν δηλοῖ τὴν πολλὴν ὕλην, ἧτοι ἄμμον, ἣν παρασύρει οὗτος, πλημμυρῶν μάλιστα κατὰ τὴν χειμερινὴν ἐποχὴν τοῦ ροῦ αὐτοῦ. Παρελθόντος δὲ τοῦ χειμῶνος καὶ τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ ξηραιομένης, ὁ σφοδρῶς πνέων βόρειος ἄνεμος, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἰδίως τῶν ἐτησίων ἀνέμων, περιδιπλῶν τὴν λεπτὴν ἄμμον μεταφέρει ἐπὶ τῶν ὀλίγα βήματα μακρὰν κειμένων ἐρειπίων, ἐφ' οἷς συνεχωρεῦθη βαθμηδὸν αὕτη, σχηματίσασα τοὺς μικροὺς ἐξ ἄμμου λοφίσκους. Τὸ τοιοῦτον βεβαίως θὰ παρημποδίζετο κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, εἴτε διότι ἔρρεεν ἀπαύστως ὁ ποταμὸς, εἴτε διότι ἐλάμβανον πρόνοιαν νὰ βαθύνωσιν ἐπ' ὀλίγον ἐκάστοτε τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ.

Ὀλίγα λεπτὰ κάτωθεν τοῦ μέρους τούτου ὁ ποταμὸς οὗτος δεχόμενος τὰ ὕδατα τοῦ Ὑλιτζάκ-Σού, Γκιορδούκ-Τσαί καὶ Παλαμούτ-Τσαί σχηματίζει καθ' ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν ρεῦμα πόσιμον, ὅπερ χύνεται εἰς θέσιν Καραμπογὰν ἐν τῷ Ἐρμα, μίαν ὥραν ἀπέχουσαν τῆς Μαγνησίας καὶ τῆς Τζομπανησιᾶς.

Ἐπιγραφαὶ τῆς πόλεως Ἰεροκαιοσάρειας δὲν εἶχον ἀνακαλυφθῆ ἄχρις ὥρας. Ἐν Le-Bas et Waddington ὑπ' ἀριθ. 617 ὑποδεικνύε-

* Tacito, annali, libr. 3, LXII. Trad. B. Davanzati.

ταί τις εύρεθείσα ἐν Κασαμπᾶ, ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο ἀπέχει τῆς νῦν ὑποδεικνυομένης θέσεως ἐπὶ δεκάωρον, ἂν πορευθῆ τις τὴν ἀπ' εὐθείας ἄγουσαν ἐκείσε διὰ Βελέν.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕ.

φζ'.

Ἐν Σάσοβα.

Ἐπὶ μικροῦ σαρκοφάγου ἐκτισμένου ἐπὶ τοῦ φρέατος τοῦ χωρίου. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς διακρίνονται δύο πτηνά.

.....	
1	εἴ τις δὲ ἀγορά- ση ἢ παρὰ ταῦ- τά τι ποιήση ὑποχος ἔσθω
5	τῇ Ἱεροκαισαρέ- ων πόλι δηναρί- οις δισχειλίοις.
	Ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς
10	ἀντίγραφον
	ἐτ]έθη εἰς τὸ
12	ἀρχεῖον.

Τὸ ἄνω μέρος τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται ὅτι ἦτο κεχαραγμένον ἐπὶ παρακειμένου ἄλλου σαρκοφάγου.

φη'.

Ἐν Σάσοβα.

Ἐπὶ κίονος, διαμέτρου 0, 20, κειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Μεεμέτ Χατζῆ Χαλήλογλου.

1	Ἀθηνόδαυρος Μιθρήους τοῦ Κράτητος ιερεὺς γενόμε- νος Ρώμης
6	Ἀπόλλωνι Παιᾶνι.

φθ'.

Ἐν Σάσοβα*.

Ἐπὶ μαρμάρου, χρησιμεύοντος ὡς οὐδὲς τῆς οἰκίας Καραογλάν.

Ἀγαθῆι Τύχῃ.
Αὐρήλιον Διογένην
τὸν στεφανηφόρον
ἢ πατρίς.

φι'.

Ἐν Σάσοβα*.

Ἐπὶ μαρμάρου, κειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς συζύγου Χ' Ἀλῆ.

Λούκιος θε-
ῶ Ἰψίστω ε-
ύχῃν.

* Ἄνευ ἐκτυπωμάτων.

φια'.

Ἐν Βεΐοβα.

Ἐπὶ μαρμάρου τετραγώνου, ὕψ. 1 μέτρου, κειμένου ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ τσιφλικίου τοῦ Ροσοῦτ Πασᾶ.

1 Ἀγαθῇ Τύχῃ.
 Φλ- Βασιλιανός
 ὑπὲρ Φλ- Βασιλ[ι-
 5 ανοῦ καὶ Φλ- Μη-
 ν]ογενιανοῦ τῶ[ν
 ὄντων κατὰ εὐχὴν
 8 ἀνέθηκε τῷ θεῷ
 τὸν βωμόν.

φιβ'.

Ἐν Βεΐοβα.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 88, πλ. 0, 38, πάχ. 0, 34, κειμένου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας Γιασὰρ Βέη.

1 Ἀγαθῇ Τύχῃ.
 Ἴπποκράτης
 ὁ καὶ Πλουτίων
 Ν]εικομηδεὺς
 5 κ]αὶ Περγαμηνός
 κ]αὶ Τριπολείτης
 ν]εικήσας τὸν ἀγῶ-
 να].....ων καὶ
 ..... ΜΕΤΕΙΜΙΓ
 10 ..... Αττα
 ..... ἀγωνοθε-
 ..... ἀναστά-
 13 σεως τοῦ ἀν]δριάντος

φιγ'.

Ἐν Βεΐοβα.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 95, πλ. 0, 37, πάχ. 0, 48, κειμένου ἐν τῷ ἐκείσε τουρκικῷ νεκροταφείῳ.

1 Θεοῖς Σεβαστοῖς καὶ Ἀρτέμιδι Περσι-
 κῆι καὶ τῷ δήμῳ Διονύσιος Παπίου τοῦ
 Διονυσίου, ... ος καὶ Ἀσκλάπων κ[αὶ
 Δωρόθεος οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀνέθ[ηκαν τὴν ?
 5 πύλην κατασκευάσαντες [ἐκ τῶν ἰδίων.

φιδ'.

Ἐν Βεΐοβα.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 1, 20, πλ. 0, 41, πάχ. 0, 39, κειμένου ἐν τῷ ἐκείσε τουρκικῷ νεκροταφείῳ.

1 Ἀγ]αθῆι Τύχῃ.
 Τ]ὰ μεγάλα σεβασ-
 τὰ Ἀρτεμείσια ἐ-
 5 ἐνείκα πυγμὴν
 Μ- Αὐρ- Μηνογέν[ους
 Β τοῦ Λεωνίδου
 Ἱεροκαιοσαρεῦς.
 Τὸν ἀνδριάντ[α
 ἀναστήσα[ντος
 10 Αὐρ- Διοφά[νου
 ς τοῦ ἀγῶ[νοθέ-
 12 του.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ 4ου στίχου ἐπανελήφθη κατὰ παραδρομὴν τοῦ χαρακτοῦ ἢ συλλαβὴ ἐ τῆς λέξεως ἐνεΐκα, ἣν εἶχε συμπεριλάβει οὗτος ἐν τέλει τοῦ 3 στίχου.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, μάς δίδει, τὸ πρῶτον, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ὄνομα πολίτου τῆς Ἱεροκαιοσαρείας, ὅπερ γίνεται ἡμῖν ἤδη γνωστόν, τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ ὑπεμφαίνει ἐποχὴν τῶν Ἀντωνίνων.

φιε'.

Ἐν Βεΐοβα.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 91, πλ. 0, 42, πάχ. 0, 37, κειμένου ἐν τῷ ἐκεῖσε τουρκικῷ νεκροταφείῳ.

[ἡ δεΐνα]

4 κατεσκεύασεν τὸν τά-
 φον, σὺν τῷ παρακειμένῳ
 τ]όπῳ, ἐν ᾧ ὄπιθεν κεῖται π[ό-
 ρ]ος, ? ὄν κατεγραψάμην, παρὰ

5 Αὐρ- Εὐτυχίας Αὐρ- Μενίππου
 . ἀπα, ἑαυτῇ καὶ τῇ Προενο-
 σήμου θυγατρὶ Περπερίλλῃ
 καὶ Αὐρ- Μοσχιανῶ καὶ Ἰουλιανῶ
 τοῖς τέκνοις μου μηδε-
 10 νος ἑτέρου ἔχοντος ἐξουσίαν
 ἄλλον τινα ἐπενθαλεῖν
 ἢ ἐξαλλοτριῶσαι· τολμήσει
 π]αρὰ τὰ ὠρισμένα ὑπ' ἐμοῦ δώ-
 σει εἰς τὸ ἱερώτατον ταμεῖ-
 15 ον ✕ ΒΦ.
 Τούτου ἀντίγραφον ἐτέθη
 εἰς τὸ ἐν Θυατείροις ἀρχε[τ]-
 ον ἐν ἀπλῶ. Ἀνθυπάτῳ Ἀσιν-
 19 νίῳ] Σαβεινιανῶ, μη(νός) Ἀπελλαίου.

Ἐν στίχοις 6, 7, Προενοσήμου ἀναγινώσκειται εὐκρινῶς, ἴσως ὅμως ἐν τέλει τοῦ στίχου 6 νὰ ὑπῆρχε γράμμα τι. Φαίνεται ὅτι τοῦτο ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου αὐτῆς, σχόντος θυγατέρα Περπερίλλην μετὰ τῆς πρώτης συζύγου αὐτοῦ. Ἐν ἀρχῇ τοῦ 6 στίχου διακρίνεται τὸ πρὸς τὰ κάτω ἡμισυ τοῦ γράμματος X. Ἐν στίχῳ 12 φαίνεται ὅτι παρελείφθη ὑπὸ τοῦ χαρακτοῦ τὸ "εἰ δέ τις". Ὁ ἐνταῦθα ἀναφερόμενος ἀνθύπατος Ἀσίν[ν]ιος Σαβεινιανὸς δὲν συγκαταλέγεται ἐν τῷ χρονολογικῷ καταλόγῳ τῶν διοικητῶν, ὃν κατέστρωσεν ὁ καὶ περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν πολὺς κ. Waddington. Περὶ τούτου ἄς ἀνατρέξῃ ὁ βουλόμενος εἰς τὰς σημειώσεις τοῦ ἰδίου βλ. ἀριθ. 17 καὶ 151.*

Τὸ ὄνομα Ἀσίνιος λατινιστὶ γράφεται μὲ ἐν N, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν μὲν τῷ τέλει τοῦ 18 στίχου διακρίνεται καθαρῶτα ΑΣΙΝ, ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ 19 ἐλλεῖπει χῶρος τριῶν γραμμάτων, τοῦ τρίτου ἦτοι τοῦ Ω σωζομένου κατὰ τὸ πρὸς τὰ ἄνω ἡμισυ μέρος αὐτοῦ. Ὡσαύτως τοῦ Σ, τῆς λέξεως Σαβεινιανοῦ, ἔχοντος σχῆμα Γ, δὲν σώζεται τὸ πρὸς τὰ κάτω μέρος, ἀποκεκρουσμένου ὄντος τοῦ μαρμάρου καὶ κατὰ τὸ μέρος αὐτό. Ἀλλαχοῦ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὑπάρχουσιν γράμματα συνδεδεμένα.

* Fastes des Provinces Asiatiques.

φις'.

Ἐν Βεΐοβα.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 50, πλ. 0, 33, πάχ. 0, 21, κειμένου ἐν τῷ ἐκεῖσε τουρκικῷ νεκροταφείῳ.

1 Στρατονείκη Ν[έ-
 σ]τορος ὡς διέτ-
 α[ε] [ν] οἱ κληρο-
 4 νόμοι ἐποίησα[ν].

φιζ'.

Ἐν Βεΐοβα.

Ἐπὶ στήλης, ὕψ. 0, 67, πλ. 1, 34, ἐκτισμένης ἐπὶ τοῦ φρέατος τοῦ Χαλήλογλου Χασάν Ἀγά.

- 1 Ἀγαθῆ [Τύ]χη. τορι
 Αὐτοκράτορι Καίσαρι
 Μ- Αὐρ- Δάκατι, εὐσεβεῖ,
 εὐτυχεῖ, ἀηττήτω, σεβ(αστῶ)
- 5 κέ Πο- Αὐρ- . . . . ἐπιφανεστάτω
 ὑπε]ρλάμπ(ρω) καὶ μεγίστω.
- 7 Θυ(ατειρηνῶν) Πό(λεως)

Ἐν τῷ τέλει τῆς πρώτης σειρᾶς διακρίνονται αἱ δύο τελευταῖαι συλλαβαὶ τῆς λέξεως "αὐτοκράτορι.". Ἐν στίχῳ 5, ἐν ᾧ μέρει αἱ στιγμαί, τὸ μάρμαρον φαίνεται ὡς νὰ ἦναι ἐσφυροκόπη- μένον, διακρίνονται ἐν τούτοις ἔχνη γραμμάτων ὡς ΥΡΓΙΩ. Ἐν στίχ. 5 τὸ κέ ἔχει σχῆμα ὡς τὸ μονόγραμμα τοῦ 2 στίχου τῆς ἐπιγραφῆς φιή. Ἐν στίχ. 7 τὸ Υ εἶναι προστεθειμένον ἐπὶ τοῦ Θ, τὸ δὲ Ο ἐπὶ τοῦ Π.

Ἡ ἐπιγραφὴ ἐτέθη ὡς ὁδοροθέσιον τῆς ἀπὸ Θυατείρων εἰς Μαγνησίαν ὁδοῦ· ἀτυχῶς τὸ μέρος ὅπου ἐσημειοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν μιλίων εἶναι ἀποκεκρουσμένον. Ὑποθέτω δὲ ὅτι εἶναι τῆς ἐποχῆς τοῦ 307—313 Μ.Χ. ἔτους, ὁπότε ὁ ἀναφερόμενος Δάκας (Maximin Daia?),* ἀνεψιὸς τοῦ Γαλερίου, ὠνομάσθη Καίσαρ μὲν ὑπὸ Διοκλητιανοῦ τὸ 305, καθ' ἣν ἐποχὴν παρητεῖτο οὗτος τοῦ θρόνου, βραδύτερον δὲ τὸ 307 Σεβαστός. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γαλερίου (311) δι- μοιράσθη τὴν αὐτοκρατορίαν μετὰ Κωνσταντίου τοῦ Χλωροῦ καὶ τοῦ Λικινίου.

* Dictionn. Bouillet.

φιή.

Ἐν Σέλεντι.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 74, πλ. 0, 69, πάχ. 0, 26, ἐκτισμένου ἐπὶ φρέατος, 1)4 τῆς ὥρας πρὸ τοῦ χωρίου κειμένου.

Ἐπὶ τῆς στενῆς ἐπιφανείας
 τοῦ μαρμάρου: Ἐπὶ τῆς πλατείας :

..... ΣΙΛΕΑ ΦΙΛΙΠΠΟΝ . . . . .

.... ΛΗ Κ Ο ΔΗΜΟΣ . . . : ΣΤΡΑ . . .

. . . . . ΓΥΝΑΙΚ . . .

. . . . . ΙΦΝΙΣΤ . . .

. . . . . ΓΟΥΣΤ . . .

. . . . . ΤΙΝΑ . . . . .

. . . . . ΚΑΙΣ . . . . .

. . . . .

Τὸ χωρίον τοῦτο κεῖται παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ἰλλου, ἐπὶ μίαν ὥραν ἀνατολικῶς τοῦ Σάσοβα, ἄλλο τόσον βορείως τῶν Μαρμάρων, καὶ ἐπὶ τρεῖς ὥρας πρὸς νότον τοῦ Ἀζαρίου.

Τὸ σημερινὸν ὄνομα τοῦ χωρίου τούτου προδίδει κάπως παραφθορὰν ἀρχαίου τινος ὀνόματος πόλεως Λυδιακῆς "ἡ Σίλανδος,, ἧς τὸ ὄνομα φέρεται ἐν τοῖς Ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Σάρδεων· ἀλλὰ ἑτέρα πόλις, ἐπὶ πολὺ πρὸς ἀνατολὰς ταύτης κειμένη, φέρει νῦν τὸ αὐτὸ ὄνομα, Σέλεντι, ἣν ση- μαιοὶ ὁ τοῦ Κῆπερτ Χάρτης ὡς κατέχουσαν τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας πόλεως Σιλάνδου. Ἐν ταῖς ὠδε δημοσιευομέναις ἐπιγραφαῖς οὐδα- μοῦ ἀναφέρεται ὄνομα πόλεως τινος· ἴσως μεταγενέστεραι ἀνα- καλύψεις φέρουσιν εἰς φῶς ὀριστικώτερόν τι περὶ τῆς αὐτόθι ὑ- παρξάσης ποτε ἀρχαίας πόλεως.

φιθ'.

Ἐν Σέλεντι.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 50, πλ. καὶ πάχ. 0, 31, κειμένου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας τοῦ Κουτζουλοῦρ Χαλήλ.

- .....
- 1 ..... όνους, Φλαβιανός,
 Λ]ατίππας, Ἰούλιος, Ἰουλι-
 α]νός, Παπίας, Μάρκος, Ἰου-
 λ]ιανός, Τρύφων, Μητρογέ-
 5 ν]ης, Μηνόφιλος, Κόρινθος, Δ-
 αμᾶς, Ἄπτινᾶς, Κράτιππο
 ς, Δαμᾶς, Ἀνδρόνεικος, Τά-
 λα ρις, Μοσχιανός, Ἀνδρόν-
 εικος, Παπίας, Σῶσος, Διον-
 10 ύσιος, Ἀντίοχος, Μοσχιαν-
 ός, Ἑρμιππος, Μενεχράτη
 ς, Εὐτύχης, Ἀγαθόπους,
 Κανναβᾶς, Πλουτίων, Μητ-
 ρόδωρος, Ἀρτέμων, Ἀριστόν-
 15 ος, Ἀπολλώνιος, Μητρόδω-
 ρος, Ἰουλιανός, Γαλλικός,
 17 Λούκιος.

φκ'.

Ἐν Σέλεντι.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 49, πλ. 0, 46, ἐκτισμένου ἐπὶ τῆς κρή-
 νης τοῦ Ἀλά-Τσεσμὲ εἰς Σιγίρ ἀλάνι.

4 Ζῶν Ζῶσιν.

Ἄρτεμίδωρος Φιλίππου
 κατεσκεύασεν ἑαυτῷ
 καὶ τέκνοις καὶ τούτων τέ-
 5 κνοις καὶ Τατίωι τῇ ἑαυ-
 τοῦ γυναικί· εἰ δέ τις αὐτῆ[ν
 κωλύση θαφθῆναι εἰς τὸ
 μνημεῖον ἀποτεῖσει τῷ κο[ι-
 νῷ τῶν κατοίκων ἰς τὰς
 τῶν Σεβαστῶν θυσίας δη-
 11 νάρια χεῖλια.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν Bulletin de Corresp. Hellén.
 1886 p. 419, ἀλλὰ τὸ ἡμέτερον ἐκτύπωμα μᾶλλον ἐπιτετυχημέ-
 νον ὄν, δίδει πληρεστέραν αὐτῆς τὴν ἔννοιαν.

Ἀξιοσημείωτον τὸ θαφθῆναι, ὡς καὶ ἄλλης τινος ἐπιγραφῆς
 τὸ «θεθναμένης».

φκα'.

Ἐν Σέλεντι.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 45, πλ. 0, 36, ἐκτισμένου ἐπὶ τῆς αὐτῆς,
 ὡς ἡ προηγουμένη ἐπιγραφὴ, κρήνης.

- 1 Ἄρτεμίδωρος
 Διονυσίου καὶ
 Ἀντιγένης Ἀπολ-
 λωνίου ἀπὸ τῶν
 5 περισσῶν τῆς ἱε-
 ρονομίας τὰς δύο
 κρήνας κατεσκεύ-
 8 ασαν.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐδημοσιεύθη παρὰ τοῦ κ. M. Clerc ἀπαρ-
λάκτως καὶ ἐν Bulletin de Corresp. Hellén. 1886, p. 420.

φκβ'.

Ἐν Σέλεντι.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 87, πλ. 0, 50, πάχ. 0, 14, ἐκτισμένου
ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ὡς ἡ προηγουμένη ἐπιγραφή, κρήνης.

1	ΑΓΑΘΙ
	— ΑΜΕΙ
	ΑΣΤ/
	ΣΙΑΝΕ
5	ΝΙΟΥΑ
	ΝΟΦΙΑ
	ΚΑΙΣ
	ΑΘΗΝ
9	ΓΟΝC

Τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρος τοῦ μαρμάρου τὸ καὶ περισσότερο
εἶναι ἀποκεκρουσμένον.

Ἡ κεραία τοῦ Α ἐν μὲν τοῖς τῶν δύο πρώτων σειρῶν γράμμασι
εἶναι ὀριζοντία, ἐν δὲ τοῖς τῶν λοιπῶν σειρῶν κεκλασμένη.

φκγ'.

Ἐν Σέλεντι.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 92, πλ. 0, 53, πάχ. 0, 21, ἐκτισμένου
ἐπὶ τῆς κρήνης τοῦ μεγάλου παληοῦ τζαμίου.

Ἀνυκοδομήθ[η ὁ ναὸς Γεωρ-
γίου H τοῦ Ἄετη . . . . .
ἔτος CΦΓ'.

Ἡ χρονολογία ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ 994 M. X. ἔτος. Τῆς αὐτῆς
ἐποχῆς φαίνεται ὅτι εἶναι καὶ ἡ ἐπομένη βυζαντινὴ ἐπιγραφή.

φκδ'.

Ἐν Σέλεντι.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 69, πλ. 0, 70, ἐκτισμένου ἐπὶ τῆς αὐτῆς,
ὡς ἀνωτέρω, κρήνης, φέροντος δὲ σταυρόν.

1	Ἐγὼ Λέον ὁ [ἀμ- αρτολὸς ἠτη[σά- μην τοῦ πυῆσε [τοῦ ἀγῆου Γεοργῆου
5	στηθοκάν[κελ- λα· λυπὸν θ[έ- λοντος το[ῦ θ(εο)ῦ κὲ τῆς ἀγῆας θ(εοτό)κ(οο κὲ δηὰ πρεσβηον
10	τοῦ ἀγῆου Γεοργῆου ὅπος ὑπὲρ ἀφέσεος τον ἀ- ἔβρο μαρτηον μου κὲ τῆς ἔλεος συνβῆου μου, ἅμα δὲ ἐν κὲ τον τέκνον μου τῆ κὲ εὔχεστε ὑπέ- 16 δήκη. ρ ἡμον δηλ[αδῆ

Τὰ γράμματα διακρίνονται καθαρῶτατα. Ἡ γραφή ἐγένετο δε-
ξιόθεν ἀναγλύφου σταυροῦ, ἐκτὸς τοῦ τέλους τῆς ἐπιγραφῆς, ὅπερ
ἐχαράχθη, ἐλλείψει χώρου, ἀριστερόθεν τοῦ σταυροῦ πρὸς τὰ
κάτω.

Ἐν γραμμῇ 5 καὶ 6η συνεπλήρωσα στηθοκαάνκελλα, ὅπως δάσω ἀπλῶς νύξιν τινα πρὸς συμπλήρωσιν. Ἴσως ἐτάχθη ὁ ἀφιερωτῆς νὰ στήσῃ κιγκλιδωτὸν ἐντὸς τοῦ ναοῦ πρὸς τὸ μέρος τῶν φαλτῶν, ἴσως δι' ἐξόδων του ἔκαμε δικτυωτὸν ἐκ μετάλλου πρὸ τῶν εἰκό- νων τοῦ τέμπλου.

φκε'.

Ἐν Σέλεντι.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 36, πλ. 0, 42, ἐκτισμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς οἰκίας Κασήμ Ἀγά.

.....
ιος.....
πραιτ.....
ἀνέ[θηκεν
Ἀθήναιος Ἀθην.....
ου ἐπιμελησαμ..... τῶν
ἔργων. Οντος Φιλ.....
ρου τοῦ Τρύφωνος.

Τῶν δύο τελευταίων σειρῶν τὰ γράμματα μετὰ τὴν λέξιν «ἔρ- γων», ἐχαράχθησαν κατόπιν, διότι καὶ κακόσχημα εἶναι καὶ μι- κρότερα τῶν λοιπῶν, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ σχῆμά των μεταγενεστέραν ἐποχὴν.

φκς'.

Ἐν τῷ ποιμνιοστασίῳ τοῦ Χατζῆ Οὔσεινογλου, βορείως τοῦ Σέλεντι ἐπὶ 1)4 τῆς ὥρας.

Ἐπὶ μαρμάρου, σωζομένου. ὕψ. 1, 06, πλ. 0, 37, πάχ. 0, 37, κει- μένου ἐν τῷ ἐκείσε τουρκ. νεκροταφείῳ.

[Ἡ κρατίστη βουλή καὶ] ὁ σεμ(ν)ότατος δῆμος ἐτε[ι- μ]ησαν Γ- Σαλλούστιον
... πιανόν, ἀριστεφανον πατρ]ίδος ἀρχικόν, δεκαπρω- τεύσ]αντα, ἀγωνοθετήσα[ν- τα τῶν] μεγάλων σεβαστῶ[ν Τυρι]μνήων ἀγώνων, θυμελ[ι- κῶν] καὶ γυμνικῶν, θέμασι[ν καὶ] τειμήμασιν παρ' αὐτοῦ ἀξ[ι- ολόγ]ως· πάσας τὰς εἰς τὸν θεῶ[ν καὶ εἰ]ς τοὺς κυρίους αὐτοκρ[ά- τορα]ς εὐχὰς καὶ θυσίας κα[ι τὰ]ς εἰθισμένας τοῖς πολεί- ται]ς καὶ τοῖς συνπανηγυρ[ι- ζου]σιν δωρεὰς ἀφθόνως
45 καὶ] μεγαλοπρεπῶς πεπλη- ρωκό]τα· ΑΛ... Α. Τ. ἐν τῷ ... ΘΕ... γυμνασίῳ τοὺς π[α- νηγυ]ρίζοντας πολείτας
20 καὶ τ]οὺς ἐπιδημοῦντας π[άν- τας] ἐκτενῶς· σειπωνήσα[ν- τα ἀγ]νῶς καὶ πολυδαπάνω[ς. Γ- Σαλλουστίου..... καὶ Φ-
25 ... Που ἐν πᾶσιν [γε]γονότω[ν εἰς τὴν πατρίδα, ἀδελφ[ῶν Σ]αλλουστίου Ἑρμωνια- νοῦ ἀ]μφ[ι]θαλέων. Ἐπιμε[λη- θέντ]ος τοῦ ἀνδριάντος Λ
30 ... ⚡ Ὀφελλίου τοῦ Τρο-

SISMANOGLIO MEGARO

Ἄριστέφανον = πολυστέφανον. Τὸ ἐπίθετον τοῦτο δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ Θησαυρῷ τοῦ Ἑρρ. Στεφάνου. Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὡς καὶ τῆς ἐπομένης ἔλαβον διὰ τοῦ ὁδηγοῦ μου ἐκτυπώματα μόνον.

Ἐσυμπλήρωσα ἐν στίχῳ 7 Τυριμνήων, διότι ἐν πολλαῖς Θυατειρηναῖς ἐπιγραφαῖς ἀναφέρεται ὁ θεὸς Ἥλιος Πύθιος Τυριμναῖος Ἀπόλλων, ὡς δηλοῖ τοῦτο καὶ ἐπιγραφή, δημοσιευθησομένη παρακατιόν, εὑρεθεῖσα ἐν Μεδέρι (Médér), χωρίῳ ἐπὶ ὠριαίαν ἀπόστασιν πρὸς βορρᾶν τῶν Θυατείρων. Ἐν στίχῳ 17 ἕως ἔδει νὰ συμπληρώσω «ἀλείφαντα». Ἐν στίχῳ 28 ἐν λέξει ἀμφιθαλέων μόλις ὑπάρχει θέσις διὰ τὸ συμπληρωθῆν Ι. Τὴν λέξιν ταύτην ἀπῆντησα ἐν ἐπιγραφαῖς τοῦ Γραγιάκιοι, τρεῖς ὥρας ἀπέχοντος βορείως τῶν Θυατείρων ὡς ἑξῆς :

- . . . ἐφηβαρχήσαντα καὶ ἀμφιθαλέα γενόμενον τῶν μεγάλων Ἀντωνείων . . .
- . . . παλαίσαντα καὶ ἀμφιθαλεύσαντα τὰ μεγάλα Ἀσκληπεία . . .

φκζ'.

Ἐν τῇ αὐτῇ, ὡς ἡ προηγουμένη ἐπιγραφή, θέσει.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 89, πλ. 0, 34, πάχ. 0, 32, φέροντος ἐν τῷ μέσῳ οἰονεὶ πέλεκυν δίστομον, κεχάρακται ἀνωθεν μὲν ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή:

- 1 . . . . . ΟΕ . . . . .
- . . . . . ΝΙΩΝ πρυτάνεω[ς καὶ ἀρχιερ]έως τῆς [Ρ]ώμης Ἀνδ[ρ]ο- νεί[χ]ου τοῦ Μητροδώρου Λεπ.
- 5 . . . . . μ[η]νὸς Πανήμου Ι, Ἀλέξα[ν- δ]ρος Ἀπολλωνίου ΕΛΛΛΟΙΣ [ι- ερατεύσας ἀνέθηκεν καὶ κ[α- θιέρωσεν τὸν βωμὸν ἐ

κάτωθεν δὲ μεγαλητέροις ἀλλὰ κακοτέχοις γράμμασιν :

- 4 κ τῶν ιδίω[ν] θεᾶ Ρώμη καὶ αὐ- το[κρά]τορι καίσαρι θεοῦ [υἱ- ῶ, θεῷ Σεβαστῷ καὶ τῷ [δ]ήμω . . . . . ΩΝΑ . . . ΣΤΙΝΤ . . . . .
- 5 . . . . . Ε . . . ΣΑΙ αὐτὸν . . . . . αἰς τειμα[ις] . . . . . δεδόχθα[ι] στεφ]ανούσθ[ω] αὐτὸν χρ[υ- σέωι] στεφάνωι διαφε[ρόν- τως] τὴν δὲ ἐπιμέλησαν τοῦ στ]εφάνου ποιείσθω- σαν κ]ατ' ἐνιαυτὸν . ΑΣ . .
- 13 . . . . . ρατευταί.

Ἐν στίχ. 4, 5, τῆς πρὸς τὰ ἄνω ἐπιγραφῆς τὸ ὄνομα Λεπ. . . . ἠδύνατο νὰ συμπληρωθῆ Λεπίδου, τὸ δὲ ἐν στίχ. 6, Σαλλουστίου.

φκη'.

Ἐν τῷ παρὰ τῷ Κουγιουτζᾶκ τουρκ. νεκροταφείῳ, τῷ παρὰ τὴν ὁδὸν Μαγνησίας εἰς Μάρμαρα.

Ἐπὶ μαύρου λίθου, μήκ. 1, 50, ὕψ. 0, 56, πάχ. 0, 32, χρησι- μεύσαντος ὡς ἐπιστέγασμα εἰσόδου τάφου.

- 1 Ἐρμάφιλος Β ἐπεσκεύασεν τὸ προγονικὸν μνημα καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ κατεσκεύασεν ἑαυτῷ καὶ Λυδία Σωκράτους τῆ ἑαυτοῦ γυναικὶ καὶ Ἀσκληπιανῷ Σω- κράτους τῷ φύσι αὐτῷ υἱῷ κ[αί] οἷς . . . . . Β.[μη]δεν ὄς ἔγον- 5 τος ἐτέρου ἐξουσίαν . . . . . εἰσενεν . . . . .

Ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομα, ὅμοιον ὄν τῷ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐχαράχθη διὰ τοῦ σημείου Β. Ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου στίχου μετὰ τὸ «καί», δὲν φαίνεται ἔχνος γράμματος, ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ τρίτου στίχου τὸ Λ φαίνεται καθαρῶς, καὶ ὑπὸ τὴν κάθετον ἀκριβῶς τοῦ ἀρκτικού γράμματος τῶν δύο προηγουμένων στίχων, ὥστε ἀπέβαλον τὴν ἰδέαν ἢ ἐσχῆμάτιστα κατ' ἀρχὰς ὅτι πιθανὸν νὰ ἦτο ὄνομα «Κλαυδία».

φκθ'.

Ἐπὶ ἐπιτύμβιου πλακός, κειμένης ἐν τῷ, ὡς ἀνωτέρω, παρὰ τὸ Κουγιουτζάκ, τουρκ. νεκροταφείῳ.

Κλαυδία Κοιτω-
νίς
Ζωσίμῳ γαμβρῷ
μνήμης χάριν.

ΑΤΤΑΛΕΙΑ ΤΑ ΝΥΝ ΜΑΡΜΑΡΑ.

Περὶ τῆς ἐν Λυδία Ἀτταλείας ὀλίγιστα διεσώθησαν ἄχρις ἡμῶν. Ὁ Πλίνιος θέτει τὴν πόλιν ταύτην ἐν Αἰολίδι, κατατάσσων οὕτως τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κειμένας Αἰολικὰς πόλεις: Αἰγαί, Ἀττάλεια, Ποσειδαιον, Νέον Τεῖχος, Τῆμνος.

Στέφανος ὁ Βυζάντιος σημειοῖ: Ἀττάλεια, πόλις Λυδίας, πρότερον Ἀγρόειρα ἢ Ἀλλόειρα καλουμένη . . . ἀπὸ Ἀττάλου Φιλαδέλφου κτίσαντος αὐτήν. Τὸ ἐθνικὸν Ἀτταλεύς . . .

Ἐν τῷ Συνεκδήμῳ Ἱεροκλέους ἀναφέρεται Λυδίας πόλις Ἀττάλεια, ἐν δὲ τοῖς Ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις συμπεριλαμβάνεται καὶ ἐπισκοπὴ Ἀτταλείας ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Σάρδεων.

Ἐν τῷ Γεωγραφικῷ λεξικῷ τοῦ Smith ἀναφορικῶς τῆς Ἀτταλείας περιέχονται τὰ ἐξῆς: Παρὰ τὸν Ἑρμον ποταμὸν ὑπάρχει θέσις καλουμένη Ἀδαλα, (Adala) ἀλλ' ὁ Hamilton δὲν εὔρεν αὐτόθι λείψανα ἀρχαίας ἐποχῆς.

Αἱ μέχρι τοῦδε δημοσιευθεῖσαι ἐπιγραφαὶ τῆς Ἀτταλείας οὐδὲν τεκμηριοῦσι περὶ τῆς ἐν Ἀδάλοις ὑπάρξεως ἐρειπίων ἢ λειψάνων τῆς πόλεως ταύτης. Ἐν Μαρμάροις ὑφίσταται τῆδε κάκεισε, καὶ μάλιστα ἐν τῷ τουρκικῷ τεμένει, πολὺ ἀρχαῖον ὑλικόν, ἐπιγραφαὶ δὲ τινες μαρτυροῦσι ὅτι ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης ὑπήρξε ποτε ἀρχαία τις πόλις. Μία ἐκ τῶν παρακατιῶν δημοσιευομένων, κέχαραγμένη ἐπὶ μαρμάρου, χρησιμεύσαντος ἴσως ὡς ὑπέρθυρον ναοῦ τινος, ἀναφέρει τὸ ὄνομα τῆς αὐτόσε λατρευομένης Περσικῆς Ἀρτέμιδος, ἄλλη τις ἐπιτύμβιος μνημονεύει τὸ τῶν Ἀτταλέων ἱερώτατον ταμεῖον, ἄλλαι τινες εἰσὶν ὅλως δυσανάγνωστοι.

Τὰ Μάρμαρα κεῖνται ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς κλιτύος τοῦ ὄρους Γκίρ-δάγ, δεσπόζοντα τῆς πρὸς ἀνατολὰς αὐτῶν ἐκτεινομένης πεδιάδος ἐπὶ ὠριαίαν ἀπόστασιν, ὀριζομένης δὲ ὑπὸ τοῦ ὄρους τῶν Γκιωρδῶν, ἐνθεν δὲ καὶ ἐνθεν, ἦτοι ἐπὶ βορρᾶν καὶ νότον δεσπόζουσι μεγαλητέρας ἔτι ἐκτάσεως γῆς. Διὰ τῆς πόλεως ταύτης διέρχεται ἡ ἀπὸ Ἀξάριον εἰς Ἀχμετλί ὁδός, τοῦ σιδηροδρομικοῦ τούτου σταθμοῦ ὄντος πλησιεστέρου τοῦ τῶν Σάρδεων καὶ Οὐργανλιού. Ἀπὸ Ἀχμετλί εἰς Μάρμαρα τρίωρος ἀπόστασις, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἀξάριον τετράωρος διὰ τοῦ Σέλεντι. Ἐν Μαρμάροις ἤκουσα ὅτι ὑπεράνω τῆς πόλεως, ἐπὶ τοῦ ὄρους, ὑφίσταται ἀρχαῖον ὄρυχειον μαρμάρου, ἐξ οὗ πιθανὸν νὰ ἔλαβε τὸ ὄνομα ἢ πόλις αὕτη πρὸς διαστολὴν ἐκείνου τοῦ τῶν Ἀδάλων. Τὸ μάρμαρον τουρκιστὶ λέγεται μέρμερε. Τὸ καλούμενον Ἀδαλόδασι, ἦτοι πεδιάς τῶν Ἀδάλων, ἐκτείνεται ἀπὸ Ἀδάλων μέχρι τῆς Γυγαίας λίμνης, ἣτις ἀπέχει τῶν Μαρμάρων ἐπὶ 3)4 τῆς ὥρας.

Ἐν Μαρμάροις ἐσχετίσθην μετὰ τοῦ ἐκ Θυατείρων εὐπαιδεύτου νέου κ. Ἡλία Μελετιάδη, γνωστοῦ ὄντος τῷ φίλῳ μοι συνοδοιπόρῳ κ. Μ. Δ. Σεῖζάνη, μεθ' οὗ ἐπεσκέφθημεν τὴν πόλιν καὶ τὰ διάφορα μέρη, ἐν οἷς ὑπήρχον ἐπιγραφαί. Τὴν ὀλιγοήμερον ἐκεῖσε

διαμονήν μας κατέστησεν ἔτι μᾶλλον εὐχάριστον ἢ ἀδελφικὴν δε-
ξίωσις, ἧς ἐτύχομεν παρὰ τῷ ἡμετέρῳ συμπολίτῃ καὶ φίλῳ κ. Γ.
Ἀθηνογένει, παρεπιδημοῦντι χάριν κτήματικῶν αὐτοῦ ὑποθέσεων.

φλ'.

Ἐν Μαρμαρίοις.

Ἐπὶ μαρμάρου εὕρισκομένου ἐν τῷ τοῦ Πέτρου Ἀναστασίου
ἱπνῶ, παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Γ. Ἀθηνογένους.

[Ἡ δεινα τῷ δεῖνι]
ω τῷ ἀνδρί, καὶ Γλύ-
κων, Ἀπολλωνίς, Μη-
νογένης τῷ πατρὶ
ἐπόησαν μνείας
χάριν.

φλα'.

Ἐν Μαρμαρίοις.

Ἐπὶ μαρμάρου, χρησιμεύοντος ἤδη ὡς στυλοβάτου τῆς παρα-
στάδος τῆς θύρας τοῦ Βιλβίλογλου. Πρὸς τ' ἀριστερὰ καὶ τὰ κάτω
τὸ μάρμαρον ἀποκεκρυσμένον.

[Μέρος στεφάνου]

Βασιλεύ]οντος Ἀττάλο[υ
ἔτους . .] μηνὸς Πανήμο[υ
... ὄρας Μηνεδοτό[υ
... Λ . Γ . Ἀτταλ.
... Ν . . . . .

φλβ'.

Ἐν Μαρμαρίοις.

Ἐπὶ μαρμάρου ἀρχιτεκτονικοῦ, χρησιμεύοντος ἤδη ὡς παραστά-
δος τῆς εἰσόδου τῶν ἀποκατηρίων. Ἐν μεγάλοις γράμμασιν.

καὶ Ἀρτέμιδι Περαικῇ καὶ τῷ δήμῳ
Γλύκων καὶ Ἀλέξανδρος Μητ. . . . .

φλγ'.

Ἐν Μαρμαρίοις.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακός, ὕψ. 0, 50, πλ. 0, 40, πάχ. 0, 6, ἀνη-
κούσης τῷ Δαοῦτ Χότζα.

Αὐρ-Φιλόμελος, καὶ Αὐρ-Πα[π]ί[ας
καὶ Αὐρ-Μηνέφ[ι]λ[ος] κατεσκε-
ύασαν οἱ ἀδελ[φοί] . . . . .
τνείχη τῷ . . . . .
λω καὶ αὐτῇ καὶ . . . . .
καὶ γυναίξιν αὐτῶν καὶ τέκνοις
καὶ ἐγγόνοις· εἴ τις δὲ ἐ[πιχειρή-
σει μετὰ τοὺς παραγεγρα[μ-
μένους ἐπικηδεῦσαι [τινα
θήσει εἰς τὸ ἱερώτατον
ταμεῖον Ἀτταλέων
... . λια.

Οἱ προδηλούμενοι κατεσκεύασαν
τὸ ἡρῶν.

Χαῖρε παροδείτα.

φλδ'.

Ἐν Μαρμάρους.

Ἐπὶ πλακὸς ἐστρωμένης ἐν τῇ αὐλῇ οἰκίας τινος παρὰ τὴν τοῦ
ν. Ι. Ἀθηνογένους.

- 4 Αὐρ- Χαρεῖνος Β, καὶ Αὐρ- Βεττηνι[ανὸς
Ἄρτεμιδώρου, καὶ Αὐρ- Μητρόδωρ[ος . . .
. ικου, καὶ Αὐρ- Γλύκων, καὶ Αὐρ- Πλουτ. . . .
. τράτου, καὶ Αὐρ- Ἡρακλείδης Β Πεισι. . . .
- 5 Αὐρ- Ἐπάγαθος Β, Λάτυπος καὶ . . . . .
τρας Κακροκάνου, ? καὶ Αὐρ- Συμφ . . . . .
. ογένου, καὶ Αὐρ- Παπίας Παπιανο[υ . . . . .
. εικῶν Τατιανοῦ, καὶ Αὐρ- Στρα . . . . .
- 9 . ος ἰατρός, καὶ Αὐρ- Ἀπολλωνίς Σ . . . . .
. . . . .

φλε'.

Ἐν Μαρμάρους.

Ἐφ' ἑτέρας, ἧς πρὸς τὰ κάτω σταυρὸς ἀναγεγλυμμένος ἐξ
ἀντιστρόφου πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν.

- 4 Ἔτους νσ, ΦΙΛ. .
ος τειμηθει[ς ὑπ-
ὸ τοῦ κοινείου[υ
χρυσῶ στεφάν[ω
τὸν βωμὸν ἐπο[ί-
ησαν.
- 6

φλς'.

Ἐν Τσολμεζί, χωρίῳ κειμένῳ ἐπὶ 1 ὥραν ἀνατολικῶς τῶν
Μαρμάρων, ἐπὶ τῆς πρὸς Γκιόρδες ὁδοῦ.

Ἐπὶ μαρμάρου, μήκ. 0, 65, πλ. 0, 40, πάχ. 0, 7, ἐκτισμένου
ἐπὶ τῆς κρήνης τοῦ χωρίου.

- 4 Ἄρτεμιδώρα Ζω-
σίμω τῷ ἀνδρὶ
καὶ Μενεκράτης
τῷ γανδρῷ ἐποίη-
σαν μνείας χά-
ριν.
- 6

φλς'.

Ἐν Κένες, πέραν τοῦ Ἰλάν Καλέ.

Ἐπὶ μαρμάρου, μήκ. 0, 90, ὕψ. 0, 15, ἐκτισμένου ἐπὶ τῆς κρή-
νης τοῦ χωρίου.

ΕΚΑΡ . . . . .
ΠΟΦΟΙΗΘΕΟΥΠΡΟΝΟΙΑΕΥΤΡΟΠ
CAN . . . . . ΑΚΕ

Μάρμαρον ἀποκεκρουσμένον πανταχόθεν, ἐφ' οὗ ὑπῆρχεν ἐπιγρα-
φὴ Βυζαντινῆς ἐποχῆς, μνημονεύουσα τὴν ὑπὸ Εὐτροπίου τινος,
θεοῦ προνοία, ἀνοικοδομήν. . .

φλη'.

Ἐν Κένες.

Ἐπὶ μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένου πάντοθεν, ὕψ. 0, 40, πλ. καὶ
πάχ. 0, 34, εὕρισκομένου ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Παντελόγλου Κόκκου.

ἐπιμεληθέντος τῆς ἀνα-
γραφῆς [Μ]ιθρέου [τοῦ . . .
αίου ΠΑΚΤΟΥΣ . . . . .
. . . λωνίου . Θ . . . . .

φλθ'.

Ἐν θέσει Ὀκιοῦς-ινί, 3)4 ἀνατολικῶς τοῦ Ἀξαρίου.

Ἐπὶ σαρκοφάγου, μήκ. 2, 15, ὕψ. 0, 75, πλ. 0, 80, χρησιμεύ-
οντος ὡς δεξαμενῆ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ κρήνης.

Ἀλέξανδρος Μηνοφίλου Θυατειρηνὸς τὴν σορὸν ἑαυτῶ,
οὐδενὶ δὲ ἑτέρῳ ἐξέσται θείναι τινα εἰς τὴν σορὸν, οὐδὲ
ἀπαλλοτριῶσαι κατὰ οὐδένα τρόπον εἰδεμή, ὁ παρὰ ταῦτα
τι ποιήσ[α]ς, [δ]ώ[σει] τῆς Θυατειρηνῶν πόλει * δισχίλια πεντα-
κόσια]. Ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον ἐτέθη εἰς τὸ ἀρχε[ι]-
ον. Ἀνθυπάτω Αἰμιλίῳ Ἰούνηκω, μη(ως) Εὐανδικοῦ ὀκτωκαιδεκάτη.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη μνημονεύουσα ἀνθυπάτου Αἰμιλίου τοῦ
Ἰούγκου σαφηνίζει ἴσως πολλὰ, περὶ ὧν ἴδε Waddington Fastes
des Provinces Asiatiques N 19.

φμ'.

Ἐν Ἀξαρίῳ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 47, πλ. 0, 45, πάχ. 0, 36, κειμένου ἐν
τῷ ὑπογείῳ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Θεολόγου Μαρίνου Κεχαγιά.

. . . νεων- Ἐπι . . . . .
καὶ ἀξίως τοῦ πα. . . . .

φμδ'.

Ἐν Ἀξαρίῳ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 45, πλ. καὶ πάχ. 0, 43, κειμένου ἐν τῇ
αὐτῇ, ὡς ἡ προηγουμένη ἐπιγραφή, θέσει.

1 Ἡ βουλὴ [κ]αὶ ὁ δῆμος
ἐτείμησε[ν Ἰ]ουλιανὸν
Ἰουλιανοῦ Σόλων[ος
Γερμανοῦ υἱὸ[ν], πατὴρ
5 εἰρηάρχου καὶ δεκαπρώ-
του καὶ ἐν ταῖς [πομ]παῖς τ[ῆς
7 πόλεως χ]ρήσιμον γεγονότα
[τῆ πατρίδι].

φμδ'.

Ἐν Ἀξαρίῳ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 63, πλ. 0, 31, πάχ. 0, 10, εὑρισκομένου
ἐν τῷ Τσιφλικίῳ τοῦ Κατιρτζῆ Μεμέτ Ἀγᾶ εἰς Ντάμ-Δεβρέν.

1 . . . . . νιος Μηνογένους
κατεσκευά]σεν τὸ μνημεῖον ἐκ τῶν ιδί-
ων] . . . . . ω τε καὶ Ἀττιναῖ Διοδώρου
..... π]ενθεριδεὶ καὶ Διοδώρω
..... πενθερῶ ζῶντι, καὶ
6 ..... ἀνδρὸς τῆ πενθερᾶ.

Ἐν στίχ. 4 πενθεριδεῖ, ὄνομα τριτόκλιτον. Βλ. Θησαυρὸν Ἑρρ.
Στεφάνου ἐν λέξει Πενθερίδης.

φμγ'.

Ἐν Μεδέρι.

Ἐπὶ μαρμάρου, ἐκτισμένου ἐπὶ φρέατος, ἀπέχοντος τοῦ χωρίου ἐπὶ 1)4 τῆς ὥρας.

- 1 Ἀγαθῆι Τύχη[ι.
 Ο]ἱ βαφεῖς ἐτείμησ[αν
 Μ]άρκον Μενάνδρου [ἄν-
 δ]ρα φιλότειμον καὶ λε[ι-
 5 τ]ουργόν, ἐπιμεληθέν-
 τ]α τοῦ τῶν βαφέων ἔργου
 π]ολλάκις καὶ ὑπὲρ τῶν τε-
 χ]νῶν, στρατηγόν, ἀγορανό-
 μ]ον, σειτώνην, γραμματέ[α
 10 β]ουλῆς, δήμου, γραμματεφύ-
 λ]ακα, δεκάπρωτον, ἐλέω
 συν]αλείψαντα, ἐργεπιστά-
 τη]ν ἐρώτων τῶν ἐν τῷ ἑκα-
 το]νταστύλῳ κέ, καὶ οἰκοβ[α-
 15 σι]λικοῦ τοῦ τῆς γερουσίας,
 καὶ παρατειχίσματος ὑδρα-
 γ]ωγίου ἐν τῷ Λύκῳ ποταμῷ.
 (γράμματα ἐσφυροκοπημένα)
 Ἐ]πιμελητὴν θεωριῶν, ἀντά[ρ-
 20 χ]οντα βουλῆς, δήμου β', καὶ
 ἐ]ν ἑτέροις πλείοσιν χρήσιμον
 22 γεγονότ[α] τῆ πατρίδι.

Παρὰ τὸ Μεδέρι, ῥεεὶ τὸ Γκιρδοῦκ-Τσαϊ, ὥστε οὐδεμία ἀμφι-
 βολία ὅτι ὁ ποταμὸς οὗτος εἶναι ὁ ἀρχαῖος Λύκος.

Ὁ φιλοξενῶν ἡμᾶς ἐλλόγιμος κ. Ἰορδάνῆς Γ. Χαϊτογλου ἔδει-
 ξεν ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ μέρος ὅπου εἰργάζοντο ἄλλοτε
 οἱ βαφεῖς ἐν Ἀξαρίῳ ἀπαρτίζοντες μεγάλην καὶ πλουσίαν συνερ-
 γασίαν μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς παρούσης ἑκατόνταετηρίδος. Ἐν
 Ἀξαρίῳ ὡς γνωστὸν ἠυδοκίμει σπουδαίως τὸ ἐρυθρόδανον, οὔτινος
 ἡ καλλιέργεια ἔπαυσε μόλις πρό τινων ἐτῶν, μὴ δυναμένου τοῦ
 προϊόντος τούτου νὰ ἀνταγωνισθῇ τὴν ἀλιζαρίνην, χημικὴν οὐσίαν
 κατασκευαζομένην ἐκ τοῦ γαιάνθρακος. Φαίνεται ὅτι καὶ ἐνταῦθα
 ἡ ἐργασία τῶν βαφέων κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἦτο ἀξία λόγου συν-
 τεχνία, συγκαταλέγουσα ἐν αὐτῇ σπουδαίους ἄνδρας ὑπηρετήσαν-
 τας ἐν ἐξόχοις ὑπουργήμασιν τὴν πατρίδα των. Τὸ ἄφθονον ὕδωρ
 καὶ κυρίως ἡ τῶν ριζῶν* εὐδόκιμος καλλιέργεια οὐδεμία ἀμφιβο-
 λία, ὅτι συνήργουν ἐπὶ πολὺ ἐν θουατείροις ὡς καὶ ἐν τῇ τῆς
 Φρυγίας Ἰεραπόλει πρὸς φημισμὸν καὶ προαγωγὴν τοῦ τῶν βα-
 φέων ἔργου, καθότι τὰ ἐκ τῶν ριζῶν βάπτόμενα, ἐνάμιλλα ἦσαν
 τοῖς ἐκ τῆς κόκκου καὶ τοῖς ἀλουργέσιν κατὰ Στράβωνα.

* Στρ. ΙΓ, 630. Λί τοῦ Στράβωνος ρίζαι εἶναι αἱ αὐταὶ αἱ καὶ σήμερον
 καλούμεναι ρίζαι, ριζάρια ἢ ἐρυθρόδανα.

φμδ'.

Ἐν Μεδέρι.

Ἐπὶ μαρμάρου, κειμένου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ.

- 1 Ἀγαθῆι Τύχηι.
 Ἡ κρατίστη καὶ φιλοσέβαστος τῆς λαμ-
 προτάτης καὶ διασημοτάτης καὶ ἱερᾶς
 τοῦ προπάτορος θεοῦ Ἡλίου Πυθίου
 5 Τυριμναίου Ἀπόλλωνος Θουατειρηνῶν

πόλεως βουλή ἐτίμησεν Τιβ- Κλ- Μηνογέν-
 νην Καικιλιανὸν τὸν ἐκ πατέρων διὰ βίου
 ιερέα τοῦ καθηγεμόνος Διονύσου, καὶ ἀρχιε-
 ρέα τῆς Ἀσίας καὶ τῆς πατρίδος κατὰ τὸ αὐτό,
 10 κ]α[ἰ ἀγωνοθέτην, υἱὸν Κλ- Σωκράτους Σαχερ-
 . . . ιανοῦ ἀγωνοθέτου καὶ στεφανηφόρου
 κ]αἰ δις πρυτάνεως καὶ ἀρχιερέως καὶ ιερέως
 τοῦ Διονύσου καὶ Ἰουλ- Μηνογενίδος τῆς ἀν[α-
 θείσης τοὺς ξυστοὺς τῇ πατρίδι, ἀγωνοθέτι-
 15 δος καὶ στεφανηφόρου καὶ πρυτάνεως, θυγα-
 τρὸς τῆς πόλεως, φύσει δὲ Μηνογένους ἀγω-
 νοθέτου καὶ στεφανηφόρου καὶ πρυτάνεως,
 ἔχγονον Κλ- Σωκράτους καὶ Ἀντωνίας Καικι-
 λίας τῶν ἀρχιερέων τῆς Ἀσίας καὶ ἀγωνοθε-
 20 τῶν καὶ στεφανηφόρων καὶ πρυτάνεων,
 ἀνδρα ἠθους ἔνεκα καὶ παιδείας καὶ ἀρετῆς τε
 πάσης ἐν τοῖς πρώτοις τῆς Ἀσίας καταριθμού-
 μενον, ἐν τε πρεσβείαις καὶ χορηγίαις καὶ
 ἔργων κατασκευαῖς καὶ πάσαις φιλοτιμίαις
 καὶ πᾶσι καιροῖς τοῖς ἐπείγουσιν ἐπιδεικνύ-
 27 μ]ενον τὴν τε εἰς ἑαυτὴν καὶ τὴν πατρίδα
 εὖνοϊαν.

φμε΄.

Ἐν Γλαγιάκιοι, κωμοπόλει, κειμένη ἐπὶ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
 προπόδων τοῦ ὄρους Τήμνου, ἀπεχούσῃ βορείως τῶν Θυατείρων
 ἐπὶ τρεῖς ὥρας δρόμον, ἐπὶ διωρία δὲ τῆς Ἀπολλωνίδος.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἀντέγραφα αὐτόθι ἐπιγραφάς
 τινας, ἃς ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἐγγχωρίῳ ἐφημερίδι “Ἀρμονία,, τὴν 2
 Ἀπριλίου 1886, ταύτας ὅμως εἶχε προηγουμένως ἀντιγράψει ὁ κ.
 M. Clere, καὶ ἐδημοσίευσεν κατόπιν ἐν τῇ τοῦ Bulletin de Corresp.
 Hellénique Μαΐου—Νοεμβρίου 1886 πέμπτῳ φυλλαδίῳ.

Ἐκ τούτων δημοσιεύω τὰς μὴ δημοσιευθείσας, μετὰ τῆς ἐπο-
 μένης, ἧς κατὰ λάθος φαίνεται τοῦ στοιχειοθέτου παρελείφθη ὁ
 ἕκτος στίχος.

Ἐπὶ βάθρου ἀνδριάντος, εὑρισκομένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἐδίπ-
 Ἐφέντη. Γράμμ. συνδεδεμένα.

1 Ἀγαθῆ Τύχη.
 Ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμος
 ἐτίμησεν Ληναῖον Με-
 νάνδρου Θυατειρηνόν,
 5 ἐνδόξως παλαίσαντα
 καὶ ἀνφιθαλεύσαντα
 τὰ μεγάλα Ἀσκλήπεια
 ὑπὸ ἐπιστάτην Διόφαν-
 9 τον Εὐνόμου.

Τὸ Μουσεῖον ἐδημοσίευσεν ὑπὸ στοιχ. λθ΄, ἄλλην τινα Θυατει-
 ρηνὴν ἐπιγραφὴν, μνημονεύουσαν τὰ μεγάλα Ἀσκλήπεια.

φμε΄.

Ἐν Γλαγιάκιοι.

Ἐπὶ πλακὸς ἐστρωμένης ἐν τῇ προαυλίᾳ τοῦ διοικητηρίου.

Νει]κομήδης
 Ν]εικομήδους
 εὖνους Διο-
 γ]ένει τῶ τέκνω.

Ἐν Γραγιάκιοι.

φμζ.

Ἐπὶ βάθρου ἀνδριάντος, χρησιμεύοντος ἤδη ὡς ἰγδίων ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βασιλείου Ἀναγνώστου.

1 Τύχη Ἀγαθῆ.
 Ἡ κρείσστη βουλή καὶ ὁ διασημότετος δῆμος Γλύκιν-
 ναν Ἀπολλωνίου, μητέρα
 5 Αἰλιανοῦ ἥρωος, διὰ τὰς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ποπλίου Αἰλίου
 Αἰλιανοῦ εἰς τὴν πατρίδα
 8 φιλοτειμίας.

φμη.

Ἐν Γραγιάκιοι.

Καὶ ἄλλην τινα ἐπιγραφὴν, ἣν ἀνεῦρον ἐν τῷ παρὰ τὸ διοικητήριον καφενείῳ, ἀνάγκη νὰ μὴ παραλείψω, ἧς ὅμως δὲν ἠδυνήθην νὰ λάβω πιστὸν ἀντίγραφον, ἀλλ' οὔτε ἐκτύπωμα, ἔνεκα τοῦ στενοῦ χώρου, ἐν ᾧ εὕρισκετο.

Ἐπὶ κίονος ἐνὸς μέτρου ὕψους, καὶ 0, 40 περίπου διαμέτρου, χρησιμεύσαντος ὡς ὁδοροθέσιον τῆς πόλεως Θυατείρων ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν αὐτοκρατόρων Πρόβου, Διοκλητιανοῦ, Μαξιμιανοῦ καὶ Φλ. Οὐάλ. Κωνσταντίου, πρὸς τὰ κάτω δὲ

Ἡ λαμ(προτάτη) κ(αί) διασ(ημοσίτη)
 Θυ(ατειρηῶν) πό(λις)
 Μ(ιλια) ς'.

Τὸ Γ' τοῦ δευτέρου στίχου συνδεδεμένον, ἐπὶ τοῦ Θ, ὁμοίως τὸ Ο' ἐπὶ τοῦ Π.

ΤΕΙΧΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΣ.

Προϊόντι δ' ἀπὸ τοῦ πεδίου καὶ τῆς πόλεως (Περγάμου, ὡς ἀναφέρει ὁ Στράβων,) ἐπὶ μὲν τὰ πρὸς ἕω μέρη πόλις ἐστὶν Ἀπολλωνία, μετεώροις ἐπικειμένη τόποις· ἐπὶ δὲ τὸν νότον ὄρεινὴ ράχις ἐστὶν, ἣν ὑπερβάσι καὶ θαδίζουσιν ἐπὶ Σάρδεων πόλις ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Θυάτειρα, κατοικία Μακεδόνων, ἣν Μυσῶν ἐσχάτην τινὲς φασίν· ἐν δεξιᾷ δ' Ἀπολλωνίς, διέχουσα Περγάμου τριακοσίους σταδίους, τοὺς δὲ ἴσους καὶ τῶν Σάρδεων· ἐπώνυμος δ' ἐστὶ τῆς Κυζικηνῆς Ἀπολλωνίδος· εἴτ' ἐκδέχεται τὸ Ἑρμου πεδῖον καὶ Σάρδεις. . .

Τῆς Ἀπολλωνίδος ταύτης πόλεως τὴν ἀκρόπολιν φρονῶ ὅτι ἀνεγδοιάστως δύναμαι νὰ τὴν ὑποδείξω ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ Παλαμοῦτ τετειχισμένου ὑπ' ἀρχαίων τειχῶν λόφου, τοῦ μόλις ἐπ' ὀλίγων λεπτῶν ἀπόστασιν βορείως τοῦ χωρίου Παλαμοῦτ κειμένου.

Ἐν τῇ περιοχῇ τῶν κτήσεων τοῦ χωρίου τούτου, ὅπερ ἀνήκει ἐν μέρει τοῖς συμπολίταις ἡμῶν κ. κ. Μαντζαράκη ἰατρῷ, καὶ τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ μακαρίτου Μιχαῆλ Τούβλη ὑπάρχει πολὺ ἀρχαῖον ὕλικόν, ὡς καὶ ἐν τοῖς παρακειμένοις ἀγροῖς, ἐν οἷς, κατὰ τὸ λέγειν τῶν χωρικῶν, φθείρονται πολλὰ ἰνία προσκόπτοντα ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὴν γῆν κεκαλυμμένων μαρμάρων. Ἡ περιτείχισις τοῦ μνησθέντος λόφου σύγκειται ἐκ καλῶς καὶ κανονικῶς λελαξευμένων τιτανωδῶν λίθων, ὁμοίων τοῖς τῶν τειχῶν τῆς ἀκροπόλεως τῆς Περγάμου κατὰ τὴν Ἀτταλικὴν ἐποχὴν, ἐκτεινομένη ἐπὶ περιφερείας, ἣν ὑπολογίζω, ὅτι δύναται τις νὰ διατρέξῃ ἐπὶ τέταρτον τῆς ὥρας περίπου. Ἡ σειρὰ τῶν τειχῶν καὶ νῦν εἰσέτι εἶναι συνεχῆς, ἀλλὰ αἱ ἐπ' αὐτῶν στρώσεις (assises) τῶν λίθων, εἶναι ὀλίγαι, διότι πρὸς τοῖς ἄλλοις αἰτίοις καὶ οὐκ ὀλίγον ὕλικόν εἶχε

SISMANOGLIO

μετενεχθῆ ἄλλοτε εἰς Παλαμούτ διὰ τὸ στρώσιμον τῆς ὁδοῦ (καλιτιρίμ), ἣτις ἐκτείνεται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ χωρίου. Τὰ τεῖχη ἄρχονται ἐκ τῶν προσόδων τοῦ λόφου τοῦ πρὸς νότον μέρους, ὅπου ἀναδίδουσι πηγαί, σχηματίζουσαι τὸ Παλαμούτ-τσαϊ, καὶ ἀνέρχονται σχεδὸν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου. Ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ τετειχισμένου τούτου λόφου δὲν φαίνονται ἐρείπια οἰκοδομῆς τινος, εἰμὴ κεχωσμένη τις δεξαμενὴ, πρὸς τὸ κατωφερὲς μέρος αὐτοῦ, εἰς ἣν καταβαίνει τις ἐπὶ λελαξευμένων ἐπὶ τοῦ βράχου βαθμίδων.

Ἡ θέσις αὕτη συμφωνεῖ πληρέστατα μὲ τὴν περιγραφὴν, ἣν προετάξαμεν, τοῦ Στράβωνος, διότι καὶ δεξιᾶ τῶν θυματείρων κεῖται τῷ μεταβαίνοντι ἐκ Περγάμου εἰς Σάρδεις, καὶ ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ ταύτης εὐρίσκεται. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ μῆκος τῶν 300 σταδίων συμπληροῖ τὴν ἐκ δώδεκα ὥρων ἀπόστασιν τῆς πόλεως ταύτης πρὸς τε τὴν Πέργαμον καὶ τὰς Σάρδεις.

Ἡ πόλις αὕτη ἐκτίσθη ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ Αου τοῦ διαδεχθέντος Εὐμένην τὸν Αον τὸ 241 Π. Χ., τοῦ καὶ λαβόντος τὸν τίτλον βασιλέως μετὰ τὴν νίκην ἣν ἤρατο κατὰ τῶν Γαλατῶν, πρὸς τιμὴν τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἀπολλωνίδος τῆς Κυζικηνῆς. Εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον Ἀττάλου τοῦ τρίτου τοῦ Φιλομήτορος, ἦτοι τὸ 114 Π. Χ. ἔτος, τὸ βασιλεῖον τῶν Ἀτταλιδῶν δυνάμει διαθήκης αὐτοῦ θανόντος ἀγάμου, ἔμεινε κληρονομία τοῦ Ρωμαϊκοῦ δήμου, ὅπερ ἀποκατεστάθη ὀριστικῶς Ρωμαϊκὴ ἐπαρχία ὑπὸ Μανίου Ἀκυλλίου μετὰ τὴν ἦτταν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Ἀριστονίκου. Ἡ πόλις αὕτη εἶχε καταστραφῆ ὑπὸ τοῦ ἐπισυμβάντος σεισμοῦ τὸ 17 Μ. Χ. ἔτος μετ' ἄλλων πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀνεκαινίσθη δὲ χάρις εἰς τὴν ἐλευθεριότητα τοῦ Τιβερίου, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπὶ Τραϊανοῦ τὸ 106 Μ. Χ. ἔσχε τὴν αὐτὴν τύχην. Ἐπὶ Βυζαντινῶν φαίνεται ὅτι εἶχεν ἀναλάβει καὶ αὐθις ἡ πόλις αὕτη, διότι ἀναφέρεται ἔδρα ἐπισκοπικὴ Ἀπολλωνίης ὑπὸ ἐπίσκοπον Ἀπολλωνιάδος.

Ἐν Παλαμούτ συνηκίσθησαν ἤδη μετανάσται τινες ἐκ Θεσσαλίας, τὸ δὲ μέρος εἶναι νοσῶδες ἕνεκα τῶν ἀναθυμιάσεων ἃς ἀναδίδουσι τὰ παρ' αὐτὸ βαλτώδη μέρη.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΣ.

φιθ'.

Ἐν Παλαμούτ.

ὑπὸ ἀνάγλυφον, ὕψ. 0, 20, πλ. 0, 12, πάχ. 0, 06, παριστῶν πρὸς τὰ ἄνω δύο ὠτα, ἀποσταλὲν τῷ ἐνταῦθα κ. Εὐσταθίῳ Τζαντοπούλῳ.

Κλαυδία Ἰν-
δὴ περὶ τοῦ
ἐαυτῆς ἀν-
δρὸς Ἀφρο-
δίτη εὐχὴν.

φν'.

Ἐν Παλαμούτ.

Ἐπὶ βάθρου ἀνδριάντος, κειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Γιουσούφ Λαρισσαίου. Ἐπὶ τοῦ γείσου τῆς μιᾶς τῶν πλευρῶν αὐτοῦ ἀνεστραμμένως σῶζονται.

ρου ἀγωνοθέ[τ]ου Ι . Υ . . . .
ος ἀδελφὸν Γναίου Δαμιτί[ου]

λου αὐτοῦ.

φνα'.

Ἐν Παλαμούτ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ἐστρωμένου ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς οἰκίας κ.
Τούδλη.

Σ]ωτήριχος
κ]αὶ Λαυδίκη
Π]ασιῶ τέχνω
γ]ενομένω
σαλταρίω
πρὸς ὀλί-
γον μνίας
χάριν.

φνβ'.

Ἐν Παλαμούτ.

Ἐπὶ μαρμάρου, φέροντος ἄνωθεν στέφανον, κειμένου ἐν τῇ
αὐλῇ τοῦ Γιάννη Μπούσουλα.

Βασιλεύοντος Εὐμένου,
ἔτους ζλ, μηνὸς Περιτίου
οἱ ἐκ Δοιδύης Μακεδόν[ες].

Βεβαίως πρόκειται περὶ τοῦ Εὐμένου τοῦ δευτέρου, ἡ δὲ χρο-
νολογία ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ 161 Π. Χ. Δοιδύη πόλις δὲν μνη-
μονεύεται.

φγγ'.

Ἐν Παλαμούτ.

Ἐπὶ μαρμάρου, χρησιμεύοντος ἤδη ὡς οὐδὸς τῆς οἰκίας Μ. Τούδλη.

4	Στεφανηφοροῦντος καὶ γυμνασιαρ//////χοῦντος Ἀπολλωνίου τοῦ 'Απολλωνίδου, τοῦ δὲ αὐτοῦ καὶ ἀλίφοντος τὸν ἐνιαυτὸν ἐκ τῶν ἰδί- ων δαπανημάτων, ἐφηβαρχοῦντος Ἀπολλωνίδου τοῦ Ἀπολλωνίου οἱ ἐφηβεύσαντες ἐπ' αὐτῶν δωρεάν διετέτς μὲν, 'Απολλωνίδης Ἀπολλωνίου Ἀπολλωνίδης Γλύκωνος ὁ προγεγραμμένος ἐφήβαρχος Μηνόφαντος Τρύφωνος Διονύσιος Ἡρακλεοδώρου Ἐένων Ἀρτεμιδώρου Τρύφων Γλύκωνος Δημήτριος Μηνοδώρου ἐφέτειοι δέ: Πάπης Ἀσκληπιάδου ὁ καὶ Γλύκων Γλύκωνος ὁ καὶ Γάϊος Στεφανίων Πρωτόμαχος Φιλοξένου Ἰνδὸς Παπίας Τειμοθέου Διόγνητος Μηνοφάντου Μένανδρος Τειμοθέου 'Αρτεμίδωρος Ἀνδρέου Δημήτριος Τειμοθέου 'Ατταλος Ἀρειδαίου Μηνόφαντος Παπίου ΘΣ Ε ΟΥ Γ Ο Η
10	
15	

Ἐν τῷ κειμένῳ ἐτήρησα, ἐφ' ὅσον μοι ἐπετρέπετο, τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ διάταξιν τῶν λέξεων ὡς εὐρίσκονται κεχαραγμένοι ἐπὶ τοῦ μαρμάρου.

Ἡ ἐπιγραφή ἀναφέρει ἀναγραφὴν τῶν ἐφηβουσάντων δωρεὰν ἐπὶ τῆς στεφανηφορίας καὶ γυμνασιαρχίας Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀπολλωνίδου, οὗτινος ὁ υἱὸς Ἀπολλωνίδης συγχρόνως ἐφηβάρχει. Ἐκ τούτων ἄλλοι μὲν ἐφήβησαν ἐπὶ δύο, ἄλλοι δὲ ἐπὶ ἓν ἔτος· καὶ ἐκ τῶν διεικτών μὲν πρῶτος ἀναφέρεται ὁ τοῦ στεφανηφόρου καὶ γυμνασιάρχου, Ἀπολλωνίου τοῦ καὶ τὸ ἔλαιον χορηγήσαντος τὸ ἔτος τῆς ὑπουργείας αὐτοῦ, υἱὸς Ἀπολλωνίδης, ὁ καὶ προγεγραμμένος ἐφήβαρχος, μετ' αὐτοῦ δὲ ἄλλοι ἕξ (βλέπε στίχ. 5—8, ἐφέτειοι δὲ ἀριθμοῦνται δώδεκα (στίχ. 9—15), ἐκτὸς ἂν ὁ λίθος ἐπέκειτο ἐπὶ ἑτέρου, ἐφ' οὗ ὑπῆρχε συνέχεια τοῦ καταλόγου τούτου.

Ἐφέτειος, ἐφέτειοι, δικαίονει τὸ σημερινὸν ἐφέτος, ἐφετινός, καὶ ὅσα περὶ τούτων γράφει ὁ μακαρίτης Μαυροφρύδης ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ «Δοκίμιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας» ἐν σελίδι 671, 672.

φνδ'.

Ἐν Τσιφλικίῳ Μουσᾶ Βέη, τῷ πρὸς βορρᾶν τῆς Μαγνησίας ἐπὶ τετράωρον κειμένῳ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 42, πλ. 0, 56.

1

..... Αἰλιανόν .....

..... ΟΜΙΚΟΝΑ θεῶν σε[μνό-
τατ]ι κεκοσμημένον ἀὶ καὶ λ[έ-
γο]ντα καὶ πράττοντα τὰ ἄρισ-

5

τ]α τᾶ πάτρι· ἰρ[οτε]ύσαντα τῷ

κυρίῳ Καίσαρος καὶ παραφυλ[ά-
ξαντα καὶ ἀγορανομήσαντ[α
καὶ δεκαπρωτεύσαντα καὶ κο[υ-
ρατορεύσαντα καὶ τανῦν ἀπυ-
δειχθέντα στρατάγον ἐπὶ
τῶν πόρον φιλοτιμίας παί-
σας καὶ ἀρετᾶς ἔννεκεν. Ἐπιμε-
ληθ]έντ[ος] τ[ᾶ]ς κα(τα)σκευᾶς....

10

13

Ἐπιγραφή Αἰολικῆς διαλέκτου, ἐπομένως πόλεως τινος τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Αἰολίδος. Ἐν στίχ. 8, 9, κουρατορεύσαντα πρῶτον ἤδη ἀπαντᾷ τὸ ἐκ τοῦ λατινικοῦ σχηματισθὲν τοῦτο ρῆμα. Ἐν στίχ. 11 «τῶν πόρον» ἀναγινώσκεται εὐκρινῶς. Στρατηγὸς ἐπὶ τῶν πόρων, ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸν νῦν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργόν.

φνε'.

Ἐν Σαρί-τσάμ.

Ἐπὶ κίονος ἐκ πορφυρίτου λίθου, ὕψ. 0, 82, διαμ. 1, 42, κειμένου ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Μπόζ-Ἀμέτ, 1)4 τῆς ὥρας ἕξωθεν τοῦ χωρίου.

1

Αὐτοκράτορι Τιβερίῳ Κλαυδίῳ Καίσαρι
Σεβαστῷ, Γερμανικῷ, ὑπάτω τὸ γ',
Γάϊος Λαρτίδιος Μάρκου υἱὸς Πα-
λατίνα Νίγερ ΕΠΙ

5

ὁ καὶ τὸ ὑποκείμενον ἐ[κ τ]ῶν ἰδίων
στρῶμα ποιήσας.

Ἐν στίχῳ 4 δὲν διακρίνονται ἄλλα γράμματα. Τὸ Ι ὁμοιάζει τῷ Ρ.

φνζ'.

Ἐν Σαρί-τσάμ.

Ἐπὶ πορφυρίτου λίθου, μήκ. 0, 43, πλ. 0, 30, πάχ. 0, 12, κειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Τσαμπάζογλου Μεεμέτ.

1 Πυλάδης Θ Ἀρτεμεισία καὶ
 Πυλάδῃ ταῖς τέκνοις καὶ [ἐαυ-
 τῶ καὶ Ἀπφία τῇ γυναικί τὸ μνη-
 μεῖον ἐποίησεν ἐφ' ᾧ εἶ τις
 5 ἄλλος εἰς τοῦτο τὸ μνημεῖ-
 ον θήσει τινα δώσει εἰς τὸν
 τ]οῦ κυρίου Καίσαρος φίσκον
 ✕ δι]σχειλία πεντακόσια. Ἡ ἐπι-
 9 γραφή α]ῦτη ἐτέθη εἰς τὸ ἀρχεῖον.

φνζ'.

Ἐν Σαρί-τσάμ.

Ἐπὶ κίονος, ὕψ. 0, 87, διαμ. 1, 44, ἐντὸς τοῦ Τζαμίου τοῦ κάτω μαχαλά.

1 Τειμόθεος Διαγόρου
 Λαβραντίδης καὶ Μόσχιο[ν
 Τειμοθέου ἡ γυνὴ αὐτοῦ
 θεῶι Ὑψίστῳι εὐχὴν τὸν
 5 βωμόν.
 Διαγόρας, Τειμόθεος, Πύθεος
 οἱ Τιμοθέου τοῦ Διαγόρου υἱοῖ
 Λαβραντίδαι τὰς λυχναφίας
 9 Ὑψίστῳι ἀνέθηκαν.

φνη'.

Ἐν Πασάκιοῦ.

Ἐπὶ μαρμάρου, μήκ. 1, 02, πλ. 0, 52, πάχ. 0, 18, ἐκτισμένου ἐπὶ τῆς 1)4 μακρὰν τοῦ χωρίου κειμένης κρήνης Χατζῆ Κουγουσού καλουμένης.

.....
 1 σκεύα]σαν τὸ μνημεῖον .....
 ..... κα]τὰ διαθήκην .....
 ..... ἰδαιῆς Ἰσιδώρου .....
 καὶ Σωσίπατρος Σωσιπάτρ[ου
 καὶ] Σώσανδρος Μητροφάν[ους
 6 οἱ κλ]ηρονόμοι αὐτοῦ.

φνη'.

Ἐν Πασάκιοῦ.

Ἐπὶ καλύμματος σαρκοφάγου, ἐκ πορφυρίτου λίθου, μήκ. 1, 76, πλ. 1, 08, πάχ. 0, 15, κειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ὀσμάνπαση ὄγλου Μεεμέτ, ἰδιοκτῆτου καὶ τοῦ σαρκοφάγου.

1 † Ἰχνεσιν Ἀποστάλων ἐπιβάς ἀνὴρ ᾧδε, ἐν σαρ-
 κεί τε μὴ κατὰ σάρκα ἱερατευ-
 2 σάμενος, καὶ ταύτη μακάρων ἀτραποὺς ἐλθῶν, ἐνθάδε
 σκῆνος ἐνθέου ψυχῆς ἀπολέλυπεν.
 3 Πολὺς μὲν λάμπας ἀσκήσει, πολὺς δὲ ἀγάπη γενά-
 μενος Ἐπίσκοπος θεῖας ὅς δὴ καὶ κατὰ πά-
 4 σης αἰρέσεως ὀπλισάμενος τὴν ἀληθῆ τῶν πατέρων
 τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας διεσώσατο
 5 Μακεδόνιος οὗτος λαμπρὸν ἐντάφιον ἐπιτελεῖ καὶ τὸ
 κατὰ τοῦ ἀναμοίου δαί[νυσι
 6 ἐν πολλοῖς τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διωγμοῖς ἀπενεκά-
 μενος κλέος.

SISMANOGLIO MEGARO

Παρατηρητέαι αἱ ἐξῆς ἀνορθογραφαί· ἐν στίχῳ πρώτῳ σαρκί τε, ἀντὶ σαρκί τε, στίχῳ δευτέρῳ ἀπολέλυπεν, ἀντὶ ἀπολέλοιπεν, στίχῳ τετάρτῳ ἐκκλησίας, ἀντὶ ἐκκλησίας, καὶ αἱ παραλείφεις τῆς προσγεγραμμένης τοῦ ἐπιρρήματος ταύτης, ἐν στίχ. 2, καὶ τῆς ἐν στίχ. 3, τῆς δοτικῆς ἀγάπη, τέλος ὁ ἰδιότροπος σχηματισμὸς τοῦ γενόμενος.

Ὁ τὸ ἐπίγραμμα συνθέσας φαίνεται ὅτι ἦτο ἐλληνιστῆς δοκιμώτατος. Πιθανὸν γὰρ ἐγράφη παρὰ Μαραθωνίου τινος περὶ οὗ κατωτέρω ὁ λόγος.

Ὁ Μακεδόνιος ἔζη ἐπὶ Κωνσταντίου τὸ 332 ἔτος, ὁπότε ἀνεφάνησαν αἵρέσεις πολλαὶ ἕνεκα τῶν λεπτολόγων δοξασιῶν καὶ τῶν σχολαστικῶν συζητήσεων περὶ τῆς φύσεως τῆς τρισυποστάτου θεότητος. Ὁπαδὸς τῶν ἡμιαιρεϊνῶν ὁ Μακεδόνιος οὗτος ἐχειροτονήθη παρὰ τῶν ἀρειανιζόντων ἐπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲ, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκλήθη αἵρεσιάρχης. Καὶ ὑπερεμάχησε μὲν τοῦ ὁμοιουσίου, ἐγείρας τὸν Κωνσταντίον κατὰ τῶν φρονούντων τὸ ἀνόμοιον, ἐμάχετο ὁμῶς τοῖς δοξάζουσι τὸ ὁμοούσιον.

Μετὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ καθάρισιν ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, ἐξελθὼν, ἀναφέρει ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία Μελετίου, «ὁ Μακεδόνιος ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν διέτριβεν εἰς ἓνα χωρίον ὅπου ἦτον περὶ τὰς πύλας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου κατέστρεφε τὸν βίον του. Ἡ αἵρεσις αὐτοῦ ἄρχισεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐκεῖθεν διεσπάρη εἰς Βιθυνίαν, Θράκην, Ἑλλάσποντον, καὶ εἰς τὰ περίξ ἔθνη καὶ προσεκυρώθη ἐν τῇ πρὸς Λάμφακον Συνόδῳ. Οἱ κοινωνοὶ τοιαύτης αἵρέσεως Μακεδονιοὶ καὶ Πνευματομάχοι ἐπωνομάζοντο, μεταξὺ τῶν ὁποίων διαβεβοημένος ἦν ὁ Μαραθώνιος, ἄνθρωπος ἀγχινούστατος καὶ λόγιος, ὅστις ψηφιστῆς δημόσιος ὦν εἰς τοὺς ὑποκάτω τῶν Ὑπάρχων στρατιώτας, συνάξας πλοῦτον πολὺν καὶ παυσάμενος καὶ ἀφελθεὶς ἀπὸ τὴν στρατιάν, ἔγινε διάκονος τοῦ Μακεδονίου· ὕστερον Ἐπίσκοπος Νικομη-

δείας καὶ τόσον εἰς αὐτὴν τὴν αἵρεσιν προθύμως καὶ μὲ χρήματα ἐβάλλθη, ὅπου τινὲς τοὺς Μακεδονιοὺς Μαραθωνιοὺς ἐκάλουν κατὰ τὸν Σωζόμενον.»

Ἄλλος τις Μακεδόνιος πρεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας ἐπατριάρχευσε ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ Δικόρου τὸ 495 διαδεχθεὶς τὸν Εὐφήμιον, παρόμοιος αὐτῷ, κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ ὁσιότητα, ὡς ἀναφέρει ὁ Μελέτιος, ἀλλὰ καθαιρεθεὶς ἐξωρίσθη τὸ 511, ἕνεκα τῶν ἐκατέρωθεν κράτους τε καὶ ἐκκλησίας διηνεκῶν δολοκλοκιῶν, εἰς Χαλκηδόνα καὶ ὕστερον εἰς Εὐχάϊτα.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων τεκμαιρόμεθα ὅτι ἡ ὑπ' ὄφει μας ἐπιγραφὴ ἀναφέρεται εἰς τὸν καταπολεμησάμενον τὸ ἀνόμοιον, τὸν πατριαρχεύσαντα ἐπὶ Κωνσταντίου, κατόπιν δὲ μονάσαντα καὶ ἀποθανόντα ἐν τῇ παρὰ τὴν Ἀπολλωνίδα πόλει ἡ μονῇ, Μακεδόνιον τὸν Αἵρεσιάρχην, κατὰ τὴν τῶν Βυζαντινῶν θεολόγων καὶ μωροσόφων τότε λεπτολογίαν καὶ ἐμπάθειαν. Περὶ τῶν τοιούτων αἵρεσιάρχῶν ἀναφέρει ἡ τοῦ Μελετίου Ἐκκλ. Ἱστορία ὡς ἐξῆς· «αὐτοὶ εἰς τὴν διαγωγὴν καὶ πολιτείαν τοὺς εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα ὁ κοινὸς λαὸς ἔχει πεποίθησιν γὰρ ἀποβλέπη, δὲν ἦσαν διαβεβλημένοι, διότι τὸ περιπάτημά τοὺς ἦτον σεμνὸν καὶ ἡ διαγωγὴ τοὺς ὁμοία μὲ τῶν μοναχῶν· ὁ λόγος τοὺς καὶ ὁμιλία ταπεινὴ καὶ τὸ ἦθος ἱκανὸν εἰς κατάπεισιν, ὡς λέγει ὁ Σωζόμενος.»

Ταῦτα πιστοποιοῦσιν ἔτι μᾶλλον τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν δικαιόουσι δὲ καὶ τοὺς τοιοῦτον λαμπρὸν ἐγκώμιον συντάξαντας καὶ χαράξαντας ἐπὶ τοῦ ἐκ πορφυρίτου λίθου σαρκοφάγου τοῦ φιλάτου αὐτοῖς μοναχοῦ καὶ Πατριάρχου.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΛΥΔΙΑΣ

ΩΝ ΑΠΕΚΤΗΣΑ ΕΚΤΥΠΩΜΑΤΑ.

φξ'.

Ἐν Σαντζαγιάκ.

Ἐπὶ πλακῶς ἐκτισμένης ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς οἰκίας τοῦ Τσοπάνογλου Μσεμέτ.

- 1 Ἐτους τνδ', μη(νός) Ἀρτεμεισίου
 ιδ', Αὐρ- Ἐπίκτητος Θ Σαρδια-
 νός κατεσκεύασεν ἡρῶ-
 ον τῷ υἱῷ Ἀλεξάνδρῳ κέ
 5 ἐ]αυτῷ κέ Πώλλῃ τῇ τειθι
 κ]έ τῷ συνβίῳ αὐτῆς Βεττηνι-
 α]νῷ κέ τῇ πενθερᾷ Εὐτυχια-
 ν]ῇ κέ τῷ υἱῷ αὐτῆς Εὐτυχιανῷ
 εἰ δέ τις μετὰ ταῦτα ἐπανύξει ἢ ἕ-
 10 τερόν τινα ἐπεισενένκι κηδεύ-
 ω]ν θήσει ἰς τὸ ἱερώτατον ταμεῖ-
 ο]ν ἀργυρίου δηνάρια δισχίλια
 π]εντακόσια, κέ τῇ Ἰουδδηνῶν κα-
 14 τοικία δηνάρια ἑδισχίλια.

Ἡ πλάξ εἶναι ἀκεραία, ἔχουσα ὕψος μὲν 0, 55, πλάτος δὲ 0, 52. Τὰ τῶν ἐπτὰ πρώτων σειρῶν γράμματα εἶναι μεγαλύτερα τῶν λοιπῶν. Τὸ προσγεγραμμένον ἰῶτα ἐλλείπει, ἀνορθογραφίαι δ' ἀπαντῶσιν αἱ ἐξῆς :

τειθι ἀντὶ τήθη, κέ, ἐπανύξει, ἐπεισενένκι, ἰς, τὰ δὲ ν πρὸ τοῦ θ καὶ τοῦ κ ἄτρεπτον. (βλ. γρ. 6 καὶ 10).

Ἡ χρονολογία τῆς ἐπιγραφῆς ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ 270 Μ. Χ. ἔτος.

Ἡ Ἴου δδηνῶν κατοικία πρῶτον ἤδη γίνεται γνωστὴ. Ὁ ὄρος κατοικία συχνάκις ἀπαντᾷ ἐν Λυδιακαῖς ἐπιγραφαῖς, τυγχάνει δὲ συνώνυμος τοῦ κώμη ὡς παρατηρεῖ ὁ τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς Διευθυντῆς κ. P. Foucart.¹⁾ Τοιαύτας δύο μὲν ἀνεύρομεν ἐν τῷ Καῦστρινῷ πεδίῳ, τὴν τῶν Τειρηνῶν κατοικίαν, ἧς οἱ κάτοικοι καλοῦνται κωμηῖται,²⁾ καὶ τὴν Χονδριανῶν κώμην.³⁾ Ἐξ δὲ ἐν τῷ τοῦ Ἑρμου, τὴν τῶν Κολοηνῶν κατοικίαν,⁴⁾ τὴν τῶν Ταζηνῶν, ἧτις ταυτοχρόνως καλεῖται καὶ κώμη,⁵⁾ τὴν ἐν Καστωλλῷ κώμην Φιλαδελφῶν,⁶⁾ τὴν Τυανωλλειτῶν κατοικίαν,⁷⁾ τὴν Ὀρμοιτηνῶν⁸⁾ καὶ τὴν Δαρειουκωμητῶν,⁹⁾ ἐξ ὧν δηλοῦται ὅτι εἶχον αἱ κατοικίαι αὐταὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, ἰδίας προσόδους, τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν φηφίσματα, τουλάχιστον τιμητικά, ὑπήγοντο ὁμῶς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν πόλεων εἰς ἃς ἀπέτιον φόρους, ὡς ἀποτελοῦσαι ἐξαρτήματα τῆς παρ' αὐτοῖς μητροπόλεως. Εἰς τὰς κατοικίας ταύτας προσθετέον τὴν Ἰδειφυτεινῶν καὶ τὴν ἐν Δίμοις περὶ ὧν παρακατιόν.

Ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ὑπὲρ ὧν κατεσκευάσθη τὸ ἥρώον ὑπὸ τοῦ Ἐπικτήτου υἱοῦ τοῦ Ἐπικτήτου Σαρδιανοῦ δὲν γίνεται μνεῖα τοῦ ὀνόματος τῆς συζύγου αὐτοῦ, ὑποθέτομεν ὅθεν ὅτι τοῦτο κατεσκευάσεν μετὰ τὸν πρῶτον θάνατον αὐτῆς, ἐφ' ᾧ καὶ ἀναφέρει ἐν τοῖς πρώτοις τὸ ὄνομα τῆς τήθης, ἧτις ἐθήλασε τὸν μονογενῆ αὐτοῦ υἱὸν Ἀλέξανδρον.

1) Bull. de Corr. Hell. t, 9, 1885, p. 395.

2) Μουσσεῖον Εὐαγ. Σχ. σλ-σλβ'.

3) Αὐτόθι σζζ'.

4) Αὐτόθι σνζ'.

5) Αὐτόθι τιγ'.

6) Αὐτόθι υλβ'.

7) Αὐτόθι υπγ', υπε'.

8) Αὐτόθι υπδ'.

9) Αὐτόθι υπζ'.

φξα'.

Ἐν Κερχαλί.

Ἐπὶ πλακὸς ἐκτισμένης ἐν τῷ ἀχυρῶνι τοῦ Ἰμπραῆμ Κελεπίρ.

1 Ἐτους ρκζ', μη(νὸς) Γορπιαίου τετρά[δι-
Μηνᾶς Ἀμμίαν τὴν ἑατοῦ γυναῖκα
..... κ]αὶ Ἀμμιον καὶ Μητροπο-
4 ... τὴν ἑαυτῶ];ν μητέρα ἐτείμησαν.

φξβ'.

Ἐν Τόμα (ἀρχ. Τάμασις).

Ἐπὶ πλακὸς ἐκτισμένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Τιοτέρου γλου Χαλήλ.

[Τὸ μνημεῖον ἐστίν] ?
1 Θεοδώρου Δημη[τρί-
ου, Καρπίμης μητρό[ς, Ἀμ-
μίας γυναῖκός, Ἰουλί[ας
ἀδελφῆς· ἐπειδὴ ἀρθ[έν ?
5 των μου ὀπλαρίω[ν ὑ-
πὸ Ἀνδρονείκου ε[ίρη- ?
νάρχου καὶ .....
ναμένων πρὸς .....
9 ..... αἰροντος μο ..

φξγ'.

Ἐν Τόμα.

Ἐπὶ λίθου, ὕψ. 0, 78, πλ. καὶ πάχ. 0, 27, εὕρισκομένου ἐν τῷ παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Τιοτέρου γλου ἀγρῷ, ὀλίγα τινα μόνον διακρίνονται γράμματα ἀτέχνως κεχαραγμένα.

1 N|□|IEPO□K/
 YX IEPOΣE
 IΠIKOOEY
 4 XHN.

Ἀναθηματική ἐπιγραφὴ, ἱεροδούλων εἰς τὴν θεὰν ἢ εἰς τὸν θεὸν Ἐπήκοον. Χιακὴ τις ἐπιγραφὴ (βλ. Μουσεῖον Σμ. ὑπὸ στοιχ. ρμδ') μνημονεύει "Θεᾶ Κόρη Ἐπηκόω, Ἀνεικίτη Οὐρανία". Ἄλλη τις Λυδιακὴ ὑπὸ στοιχ. τμέ, ἀναδημοσιευομένη ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχ. φο'. ἀνατίθεται "Θεᾶ Ἐπηκόω" (τῷ).

φξδ'.

Ἐν Τόμα.

Ἐπὶ μαρμάρου ἐκτισμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Τσολὰκ Χαλήλ Ἀγᾶ.

1 Ἔτους σνζ', μη(νός) Ἀρτεμεισί[ου
 ιγ', ἀνεστάθη ὁ βωμὸς προνο[ήσαν-
 τος τοῦ δούμου ἐκ τῶν ἰδίων
 4 τῆς ναυκόρου.

Περὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 668 ἐπιγραφῆς (Le Bas et Waddington) τῆς περιεχούσης τὴν λέξιν δούμος, ἱερὸς δούμος, ὁ κ. Waddington ἐπάγεται τὰ ἐξῆς :

Leake regarde le mot δούμος comme une corruption de δόμος et l'explique par le mot latin collegium : je crois plutot que c' est un ancien mot lydien.

Τὸ μάρμαρον ἀποκεκρουσμένον ὄν πρὸς τὰ δεξιὰ ἀφαιρεῖ χώρον 4 ἢ 5 γραμμάτων κατὰ τὴν τρίτην γραμμὴν.

Ναυκόρος, πρῶτον ἤδη ἀπαντᾶ, ταῦτὸν τοῦ νεωκόρος.

φξε'.

Ἐν Μπούχλουτζα.

Ἐπὶ τετραγώνου στήλης κειμένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Χατζῆ Κιατῆπ Ἀγᾶ.

[Ἔτους . . .]

1 μ(νός) Λώου ἢ, Αὐρ-Εὐ[τύχου καὶ
 P]ήγεινα ἐτείμησα[ν . . . Δι-
 ονύσιον Αὐ- Εὐτύ[χου ζήσα-
 ντα ἔτη κή· εἴ τει[ς . . . ἀ-
 5 παρτήσει τῷ ηρω . . . . .
 ν ἔξει τὸν θεὸν . . . . .
 7 . . καὶ Ἀτάρκνατε[ιν . . . .

Εἴ τις ἀπαρτήσει = ἀφαιρέση τοῦ ἡρώου τι, ἔξει τὸν θεὸν τιμωρὸν καὶ Ἀτάρκνατιν. . . Ἔτερον ἴσως ὄνομα τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Ἀνάϊτις, Ἀτάργατις.

φξς'.

Ἐν Ἰντζικλέρ.

Ἐπὶ μαρμάρου, σχήματος σφύρας, ὑψ. 0, 46, πλ. 0, 44, πάχ. 0, 06, εὕρισκομένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Χαϊδερ Ἀγᾶ.

1 Θεῷ βασιλι Βασιανὸς Βασι-
 ανοῦ ἐξ ἰδίας προέρεσις εὐχὴν
 3 ἀνέθηκεν. Ἔτους τά, μ(νός) Λώου.

Ἀναθηματικὴ πρὸς Δία τὸν Βασιλέα, ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. Ἡ χρονολογία τῆς γραφῆς ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ 217 Μ. Χ.

Ἐν Ἰντζικλέρ.

Ἐπί πλακός, ὕψ. 1 μέτρου, πλ. 0, 65, πάχ. 0, 10, ἐκτισμένης ἐπὶ κρήνης, καλουμένης ἐσκή-κιοπροῦ.

1 Ἔτου[ς... (μηνός)] Ἰπερβερταίο[υ
 κς', οἱ ἐν . . . .] κατοικοῦντε[ς
 ἐτεί[μησαν] Δημό[φιλ]ον Δ[η-
 μοφίλ[ου, φύσει δὲ Μενάν-
 5 δρου, ἄ[νδρα] καλὸν καὶ ἀγα-
 θὸν κα[ὶ ἰδίᾳ] πρὸς ἕνα ἕκασ-
 τον κα[ὶ κοιν]ῆ πρὸς πάντας
 πολε[ιτευ]όμενον ἐπε[ύ-;
 χ;]ῶς κ[αὶ φιλ]ανθρώπως
 10 . . . . .

Ἐτέρα ἐπιγραφή, διασώζουσα φήγισμα Κατοικίας, ἧς τὸ ὄνομα ἀτυχῶς δὲν διακρίνεται ἕνεκα τῆς φθορᾶς τοῦ μαρμάρου.

Ἐν Ἀγιάζ-θυρέν.

Ἐπί πλακός, ὕψ. 0, 90, πλ. 0, 27, πάχ. 0, 16, εὑρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κοῦτζογλου Σουλεϊμάν.

1 Ἔτο]υς ρ καὶ κ', καὶ
 μ(ηός)] Ξανδικοῦ ζ', οἱ
 ἐ]ν Δίμοις (ἐξηληλιμμένα
 γράμματα) κάτοικοι
 5 μητέρα Λητώ

ἀνέστησαν
κατ' ἐπιταγὴν
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ἐπί Λ . . . . ου φιλολ[ά-
 10 γ]ου . . . . . τερίου
 11 . . . . . ονόμου.

Ἐτέρα ἐπιγραφή μνημονεύουσα Κατοικίας Δίμων, ἢ Διμῶν.
 Ὁ κ. W. M. Ramsay * ἐδημοσίευσεν πολλὰς ἐπιγραφὰς τῆς Φρυ-
 γίας, ἐν αἷς ἀναφέρεται ἡ λατρεία τῆς Λητούς, ἀποκαλουμένης
 «ἡ θεός», «Λητώ», «Μήτηρ Λητώ», ἀπαραλλάκτως λέγει, ὅπως
 παρὰ τὸν Σίπυλον ἐλατρεύετο ἡ θεομήτωρ Σίπυληνῆ.

* The cities and bishoprics of Phrygia.

Ἐν Χαμητιέ.

Ἐπί πλακός, ὕψ. 0, 42, πάχ. 0, 16, σωζομένου πλ. 0, 27, εὑ-
ρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Τσορμπατζῆ Χαλλῆλ Ἀγά.

1 Ἔτους θ', μ(ηός) Πε[ρειτίου
 Θεοδότῃ Γλύκω[νος] . . . . .
 θρεπτῶ· ἐπιδὴ ἀραμ[ένη
 τὰς χίρας αὐτῆ ἐκα[κώσα-
 5 το, κὲ ἀποθανούση[ς αὐτῆς
 κὲ τοῦ Γλύκωνος ο [θεός
 ἐπεζήτησεν παρὰ . . . . .
 τοῦ ἐκγόνου αὐτῆς, ... [ἔ-
 9 δωκε καὶ ἀπὸ νῦν ε[ίλάσατο.

φο'.

Ἐν Ἀγιάζ-βυρέν.

Ἐπὶ λίθου, ὕψ. 0, 86, πλ. 0, 35, πάχ. 0, 33, εὕρισκομένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Βοζογλάν Μεεμέτ.

- 1 Θεῷ Ἐπηκόω - Αὐρ-
Τροφίμῃ Σωκύλου
εὐξαμένη καί, τοῦ θε-
οῦ τὴν εὐχὴν ποιήσαν-
- 5 τος, εὐχαριστοῦσα, με-
τὰ τῶν ἰδίων τὸν βω-
μὸν ἀνέστησεν.
- 8 Ἔτους τέ, μη(νάς) Πανήμου ιή.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐδημοσιεύθη ὑπὸ στοιχείον τμέ, ἐν Μου-
σεῖῳ Σμύρνης μὲ λελανθασμένην χρονολογίαν.

Εὐκαιρον νῦν εὕρισκω ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἀπαντᾷ
ἡ λέξις “εὐχαριστοῦσα,, γὰ σημειώσω ὅτι ἐγνώρισεν ἡμῖν ὁ κ.
W. M. Ramsay περὶ τῆς ὑπὸ στοιχείον τκζ' ἐπιγραφῆς τῶν
Κούλων, δημοσιευθείσης ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλ.
τῆς Εὐαγ. Σχολῆς (περίοδος τρίτη, 1878—80), δῆλα δὴ ὅτι ἀνα-
γνωστέα οὕτως :

“δυνατῇ θεῷ εὐχαριστῶ Λητῷ.”

σύμφωνα μὲ ἐπιγραφὴν τινα τοῦ Ὀρτάκιοι ἣν ἐδημοσίευσεν οὗτος*
εὐχαριστῶ Μητρὶ Λητῷ ὅτι ἐξ ἀδυνάτων δυνατὰ π(οι)εῖ.

* The cities and bishoprics of Phrygia N 7.

φοα'.

Ἐν Ἀγιάζ-βυρέν.

Ἐπὶ μαύρης πλακός, ὕψ. 0, 60, πλ. 0, 62, πάχ. 0, 04, εὕρι-
σκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἐντζόγλου Μεεμέτ.

- 1 λα .....
- τὴν κυ.....
- Ξιν ἦτις .....
- ταξόμενος .....
- 5 εἴ τις δὲ εὐρεθ[ῆ].....
- εἰς τὰς ἀνπέλους ἦ.....
- ου ποιήσι ζημίαν δώσει . . .
- τῷ παθόντι κὲ πάλιν εἴ[τις
- εὐρεθῆ κλέπτων ἦτε ἰσέ- ;
- 10 χ;η ποῦν δώσει . . . ζημίαν
- νομίσματος ἡμισυ κὲ λάβι
- 12 β οὐνευρα δέκα.

Ἐπιταγὴ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων, καθ' ἣν ὁ παραβάτης ἐτι-
μωρεῖτο διὰ προστίμου καὶ μαστιγώσεως.

φοβ'.

Ἐν Ἀγιάζ-βυρέν.

Ἐπὶ πλακός, ὕψ. 0, 22, πλ. 0, 29, πάχ. 0, 04, εὕρισκομένης
ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἀντόγλου Μεεμέτ.

Εὐλογοῦμεν
ὑπὲρ Ἐρμοφίλου.

Ἐν Ἀγιάζ-βυρέν.

Ἐπί πλακός, ὕψ. 0, 50, πλ. 0, 40, πάχ. 0, 07, εύρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κιρλόγλου Χασάν.

- 1 . λικοίνους Κα . . . . .
 τῶ ὠῶ αὐτοῦ Γαίω . . . . .
 τὴν στήλην ἰς τὸν θεὸν . . . . .
 δίκως μὴ ὀμνεῖν τινα, μήτε ὀρκίζ[ειν,
 5 μήτε ὀρκωμότην γίνεσθαι.

φοδ'.

Ἐν Ἀγιάζ-βυρέν.

Ἐπί στήλης, ὕψ. 0, 75, πλ. 0, 24, πάχ. 0, 17, εύρισκομένης ἐν τῷ τουρκικῷ τεμένει.

- 1 Μητρὶ Ἀτίμιτι
 καὶ Μηνὶ Τιάμου
 Γλύκων
 Τρύφωνος καὶ
 5 Τρόφιμος Θεο-
 γένου κατ' ἐπι-
 ταγὴν τὸν βωμ-
 ὸν ἐκ τῶν ἰδίων
 9 ἀνέθηκαν.

Ἡ ἀνάγνωσις εἶναι ἀσφαλής, διότι καὶ τὸ μάρμαρον τυγχάνει ἀλώθητον καὶ τὰ γράμματα εἰσὶ βαθέως κεχαραγμένα.

Μητρὶ Ἀτίμιτι καὶ Μηνὶ Τιάμου καὶ ἐν ἑτέρα ἐπιγραφῇ ἐκ Γκιόλντε ἀπαντᾶ, ὡς θέλομεν ἰδῆ ἐν τῇ ὑπὸ στοιχ. φαζ', δημοσιευθησομένη παρακατιὸν ἐπιγραφῇ.

Ἡ ὑπ' ἀρθ. 165 (Μουσείου Σμύρνης) ἐπιγραφῇ ἐκ Κούλων εὔχεται: Ἀρτέμιδι Ἀνάειτι καὶ Μηνὶ Τιάμου

ἡ ὑπὸ στοιχ. υλγ' ἐκ Γκιόλντε: Θεᾶ Ἀνάειτι καὶ Μηνὶ Τιάμου (οἱ δεῖνα) ἰλασάμενοι Μητέρα <ν> Ἀνάειτιν

ἡ δ' ὑπὸ στοιχ. υμ' ἐκ Γεντίζ: Θεᾶ Μητρὶ ἡ ὑπὸ τκε' ἐν Κούλοις Ἀπόλλωνι Ταρσίῳ καὶ Μητρὶ Ταρσηνῇ

» — τλδ' . . . . . Μητρὸς Φιλείδας
 » — τμβ'. Μητρὶ Ἰπτα καὶ Διί Σ . . . . .

φοε'.

Ἐν Ἀγιάζ-βυρέν.

Ἐπί μαρμάρου ἐκτισμένου ἐπὶ κρήνης (ἡ ἀπάνω δρύση) τῆς ἐκτὸς τοῦ χωρίου ἐπὶ 1)4 τῆς ὥρας κειμένης.

- 1 ΕΤΕΙΜΗ
 ΥΤΟΝΙΕ . . . ΔΙΑΒΙΟ . . . . .
 ΣΥΝΒΙΟΝ . . ΤΟΥΤΗΝΙΕΡΕ
 ΤΗΝΙ . . . . . ΦΟΥΣΥΝΕ/
 5 ΣΤΩ . . . . . ΕΙΑΝΚΑΙΤΕ
 6 ΛΕΚΑ . . . . . ΥΤΩΝΚΑΛΟ

Τιμητικὴ ἐπιγραφῇ πρὸς ἱερέα τινα καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ ἱέρειαν.

φος'.

Ἐν Ἀγιάζ-θυρέν.

Ἐπὶ πλακός, ὕψ. 0, 33, πλ. 0, 24, πάχ. 0, 04, εὕρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ Χαλῆλ Κεχαγιανῆ Μουσταφᾶ.

1 Μηνὶ Ἀξιοττηνῶ Ἀθη-
νίων ὑπὲρ Ὀνησίμη
ς τῆς θεθναμένης
4 εὐχὴν.

Ὁ θεὸς Μῆν ἔχει πολλὰς ἐπικλήσεις, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ Ἀξιοττηνὸς ἢ Ἀξιοττηνὸς ἐνίοτε.

Θεθναμένη, περίεργος σχηματισμὸς τῆς διαθέσεως τοῦ ρήματος θνήσκω, ὡς καὶ ἡ μὴ τροπὴ τοῦ Θ εἰς Τ.

φοζ'.

Ἐν χωρίῳ Γκιόλντε.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 78, πλ. 0, 41, πάχ. 0, 04, εὕρισκομένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Χ" Βασίλη.

1 ..... ν καὶ ἡ δυ-
..... Ἀπ]ολλώνιος
..... Ἀπολλωνι-
..... ου ✕ μ(ύρια)· εἶτα ἀπα[ι-
5 τοῦντος τοῦ Ἀπολλωνίου τὸν χαλ-
κὸν παρὰ τοῦ Σκόλλου ὤμοσε τοὺς
προγεγραμένους θεοὺς ἰς προ-
θεσμίαν ἀποδοῦναι τὸ συνα-
χθὲν κεφάλαιον μὴ τηρήσαντος
10 αὐτοῦ τὴν πίστιν παρεχώρησεν

τῇ θεῷ ὁ Ἀπολλώνιος κολ[α]σθέν-
τος οὖν τοῦ Σκόλλου ὑπὸ τῶν θε-
ῶν ἰς θανάτου λόγον, μετὰ τὴν [τε-
λευτὴν αὐτοῦ ἐπεζητήθη ὑπὸ τ[ῶν
15 θεῶν· Τατιάς οὖν ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ
ἔλοισε τοὺς ὄρκους καὶ νῦν εἰλα-
σαμένη εὐλογεῖ Μητρὶ Ἀτίμιτι
καὶ Μηνὶ Τιάμου, ἔτους σγ', μ(ηνός)

49 Ἐαννῶϊκοῦ ἱέ.

Ἐξίλαστήριον Τατιάδος τινος χάριν τοῦ ἑαυτῆς πατρός.

Φαίνεται ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς Σκόλλος ὤφειλεν Ἀπολλωνίῳ τινε σπουδαῖον ποσόν, ἴσως τὸ σημειούμενον ποσὸν τῶν μυρίων δηναρίων, ὅπερ ὠρκίσθη νὰ πληρώσῃ κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν προθεσμίαν, ἤτοι κεφάλαιον καὶ τόκους ὁμοῦ· ἀλλὰ τίς οἶδεν ἔνεκα τίνων λόγων ἔνθεν μὲν δὲν ἐξεπλήρωσε τὰ ἐνόρκως ὑπεσχημένα (τὰς πίστεις) ὁ Σκόλλος, ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἀπολλώνιος παρεχώρησεν, ἢ ἐξεχώρησεν, ὡς λέγομεν σήμερον, τὸ δάνειόν του εἰς τὴν Θεὸν (τὴν Μητέρα Ἀτίμιτιν ἴσως). Περίεργον τὰ μετὰ ταῦτα συμβάντα. Οἱ θεοὶ οὐ μόνον ἐδέχθησαν τὴν προσφορὰν, ἀλλὰ καὶ ἐκόλασαν τὸν ὀφειλέτην εἰς θανάτου λόγον, δὲν ἔπαυσαν δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν του νὰ ἐπιζητῶσι τὸ χρῆμα. Ὅθεν ἠναγκάσθη ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Τατιάς νὰ λύσῃ τοὺς ὄρκους, (λύουσα ὡς φαίνεται τὸ πουγγί της) καὶ νὰ ἰλασθῆ οὕτω εὐλογοῦσα τὴν Μητέρα Ἀτίμιτιν καὶ τὸν Μῆνα Τιάμου. Ταῦτα ἐγένοντο τὸ 119 Μ. Χ. ἔτος, καθὼς σημειοῖ ἡ ἐπιγραφή. Ἀνάγνωθι τὰ περὶ τοιούτων ἀναθημάτων Salomon Reinach, traité d' Epigraphie Grecque p. 152.

Ἡ ὑπὸ στοιχ. φοδ' ἐπιγραφή ἀναφέρει ἀνάθημα θεοῦ Μητρὶ Ἀτίμιτι καὶ Μηνὶ Τιάμου, ὥστε θεοὶ σύμβωμοι ἦσαν οὗτοι.

φοη'.

Ἐν Μεντεχώρια.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 65, πλ. 0, 73, παχ. 0, 04, χρησιμεύοντος ὡς κατωτάτη βαθμὶς τῆς κλίμακος τῆς οἰκίας τοῦ Κότζα Ἰχτιάρογλου Ἀλῆ. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη φαίνεται ὅτι ἐξετείνετο καὶ ἐπὶ τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ στενῆς ἐπιφανείας τοῦ μαρμάρου, ἀλλ' ὀλίγιστα γράμματα διακρίνονται ἐν τῷ μέσῳ τῆς κατὰ κάθετον ἐπιφανείας αὐτοῦ. Ἐποχῆς Βυζαντινῆς.

1 τῆ]ν προαίρεσιν αὐτῶν λογιζομένων
 μήτε νομίμου κατηγόρου τινος
 μ]ήτε ὑποκειμένης αἰτίας, μηδὲ φανεροῦ
 ὅς ἰδίου τινος ὄντος ἐπιτρέχουσιν οἱ τριοῦτοι μον
 5 σαιομένων τάξεων ἰσδιασεισμὸν τῆς κώμης οβωτωμονη
 ηθιαν ἐπενόησεν ἢ προδηλουμένη κώμη συν
 σα δι' ἐμοῦ τῆς μεγάλης ὑμῶν καὶ οὐρανίου κα
 ῆς βασιλείας ἰς τοῦτό με προχειρισαμένη καὶ τη
 αν προσενενχεῖν καὶ τοῦτο δεόμεθ' ἀπιδόντας ὑ
 10 οι καὶ θειόταται τῶν πώποτε αὐτοκρατόρων πρὸς τε του
 ρους νόμους τῶν τε προγόνων ὑμῶν καὶ πρὸς τὴν εἰρηνικῆ]ν
 ν περὶ πάντας δικαιοσύνην· μείσησαντας δὲ οὓς αἰεὶ με
 ατε αὐτοὶ τε καὶ πᾶν τὸ τῆς βασιλείας προγονικὸν ὑμ
 ς τοὺς τὴν τοιαύτην προαίρεσιν ἔχοντας κομητιῶνας
 15 υμένους μὲν αἰεὶ καὶ καλᾶζεσθαι κελευομένους α
 σαμένους δὲ ἄλλα αἰεὶ βαρύτερον ἀντιμαχομένους[ς
 ς ὑμετέραις νομοθεσίαις, εἴτε φρουμενταρίοις προ
 το εἴτε ὁμοίαις τάξεσιν κελεῦσθαι καὶ χρηματίσαι νόμω
 20 αιδίαν αὐτῶν αὐτοῖς ἡγεμονεία προσάγει· εἰ δέ τις ἔξω τῶ]ν
 ουτων λέγων εἶναι προφάσει κατηγορίας τινος ἐπὶ ἐσχ[εμ
 ν τὴν κακουργίαν ἐπιτρέχοι μὴ διὰ τῆς ἡγεμονίας α
 τάξεων, βασανίζων ὡς οἱ νόμοι θέλουσιν ὑμῶν
 εἰ μὴ νόμιμος κατήγορος μὴ προσε
 24 τῆς τάξεως ἐξουσιαι κα

ΘΕΙΡΩΝ.

φοθ'.

Ὁ ἐν Θείροις φιλάρχαιος νέος κ. Τιμολέων Ν. Σαρόγλους ἐπέδωκέ μοι χάρτινον ἐκτύπωμα τῆς ἀκολουθοῦ ἐπιγραφῆς εὐρεθείσης ἐν ἀγρῷ κειμένῳ Β. Α. τῆς πόλεως Θεिरῶν ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ εἰς βάθος δύο μέτρων ὑπὸ τὴν γῆν.

Τὸ μάρμαρον ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, ἢ μᾶλλον αἱ τρεῖς διαφόρου ἐποχῆς ἐπιγραφαί, εἶναι ἀκέρατον, μήκους 1, 70, ὕψους 0, 50, φέρον καθ' ὅλον τὸ μήκος πρὸς τὰ ἄνω ἐξοχήν τινα ἐν εἴδει γείσου. Φαίνεται δὲ ὅτι ἀπετέλει σειρὰν μετ' ἄλλου ὁμοίου πρὸ αὐτοῦ μαρμάρου, διότι ἐν τῷ ὑπὸ μελέτην σώζεται τὸ τελευταῖον τῆς ἐπιγραφῆς μέρος, ἧς ἡ ἀρχὴ ἐκεχάρακτο ἐπὶ τοῦ πρὸ τούτου κειμένου μαρμάρου. Ἔχει δὲ τὸ μέρος τοῦτο ὡς ἑξῆς.

1 καὶ Στρατονείκη Ἡγησίππου
 ἰέρη τῆ ἑαυτοῦ γυναικὶ καὶ Μάρ
 κω Ἀντωνίῳ Γρανικῷ τῷ ἀδελφῷ ✕ Α
 πολλὰ δὲ καὶ προδαπανήσαντος
 5 καὶ πᾶσαν εἰσενενκαμένου περὶ
 τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων φιλο
 7 τειμίαν τε καὶ σπουδὴν καὶ εὐνοίαν.

Τὰ γράμματα εἶναι μεγαλύτερα τῶν ἐν ταῖς ἐπομέναις ἐπιγραφαῖς. Τὸ γείσωμα τοῦ μαρμάρου, τὸ μήκος αὐτοῦ, ἢ συνάφειά του μετὰ προηγουμένου ὁμοίου ἴσως μαρμάρου, ὑπεμφαίνει ὅτι τὸ μάρμαρον ἦτο τοποθετημένον ἐπὶ οἰκοδομῆς καὶ τοῦτο πιστοποιεῖ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ὀθωμανοῦ κτήτορος ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ ὑπάρχει πολὺ ὑλικὸν ἐκ μαρμάρου ὑπὸ τὴν γῆν.

Ἐκ τῶν ὀνομάτων εἰκάζω ὅτι ἡ ἐπιγραφή ἐχαράχθη ἐπὶ τῶν πρὸ Χριστοῦ χρόνων πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἱερείας συζύγου του καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δωρήσαντος δηνάρια χίλια, τοῦ καὶ πολλὰ προδαπανήσαντος καὶ μοχθήσαντος περὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων.

δεξιόθεν δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης καὶ κατὰ δύο στίχους ὑψηλότερον

1 Ἀγαθῇ Τύχῃ. Ἔτους σξά'.
Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μ-Αὐρ- Ἀντωνεῖνω
σεβαστῶ, Μ-Αὐρ- Μένανδρος Ἐλευθερικοῦ
5 Ὑπαιπηνὸς ἔδωκεν ὑπὲρ κωμαρχίας ἑαυ-
τοῦ τῇ Ἰδειφυτηνῶν κατοικίᾳ ✕ σν'
καθὼς ἐψηφίσατο ἡ κατοικία· ἔδωκεν καὶ
τάχειον εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ παλη-
8 οῦ βαλανείου ✕ ν'.

Ἡ χρονολογία ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ 177 Μ. Χ. ἔτος, ἐποχὴν καθ' ἣν ἦρχεν Ἀντωνεῖνος ὁ φιλόσοφος, θετὸς υἱὸς Ἀντωνεῖνου τοῦ Εὐσεβοῦς.

Κατοικία Ἰδειφυτηνῶν πρῶτον ἤδη γίνεται γνωστῇ.

Τάχιον, “ἔδωκεν καὶ τάχειον”, ἤτοι ἄρτι, ἀρτίως. Ἐτέρα ἐπιγραφή τῶν Θειρῶν (ὑπὸ στοιχ. σλά.) ἀναφέρει, “ἰγορανομήσας τάχιον.”

Παληός, “παληοῦ βαλανείου”, ἀπαράλλακτα ὡς λέγομεν σήμερον παληὸς ἀντὶ παλαιός.

Κάτωθεν δὲ τῆς προηγουμένης εὔρηται

1 Ἀγαθῇ Τύχῃ.
Αὐρ. Κραῖσος Διονυσίου Ὑπαιπηνὸς ἀγορανόμος
πατὴρ ἀγορανόμου καὶ χρεοφύλακος ἔδωκεν ὑπ[έρ]
κωμαρχίας ἑαυτοῦ ✕ χεῖλια, ἅτινα προεχώρησαν ε[ἰς]
ἐπισκευὴν τοῦ κα[ινο]ῦ βαλανείου καθὼς ἐψηφίσατο
6 ἡ κατοικί[α].

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΙΩΝΙΑΣ.

ΚΟΛΟΦΩΝΟΣ.

φπ'.

Ὁ ἐν Γκιαούρκιοι αἰδέσιμος Παππᾶ Δημήτριος Χ' Φωτίου μοὶ ἐπέδωκεν ἀντίγραφα τῶν ἐξῆς δύο ἐπιγραφῶν, ἃς ἀνεῦρεν ἀνασκάπτων ἐν τῇ ἀγρῷ αὐτοῦ, τῇ προσκειμένῃ τῇ παρὰ τὴν Κολοφῶνα ὄρει, δύο ἀρχαίους τάφους, περὶ τὰ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας ἔνδον τῆς παραλίας. Οἱ τάφοι οὗτοι εἶναι ὠρυγμένοι ἐπὶ τοῦ βράχου ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐν ᾧ μέρει εὐρίσκονται οἱ ἐν τῇ περὶ Κλάρου, Κολοφῶνος, Νοτίου μελέτη μου δύο λέοντες.*

Εἶναι μικραὶ, μετὰ παραστάδων, αἰθουσαι ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων εἶναι ὠρυγμένη ἢ θήκη βαθύτερον ὑπὸ τὸ ἔδαφος, ὅπου ἔκειτο ὁ νεκρός. Ἐν ἀμφοτέροις τοῖς τάφοις ὑπῆρχον πολλὰ ὄστᾶ μεταξὺ δὲ ἄλλων ἀντικειμένων νομίσματα τινὰ τῆς Κολοφῶνος, ἅτινα ἔδωρήσατο τῷ Μουσεῖῳ ὁ φιλάρχαιος ἱερεὺς.

Ὁ ἀνασκαφεὶς πέρυσι πρῶτος τάφος ἐμπεριεῖχε πλάκα, ἐφ' ἧς εὔρηται ἐν ἔνδεκα στίχοις :

Τὸν πάσης πολύβυβλον / ἀφ' ἱστορίας μελεδωνόν,
πρέσβυν αἰοδοπόλων δρε/ψάμενον σελίδα,
τὸν σοφίην / στέρξα(ν)τα νόω μεγαλόφρο/να Γόργον,
τὸν Κλαρίου <τρι> / τριπόδων Λητοίδεω θέρα/πα
Κεχροπίς ἐν κόλποις / κρύπτει κόνις· εὐσεβίης / δὲ
εἶνεκεν, εὐσεβέων / χῶρον ἔβη φθίμενος.

* Μουσεῖον—Περίοδος τρίτη, 1878—80.

Μετ' εκπλήξεως είδον τήν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευομένην ἐν τῷ τελευταίῳ τοῦ ἔτους 1886 φυλλαδίου τοῦ Bulletin de Corresp. Hellénique ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ἐμ. Κοντολέοντος, ἑμακάρισα δὲ τήν μεγάλην πρὸς τοῦτο ἀφέλειαν καὶ ἀπλοϊκότητα τοῦ ἐπιστείλαντος ταύτην ἀγαθοῦ φίλου.

φπα'.

Ὁ δὲ ἐσχάτως ἀνασκαφίς δεύτερος τάφος ἐμπεριεῖχε πρὸς τοῖς ἄλλοις δίσκον στρογγύλον ἐκ μολύβδου μετὰ καλύμματος, ὑφ' ὃν, ὡς μοι εἶπεν ὁ αἰδέσιμος Παππᾶ Δημήτριος φαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν ὑαλίνη τις σφαῖρα, ἣν μοι ἔδειξεν, ὀγκώδη ὡς κάρυον, ἐπὶ τοῦ τάφου δὲ μάρμαρον ἐφ' οὗ εὔρηται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή:

Ἐρμόθεστος
Ἐστιαίου.

ΕΡΜΟΘΕΣΤΟΥ

φπβ'.

Ἐν χωρίῳ Ἀριτζα, τὸ ἐξῆς ἠρωελεγεῖον.

..... ΕΙΝΑΙ καὶ ἐναύλια μακρὰ Κλάροιο
..... ο καὶ μητρὸς γηραλέης στοναχαι
... ΟΑΡΑ τῆς φθονερῆς φλογὶ ΚΑΠΠΕΣΟΝΕΓΔΜΕΥΩ
ᾧλετο καὶ πρῶτην ἦν ἀνέτινα γένυον
ΚΕΙΘΕΝ ΜΕ ΠΑΤΡΗΣ ΕΠΕΒΗΣΕΤΕΤΙ ΠΛΕΟΝΑΙΑΙ
τίς χάρις εἰς κωφὴν τεισαμένοις σποδὴν;

ΣΜΥΡΝΗΣ.

φπγ'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακός, ὕψ. 1 μέτρον, πλ. 0, 46 πρὸς τὴν βάσιν, 0, 42 πρὸς τὰ ἄνω, μετ' ἀετώματος, πάχ. 0, 04, ἀνασκαφίσης ἐν Παραδείσῳ ὑπὸ τοῦ νῦν κατόχου αὐτῆς Καραδημήτριου Κεχαγιᾶ, κατοίκου τοῦ χωρίου τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ.

Τ]ῆς κατὰ πάνθ' ὀσίης ΚΑ . . . . ΔΟΣΛΥΙΝΕ τύμβος
ΝΥΤΗΟΛ ἐστὶ Ἀννοῦς . . . . ΓΑΡΗ εὐσυνετο
ἐ]πτὰ ἐτῶν δεκάδας . . . . ΣΑ . . . . γειαν
τειρομένα γήρως εἰς δόμον αἰδεω
ἶ]κέτο καὶ μακάρων ΧΛΙΟΠΟΛΥΔΙΜ . ΙΩΥΔ .
κεκριμένα ΝΛΥΣΙ σύνθρονος εὐσεβέσιν
Ἀννώ χαιρε.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΝΑΠΟΚΕΙΜΕΝΑΙ ΕΝ Τῷ ΜΟΥΣΕΙῷ.

Ὁ ἀπὸ ἔτους ἤδη καὶ πλέον ἐπιμελητὴς τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς κ. Στίλπων Πιττακῆς ἐπέδωκέ μοι πρὸς δημοσίευσιν τὰς ἀκολουθοῦσας ἐπιγραφάς, εὐρεθείσας ἐπὶ τοῦ Πάγου, ἃς ἐδωρήσατο τῷ Μουσεῖῳ ὁ κ. Νικόλαος Σάββα.

263.

Ἐπὶ μαρμάρου, μήκ. 0, 40, σωζομ. ὕψ. 0, 20, πάχ. 0, 12.

Ἄ]ρτεμίδωρος Ἀρτέμωνος . . . . .
ὑπὲρ γυναικὸς Εὐκλείας τῆς Ἀμύντο[υ, θυ-
γατρὸς Ἀρτεμοῦς τῆς Ἀρτεμιδώρου .
Κτησικλῆς Ἀπολλωνίου τοῦ Ἡροδότου καὶ
ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν Φ
Μητρόδωρος Ἀπολλωνίου τοῦ Ποσειδωνίου
. . . . .

264.

Ἐπὶ πλακός, ὕψ. 0, 25, πλ. 0, 43, πάχ. 0, 08.

. . . . . λη καὶ Ἄνθος
Δημ]ητρίῳ τὸ μνημεῖ-
ον] ἐποίησαν παρὰ ἑαυ-
τῶν.

265.

Ἐπὶ πλακός, ὕψ. 0, 28, πλ. 0, 30, πάχ. 0, 05.

Ἰουλία
Ὀνησίμη
ἐπεσκεύασα τὸ
ἠρῶν μου τῆς
θρεψάσης Ἰουλίας
Ἀλεξάνδρας μετὰ
καὶ τοῦ υἱοῦ μου Κέλ-
σου.

266.

Ἐπὶ μαρμάρου μετὰ πλαισίου, σωζομ. ὕψ. καὶ πλάτους 0, 20, πάχ. 0, 06.

. . . . .ας ζῶν κατεσ-
κεύασεν] ἑαυτῷ καὶ
. . . . . τοῖς τέχνοις
. . . . . ς καὶ τοῖς
. . . . .

267.

Ἐπὶ στήλης, σωζομ. ὕψ. 0, 25, πλ. 0, 26, καὶ πάχ. 0, 18.

Ἡρακλεῖ
Καλλινεῖκωι
Ε]ῦιος ἱερεὺς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ *

ΤΟ ΥΡΚΑΝΙΟΝ ΠΕΔΙΟΝ—ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΥΡΚΑΝΙΔΟΣ	σελ. 9—19
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΥΡΚΑΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕ	ὕπὸ στοιχ. υῖδ'—φς'.
'Εν Παπασλί—'Αλῆ-Βεηλί—Κολ-δερé—Δερέκιοϊ—Χατζιλέρι—Τσομπανησιᾶ—Κιοσελέριδες—Καραογλανῖᾶ—Μαγνησιᾶ.	» 19—28
ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ.	» 29—32
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕ	ὕπὸ στοιχ. φς'—φκθ'.
'Εν Σάσοβα—Βέϊοβα—Σέλεντι—Χ" Ούσεϊνογλου—Κιουγιουτζάκ.	» 32—48
ΑΤΤΑΛΕΙΑ ΤΑΝΥΝ ΜΑΡΜΑΡΑ—ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ	ὕπὸ στοιχ. φλ'—φλς'.
'Εν Μαρμάροις—Τσολμεζί.	» 48—53
ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ὕπὸ στοιχ. φλς'—φμη'.	
'Εν Κένες—'Οκιοῦς-ινί—'Αζαρίφ—Μεδέρι—Γιαγιάκιοϊ	» 53—60
ΤΕΙΧΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΣ.	» 61—63
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕ	ὕπὸ στοιχ. φμθ'—φνθ'.
'Εν Παλαμούτ—Μουσᾶ Βέη—Σαρί-τσάμ—Πασάκιοϊ.	» 63—71

* Περίληψιν τοῦ μέρους τούτου εἶχον προετοιμάσει διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἣν ἔμελλε νὰ ἑορτάσωμεν τὸν παρελθόντα Αὐγούστον, ἀλλ' ἐμπαύωσεν ἡ ἐπέμβασις τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΛΥΔΙΑΣ ὕπὸ στοιχ. φς'—φκθ'.	
'Εν Σαντζαγιάκ—Κεμχαλί—Τόμα—Μπούχλουτζα—'Ιντζικλέρ—'Αγιάζ-δурέν—Χαμητιέ—Γκιόλντε—Μεντεχώρια—Θείροις.	» 73—88
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΙΩΝΙΑΣ ὕπὸ στοιχ. φπ'—φπγ'.	
Κολοφῶνος—'Ερυθρῶν—Σμύρνης.	» 89—91
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΝΑΠΟΚΕΙΜΕΝΑΙ ΕΝ Τῷ ΜΟΥΣΕΙῳ Σμύρνης ὕπ' ἀριθμὸν 263/267.	» 92—93

ΛΕΞΕΙΣ μὴ ἀπαντῶσαι ἐν τῷ Θησαυρῷ τοῦ Ἑρρ. Στεφάνου καὶ τῷ λεξικῷ τοῦ Parre.

Τάλαρις	σελ. 40
Κανναβάς	
ἀριστεφάνον	» 45
Τυριμνήων	» 59
ἀνφιθαλεύσαντα	» 64
Δοιδύης	» 65
ἐφέτειοι	» 67
κουρατορεύσαντα	» 73
'Ιουδδηνῶν	» 76.
ναυκόρου	» 77
'Ατάρκνατε[ιν]	» 81
βούνευρα	» 82
'Ατίμιτι	» 84
Σκόλλου	» 88
'Ιδειφυτηνῶν	

* Ἀξιοπαρατήρητοι αἱ ἐξῆς :

Πυθοκλήους	ἐν ἐπιγραφῇ	φα'.
Μιθρήους	» »	φη'.
ἔσθω, θαφθῆναι,		
θεθναμένης	» »	φς', φκ', φσ'.
σαλταρίω	» »	φνα'.
παληοῦ	» »	φκθ'.
ἡαυτῶν	ἀριθμ.	265.

